

సనాతన సారథి

జనవరి 2013

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 1

జనవరి 2013

ప్రచురణ తేదీ
2012 డిసెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. అశాంతినుండి ప్రశాంతికి...	అవతారవాణి	4
3. సేవాదళానికి స్వామి సందేశం	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	6
4. 'అహం ఆత్మాసి నిత్యం'	ఆర్.జె. రత్నాకర్	11
5. ప్రేమావతరణము	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
6. ఓం శ్రీసాయి దత్తాత్రేయాయ నమః	కోవ్వరపు బాలామనోహరావు	16
7. కవీనాం కవిః	సి. జయాశాస్త్రి	18
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (15వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	20
9. భగవాన్ సన్నిధిలో ప్రముఖులు	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	23
10. శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైశిష్ట్యం	అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ	25
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (20వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	27
12. గీరి ప్రదక్షిణ	ఎన్.బి.ఎన్. రామారావు	30
13. స్వామి ప్రతి చర్య ఒక పాఠమే!	కె.ఎన్. రామకృష్ణారెడ్డి	31
14. స్మరామి సాయీశ్వరం	డా॥ నోరి నారాయణమూర్తి	32
15. సంఘసేవే సాయికి సేవ	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	33
16. వివేకానందుడు - విగ్రహారాధన	చిన్నకథ	35
17. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
18. నిత్య ప్రార్థన	పుట్రేపు రామమోహన రావు	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasasarathi.org E-mail: editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

నిరంతరాయంగా, నిర్విరామంగా పరిభ్రమించే కాలచక్రంలో 2012 నుండి 2013లో ప్రవేశిస్తున్నాము. గత సంవత్సరపు అనుభవాలనుండి నేర్చుకున్న జీవిత పాఠాలను ఈ సంవత్సరంలో అభ్యున్నతికి సోపానాలుగా మలచుకోవడం మన చేతిలోనే ఉన్నది. అంకెలు మారినంతమాత్రాన అదృష్టం మారదని, ‘ఎట్టి విత్తులను నాటి ఇచ్చోటనుంటిమో అట్టి ఫలములే’ మనకు అందుతుంటాయని భగవాన్ స్పష్టం చేశారు. అయితే, వేయించిన విత్తులు మొలకెత్తనిరీతిగా, దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడైన వ్యక్తిని కర్మఫలితం బాధింపనేరదని కూడా హామీ ఇచ్చారు.

దైవానుగ్రహ సాధనకు భగవాన్ సూచించిన ఏకైక మార్గం ప్రేమపూర్వకమైన నిష్కామ సేవ. కనుకనే, క్రొత్త సంవత్సరం వచ్చిందని డిసెంబరు 31 అర్ధరాత్రి విందులు వినోదాలతో చిందులు త్రొక్కడం ఆధునికుల సంప్రదాయమైతే, రోడ్ల ప్రక్కన చలిలో పడుకున్న బీదలపై రగ్గులు కప్పి నూతన సంవత్సరాన్ని స్వాగతించడం సాయి సేవకులకు స్వామి నేర్పిన సంస్కారం. స్వామి చెప్పినట్లుగా, మనవెంట వచ్చేది సంస్కారమేగాని సంసారం కాదు కదా! సంస్కారము పరోపకారానికి, పరోపకారం ఆత్మసాక్షాత్కారానికి, అద్వైతానుభూతికి దారితీస్తాయి.

కాశీనుండి రామేశ్వరంలో కలపడానికి తీసుకెళుతున్న గంగాజలాన్ని దాహంతో అలమటిస్తున్న గార్దభము నోట్లో పోశాడు, ఏకనాథుడు. చీమలో బ్రహ్మలో సమానంగా ప్రకాశించే రామతత్వాన్ని దర్శించి తరించాడు, త్యాగయ్య. అద్వైతస్ఫూర్తికి అద్దంపట్టే ఆయా సన్నివేశాలను వర్ణిస్తూ ‘పరులు పరులు కాదు, పరమాత్మ అగునయా’ అన్న భావనతో చేసే సేవలే అద్వైతసిద్ధికి, ఆనందప్రాప్తికి సోపానాలని ప్రవచిస్తూ భగవాన్ బాబావారు సేవాదేశ్కు అనుగ్రహించిన మార్గదర్శకాలు కొన్నింటిని ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము.

శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణులు సశరీరులై ఉండగా ఆయా యుగాలలో వారిని భగవదవతారాలుగా గుర్తించి ఆరాధించినవారు బహు కొద్దిమంది. ఆ రామచంద్రుడే, ఆ నందబాబుడే ఈనాడు శ్రీ సత్యసాయిగా అరుదెంచగా, విశ్వవ్యాప్తంగా కోట్లాది జనులు వారిని సర్వదేవతా స్వరూపులుగా గుర్తించి, అనుసరించి, ఆరాధించడం ఈ అవతారయొక్క విశిష్టత అంటూ ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారు భగవాన్ అనుంగు సోదరులు, తన తండ్రిగారు అయిన శ్రీ జానకిరామయ్యగారి స్వీయానుభవాలను కొన్నిటిని మనతో పంచుకుంటున్నారు. “జనుల మధ్య తిరుగాడే జగపతి... జడులు తెలియగలరే నీ సంగతి” అన్న గీతాన్ని స్ఫురణకు తెస్తుంది వారి రచన, “అహం ఆత్మాసి నిత్యం”.

సాయి భగవానుని విశ్వవిభూతిని గ్రహించగలగాలే గాని, వారి అనుగ్రహ వీక్షణాలు ప్రసరించని అణువంటూ ఈ జగత్తులో లేదని స్పష్టం చేసే రచన ‘ప్రేమావతరణము’. ఆస్ట్రేలియా భక్తుల ఆర్తికి స్పందించి భగవాన్ వారి నమ్మకానికి తిరిగి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసిన దివ్యానుభవాన్ని ప్రస్తావిస్తూ డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారిగారు దేహభావమే సందేహాలకు మూలమన్న స్వామి సందేశాన్ని భక్త పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు.

1963 గురుపూర్ణిమనాడు భగవాన్ వేలాది భక్తుల సమక్షంలో, తమ ఎడమభాగానికి సోకిన పక్షవాతాన్ని నీళ్లు చల్లి నయం చేసుకొన్న అద్భుత సంఘటన విదితమే. ఆ సందర్భమున వారు తమ అవతార రహస్యాన్ని వెల్లడిస్తూ, తాము శివశక్తి స్వరూపులమని, ఒకానొక సమయంలో భరద్వాజుని అలక్ష్యం చేసిన ఫలితాన్ని ఇప్పుడు శక్తి (ఎడమభాగం) అనుభవించాల్సివచ్చిందని చెప్పారు. ‘సర్వదైవత్వ స్వరూపాన్ని ధరించిన మానవాకారమే ఈ ఆకారము’ అన్న తమ 1968 ప్రథమ ప్రపంచ సమ్మేళనం నాటి ప్రకటనకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలుగా మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారికి, వెంకటగిరిరాజావారికి శ్రీరామునిగానూ,

జాన్ హిస్లాప్ కి శ్రీకృష్ణునిగానూ, కొల్లూరి సోమశేఖరశాస్త్రి గారికి గాయత్రి మాతగానూ, ఇంకా పలువురు భక్తులకు వారివారి ఇష్టదేవతారూపాలతో దర్శనమిచ్చి తరింప జేశారు. “సహస్ర శీర్షా పురుషః...” అన్నట్లు అనంతకోటి దివ్యప్రభలతో దేదీప్యమానంగా వెలుగొందే వైభవోజ్వల విరాడ్రూపం సాయి భగవానునిది. ఎవరి భక్తిభావాలు, మత విశ్వాసాలను అనుసరించి వారు స్వామిలో వేర్వేరు దివ్యాంశలను దర్శించి పరవశిస్తుంటారు. ఆదిగురువైన ఆ దత్త ప్రభువే నేడు శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించి అందరి గురువైనారని ప్రస్తుతిస్తూ, వారిరువురికీగల సామ్య, సారూప్య, ఏకతలను సోదాహరణంగా వివరించే రచన ‘ఓం శ్రీసాయి దత్తాత్రేయాయ నమః’

‘కవిం పురాణ మనుశాసితార...’ (భ.గీ. 8.9) అన్న శ్లోకంలో తెలిపినట్లుగా సర్వజ్ఞుడు, భూత భవిష్యత్ వర్తమానములు తెలిసిన భగవంతుడే నిజమైన కవి. కనుకనే, సాయి భగవానుడు తమకు సహజసిద్ధమైన కవిత్వాన్ని అవతారోద్యమంలో ఒక సంస్కరణ సాధనంగా ఎంచుకున్నారు. ‘పువ్వు పుట్టగనే పరిమళించినట్లు’ బాల్యమందే పలు ప్రబోధాత్మకమైన పద్యాలు, పాటలు వ్రాసి, తోటిబాలురచేత వీధుల్లో పాడించి పెద్దలకు బుద్ధులు నేర్పేవారు. తమ ప్రసంగాలలో సందర్భోచితంగా భగవాన్ వెదజల్లే ఆశు కవితా, పద్య రత్నాలలో సకల వేదాంత గ్రంథాల సారం ఇమిడి ఉంటుంది.

“మతములన్ని చేరి మంచినే బోధించె

తెలసి మెలగవలయు తెలివితోడ

మతులు మంచివైన మతమేది చెడదె?...”

అన్న భగవాన్ పద్యసూక్తి, మత కలహాలకు మూలం జనులకు వారివారి మతములందున్న దురభిమానమే అన్న విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తోంది. “ఉన్నది ఒకే మతము, ప్రేమమతము”, ప్రేమకు కులమత భేదములు లేవన్న భగవాన్ సందేశాన్ని వారి పద్యసూక్తుల ఆధారంగా వివరించే రచన ‘కవీనాం కవిః’

పుట్టపర్తి చేసిన పుణ్యమదేమిటోగాని అవతారమూర్తికి జన్మస్థానమై, ఆధ్యాత్మికతకు ఆలవాలమై, విశ్వమానవాళికి వెలుగుబాట చూపుతోంది. సాకమ్యుగారు, మైసూరు మహారాజా తదితరులు సిటీలో గొప్పగొప్ప భవంతులు

కట్టిస్తామని ఎంత ప్రార్థించినా, ప్రాధేయపడినా భగవాన్ అంగీకరించక, తమ దివ్యోద్యమానికి పుట్టపర్తిని కేంద్రస్థానంగా స్వీకరించడంద్వారా ‘జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ’ అన్న ఆదర్శాన్ని ఆచరణాత్మకంగా బోధించారు. తమ ‘స్వగ్రామం’పట్ల స్వామికి గల ప్రేమాభిమానములు వర్ణనాతీతం అంటున్నారు అనిల్ కుమార్ గారు - ఈ మాసం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’లో. అంతేగాక, నిశ్చలమైన భక్తితో, ఎటువంటి గుర్తింపూ ఆశించకుండా సాయిసంస్థల అభ్యున్నతికి పాటుపడిన వందనీయులు, అభినందనీయులైన మహానుభావుల నిస్వార్థ సేవానిరతిని కీర్తిస్తూ, స్ఫూర్తిదాయకమైన వారి ఆదర్శాన్ని నేటి తరంవారికి తెలియజేస్తున్నారు.

‘సత్యం శివం సుందరం’లో కస్తూరిగారు స్వామితో కలిసి చేసిన బద్రియాత్రను ప్రత్యక్షంతో పరోక్షానికి చేసిన యాత్రగా వర్ణించారు. ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ ధారావాహికలోని ఒక వృద్ధురాలి అనుభవం బద్రి నారాయణుడే సాయినారాయణుడన్న సత్యాన్ని తేటతెల్లం చేస్తుంది. “సన్మార్గమును వీడి చరియించువారిని పట్టి కాపాడుటే ప్రతము నాకు” అని భగవాన్ ఉద్ఘాటించినట్లు హిరణ్యకశిపులను సైతం భక్త ప్రహ్లాదులుగా సంస్కరించడం స్వామికి మాత్రమే సాధ్యం. ఇందుకు దృష్టాంతం కల్పగిరి వృత్తాంతం.

“భగవంతునిలో జీవించడమే ఆధ్యాత్మికం, భగవంతునికొరకు జీవించడమే సేవ, భగవంతునితో జీవించడమే విద్య” అన్నారు, భగవాన్. సాయి విద్యార్థులు తరగతి గదులలో పాఠ్యాంశాలను నేర్చుకుంటే స్వామి సన్నిధిలో అమూల్యమైన జీవిత పాఠాలను నేర్చుకుంటారు. మనకు చూడగలిగే కన్నులుండాలేగానీ, వినగలిగే చెవులుండాలేగానీ, అవగాహన చేసుకొనే హృదయం ఉండాలేగానీ, స్వామి మౌనంలోనూ, ప్రతి మాటలోనూ, చూపులోనూ, ప్రతి చర్యలోనూ మానవాళికి ఒక మహత్తరమైన సందేశం ఇమిడి ఉంటుంది. స్వామి సన్నిధిలో తాను గడిపిన మధుర క్షణాలను నెమరు వేసుకుంటూ, “స్వామి ప్రతి చర్య పాఠమే” అంటున్నారు రామకృష్ణారెడ్డిగారు.

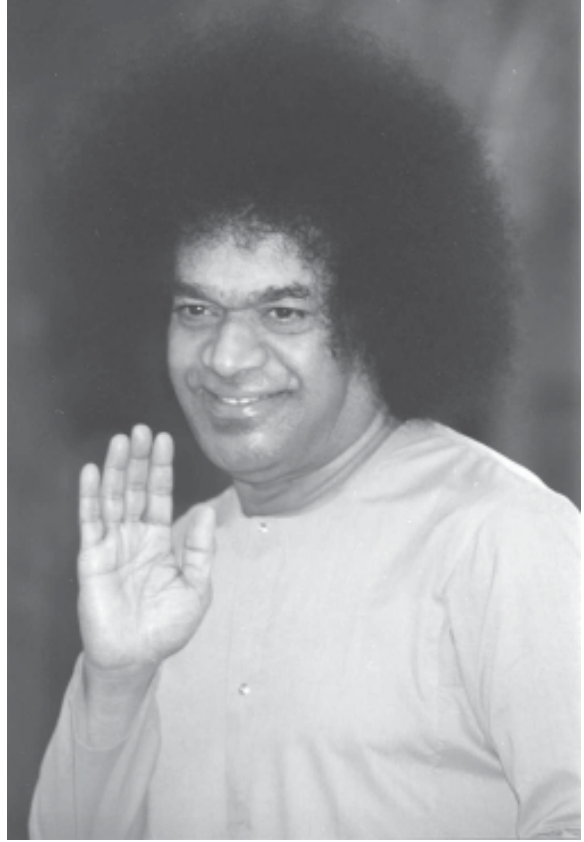
- సీం

అశాంతి నుండి ప్రశాంతికి...

సంక్రాంతికి 'ఆనంద సుదినము' అని పేరు. ఈరోజున ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలం ప్రారంభమౌతున్నది. క్రాంతి అనగా మార్పు. దుఃఖమునుండి ఆనందానికి మార్చేది సంక్రాంతి. అశాంతినుండి ప్రశాంతికి చేర్చేది సంక్రాంతి. కష్టమునుండి సుఖమును తెప్పించేది సంక్రాంతి.

ఇవి చల్లటి రోజులు, రైతులు ఏ చింతలూ లేకుండా ఆనందంగా గడిపే రోజులు. పంటను కోసి ఇంటికి తెచ్చుకుంటారు కనుక, వారికి ఏ చింతా ఉండదు. 'చింత లేనివానికి సంతలోకూడా నిద్ర వస్తుంది' అని సామెత. మానవుడు చింత లేకుండా జీవించాలి. నిరంతరం ఆనందమును అనుభవించాలి. ఆనందమును ఆశించని మానవుడు ఈ జగత్తులో లేడు. అయితే, ఆనందము మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవించునదేగాని, ప్రత్యేకముగా బయటినుండి లభించేది కాదు. ఈనాటి మానవుడు అనుభవించే ఆనందం బాహ్యమైనదిగానూ, కృత్రిమమైనదిగానూ ఉంటున్నది. హృదయమునుండి వచ్చే ఆనందమే సహజమైనది.... మానవుడు ఆనందం నిమిత్తమై అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు. ఆనందం బయటినుండి కొనుక్కునేది కాదు; ప్రయత్నిస్తే లభించేది కాదు. ఆనందమును అనుభవించే నిమిత్తం దేహాభిమానమును త్యాగం చేయాలి. దేహం ప్రధానం కాదు, మనస్సు ప్రధానం కాదు. దేహం పాంచభౌతికము. మనస్సు కేవలం సంకల్పముల చేరిక. దేహాభిమానమును త్యాగం చేస్తే మనం ఎంతైనా ఆనందాన్ని అనుభవించవచ్చు.

మానవుడు తన సంకల్పములచేతనే అనేక బాధలు అనుభవిస్తున్నాడు. కాబట్టి, ఇవన్నీ దైవము అందించినవని మనం చెప్పుకోకూడదు. దైవము ఎప్పుడూ మనకు ఆనందాన్ని అందించేవాడే! అందరినీ ప్రేమించేటటువంటివాడే! ప్రేమయే తన స్వభావము. అటువంటప్పుడు ఈ బాధలు ఎందుకు వస్తాయి? మానవుని కర్మలే ఇందుకు కారణం. కనుక, మీరు చెడ్డ పనులకు పాల్పడవద్దు.... ఏది జరిగినా మన

మంచికోసమే అని దానిని స్వాగతించాలి. దుఃఖం లేక సుఖానికి విలువ రాదు. కష్టం లేక మానవునికి సుఖం లేదు. కష్టసుఖములు ఒకదానితో ఒకటి కూడి ఉంటాయి. “కష్ట సుఖములు రెండును కలసియుండు, వీని విడదీయ నెవ్వరి వశము కాదు.”

భగవంతుడు నిర్దయుడని మీరు భావించకూడదు. భగవంతుడు ఎప్పుడూ కరుణామయుడే! ఈ సృష్టిలో ఎవ్వరినీ ఏవిధంగానూ బాధపెట్టడు. బాధలను మీకు మీరే కల్పించుకుంటున్నారు. భగవంతుడు సర్వ రక్షకుడు, సర్వులకు శాంతిని, ఆనందాన్ని అందించేటటువంటివాడు. ‘సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు’ అన్నదే భగవంతుని సంకల్పం. ప్రేమమయుడైన భగవంతుడు మీకు దుఃఖాన్నెలా అందిస్తాడు! ఈ సత్యాన్ని మీరు అర్థం చేసుకోలేక ‘భగవంతుడు ఈ కష్టమును అందించాడు’ అంటూ భగవంతునిపై నింద వేస్తున్నారు. దీనిని అర్థం చేసుకుంటే, అన్నీ మీ మంచికోసమే అని మీరు గ్రహించగలరు; ఆనందాన్ని అనుభవించగలరు. మీ హృదయంలో ఆనందాన్ని నింపుకోండి. ఆనందాన్నే సర్వులకు పంచండి. అప్పుడు ఆనందము మీలో మరింత అభివృద్ధి అవుతుంది.

దుఃఖాన్ని అణగద్రొక్కాలి, ఆనందాన్ని బయటపెట్టాలి

ప్రేమస్వరూపులారా! ఇది ప్రేమ సంక్రాంతి, ఆనంద సంక్రాంతి, అత్యద్భుతమైన సంక్రాంతి. ఇట్టి సంక్రాంతికి స్వాగతం పలకండి. ఆనందస్వరూపుడైన దైవానికి స్వాగతం పలకండి. ‘కరుణానిధీ!’, ‘ప్రేమ స్వరూపా’ వంటి పొగడ్డలతో భగవంతుడు సంతృప్తి చెందడు. భగవంతుడు ఆనందమయుడు. కనుక, “ఓ భగవంతుడా! నీ ఆనందమును నాకుకూడా అందించు” అని ప్రార్థించాలి. లౌకికమైన కోరికలు కోరకూడదు. మనకు కలిగే బాధలన్నీ మన మంచికోసమే అని భావిస్తే మీరెప్పుడూ ఆనందంగానే ఉంటారు.

మీరు ఆనందంగా ఉండి, ఆ ఆనందాన్ని పదిమందికి పంచి పెట్టండి. కాని, ఈనాటి మానవుడు ఆనందాన్ని మూసిపెడుతున్నాడు; దుఃఖాన్ని మాత్రం బయటపెడుతున్నాడు. అది కాదు మనం చేయవలసింది. దుఃఖము, కష్టము, అశాంతి కలిగినప్పుడు వాటిని మనం ఏమాత్రము లెక్కచేయకూడదు. ఆనందాన్ని బయటపెట్టాలి, దుఃఖాన్ని అణగద్రొక్కాలి. ఇదే ఈనాడు మనం చేయవలసిన ఆధ్యాత్మిక సాధన. భగవంతుడు ఎప్పుడూ ఆనందమయుడే, కరుణామయుడే, దీనజన మందారుడే! ఈవిధంగా తలుచుకుంటే మీకు ఏమాత్రము బాధలు కలుగవు.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ సంక్రాంతి మీ అందరి హృదయాలలో మంచి మార్పు కలిగించాలి. మీరు ఆనందంగా, ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా కాలం గడపాలి. మీరు నిరంతరము మంచిని తలుచుకుంటూ ఉండండి. మీరు ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగానే ఉంటారు. మానవుడు ఆనందమయుడు. అదే అతనికి సరియైన పేరు. దానవత్వమును దూరం చేసుకొని దైవత్వమును అభివృద్ధిపరచుకున్నప్పుడే మానవుడు ఆనందమును అనుభవించగలడు. నిజంగా విచారణ చేస్తే చెడ్డ అనేది ఎక్కడుంది? మీకు మీరే చెడ్డను ఆలోచించి, చెడ్డను పెంచుకుంటున్నారు. ఆనందం ప్రతి ఒక్కరికీ ఆహారమే! ఆనందమనే ఆహారంకోసం మీరు నిరంతరం ఆకలితో ఉండాలి. ఆ ఆకలి అన్నం తినడంవలన తీరేది కాదు. మీరు ఆనందమును కోల్పోయినారు కాబట్టి, నిరంతరం ఆనందాన్ని కోరుకోండి. భగవంతునిపట్ల నమ్మకాన్ని దృఢం చేసుకోండి. భగవంతునియొక్క ప్రేమయే స్థిరమైనది. ఆ ఒక్కదానిని మీరు భద్రంగా పెట్టుకుంటే మీకు అన్ని ఆనందములూ లభిస్తాయి.

- బాబా (14.1.2005)

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

సేవాదళకి స్వామి సందేశం

1979 మే 25న సేవాదళ సమ్మేళనం సందర్భంగా

**న తపాంసి న తీర్థానాం న శాస్త్రాణ జపా నహీ
సంసార సాగరోత్థారే సజ్జనం సేవనం వినా**

పవిత్రాత్మస్వరూపులైన సేవాదళ కార్యకర్తలారా!

వివిధ రాష్ట్రములనుండి వచ్చిన మీరు ఒకరితో ఒకరు స్నేహము చేసుకొని, లోకసంబంధమైన విషయములు చర్చించి, కాలమును వ్యర్థపరచుకొనే నిమిత్తమై ఈ కార్యక్రమంలో చేరలేదనే సత్యాన్ని జ్ఞప్తియందుంచుకోవాలి. మనకు తెలియనటువంటి విషయాలను, ఆదర్శవంతమైన సేవలను, అనుసరించవలసిన పవిత్ర విధానములను గుర్తించి, వాటిని చక్కగా ఆచరణయందు పెట్టాలనే ఆశయంతో మనము ఈ సమావేశములో చేరినామనే సత్యాన్నికూడను మరొకవైపున జ్ఞప్తియందు ఉంచుకోవాలి.

ఈనాడు సేవాదళ సభ్యులందరుకూడను అనుష్ఠాన ప్రియులు కావాలి, ఆచరణకుశలురు కావాలి. సత్యసాయి

సంస్థల అన్ని విభాగములందూ కామన్ గా ఒకవిధమైన అధికారాన్ని తీసుకొనేటటువంటి స్థాయి సేవాదళమువారికి మాత్రమే కలదు. సత్యసాయి సమితికిగాని, భజన మండలికిగాని, బాలవికాస్ కుగాని, బ్రహ్మకుగాని కొన్నికొన్నిరకములైన బాధ్యతలు మాత్రమే ఉంటుంటాయి. కాని, సేవాదళమువారికి అన్ని రంగములందుకూడను పాల్గొనే బాధ్యత సమంగా ఉంటున్నది. ఎక్కడైనా భజన జరుగుతున్నదంటే అక్కడ ఎట్టి ఆటంకములూ జరగకుండా చూచుకొనే నిమిత్తమై సేవాదళము ప్రవేశించవలసివస్తుంది. మహిళావిభాగము ఎక్కడైనా కార్యక్రమమునకు పూనుకొన్నప్పుడు ఆ కార్యక్రమమునకు ఆటంకము కలుగకుండా కాపాడే నిమిత్తమై సేవాదళం అక్కడకూడను పాల్గొనవలసివస్తుంది. కనుక, ఏ రంగమునందైనా పాల్గొనే అధికారము కలిగి ఉండటంచేత సేవాదళమువారు ప్రత్యేకించిన విశిష్టతను, తర్ఫీదును అందుకోవలసివస్తుంది.

అయితే, మనము ఈ సమావేశములో అనేక నూతన విషయాలను, మున్ముందు చేపట్టవలసిన కార్యక్రమాలను కూడను నిర్ణయించుకొన్నాము. అన్నీ మనము నిర్ణయించుకొనటంలోనే సరిపోతున్నదిగాని దీన్ని ఆచరించుటలో మన శక్తిసామర్థ్యములు ఎంతవరకు ప్రవేశపెడుతున్నామనేది ఎవరికి వారే ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి. 'చెప్పవచ్చు కోటి, చెయ్యరు ఒక్కటి' అని అనేక పర్యాయములు నేను చెబుతుంటాను. "ఈవిధంగా చెయ్యాలి, ఆవిధంగా చెయ్యాలి" అని మనము చాలా ఆనందముగా తలలూపుతూ నిర్ణయాలు చేస్తున్నామేగాని, ఆ నిర్ణయాలను అనుసరిస్తున్నామా అనేదానికి ఎవరికి వారే సాక్షి.

ఆచరణ ప్రధానం

గడచిన సంవత్సరము ఆలిండియా కాన్ఫరెన్స్‌లో కూడను అనేక నిర్ణయాలను తీసుకున్నాము, అనేక కార్యక్రమాలను చేపట్టాలని నిర్ణయించుకొన్నాము. కానీ, ఆ నిర్ణయాలను మనము ఎంతవరకు ఆచరించాము, ఎంతవరకు అనుసరించాము అనేది మీలో ఒక్కరైనా ధైర్యసాహసాలతో చెప్పగలరా? ఎంతో దూరమునుండి ప్రయాణమై యిక్కడకు వచ్చి, ఐదారు దినములుండి, ఈ సన్నిధిని పెన్నిధిగా భావించుకొని ఎంతో సుఖశాంతులతో దీనిలో పాల్గొన్నందుకు ఏకించిత్తైనా ఆచరణలో పెట్టటానికి ప్రయత్నం చేయకుండిన ఈ సమావేశాలెందుకు?! ఈ కాలమును వ్యర్థపరచుట ఎందుకు?! ఈ సన్నిధియందు కాలమునపవిత్రం గావించటం దుర్మార్గమే! “వేస్ట్ ఆఫ్ మనీ, వేస్ట్ ఆఫ్ టైమ్.” “టైమ్ వేస్ట్ ఈజ్ లైఫ్ వేస్ట్”.

ఈ సమావేశములో పాల్గొని తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత అనేకమంది కార్యకర్తలు తమ ప్రాంతాల్లోని సేవాదళ సభ్యులకు ఈ సమావేశంలో ఏ నిర్ణయాలు తీసుకొన్నారు, ఏవిధమైన మార్గాన్ని అనుసరించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు అనే విషయాల్ని చక్కగా బోధించలేకపోతున్నారు. అలాంటి కార్యకర్తలవల్ల మన కర్తవ్య కర్మలకుకూడను కొంత అవజయము కలగటానికి అవకాశం ఏర్పడుతున్నది. ఇక్కడ కొందరు కార్యకర్తలు మాత్రమే ప్రవేశించారు తప్ప మిగిలిన సేవకులు యిందులో పాల్గొన లేదు. కనుక, స్టేట్ కన్వీనర్స్, డిస్ట్రిక్ట్ కన్వీనర్స్ యిక్కడినుండి వెళ్ళిన తక్షణమే మొట్టమొదట చేయ వలసిన కర్తవ్యమేమనగా, జిల్లాలవారీగా కొన్ని సేవాదళ మీటింగులు పెట్టుకొని, ఈ సమావేశములో తీసుకున్న నిర్ణయాలను, మనము ముందు జరుపవలసిన కార్యాలను వారికి స్పష్టంగా వివరించిచెప్పి వాటిని ఆచరణలో పెట్టేందుకు కృషి సల్పాలి.

అధికారికి వినయమే సింహాసనం

సేవలు ఈరకంగా చేయాలి, ఆరకంగా చేయాలని, ఈవిధంగా ఉండాలి, ఆవిధంగా ఉండాలని మనం అందరినీ ఆదేశిస్తున్నామే తప్ప ఆ ఆదేశానుసారంగా మనము ఆచరిస్తున్నామా అని మొట్టమొదట మన హృదయాన్ని పరిశీలన చేసుకోవాలి. అధికారియైన వ్యక్తి ఆదర్శవంతమైన కర్మలు ఆచరిస్తూ వినయ విధేయతలతో ప్రవర్తించాలి. అధికారికి వినయమే సింహాసనము. సోమరిపోతుకు అహంకారమే సింహాసనము. ఈనాటి విద్యార్థులనుగాని, యువకులనుగాని ప్రేమతో, వినయ విధేయతలతో, ఆప్యాయతతో, ఆనందముతో చేరదీసి, మన సేవాదళములో చేర్చుకొనటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అప్పుడే యువకులకు సేవాదళంలో చేరటానికి ఉత్సాహం కలుగుతుంది. మన మాటలు, మన ప్రవర్తన సేవాదళము వారికి ప్రధానమైన ప్రమాణము.

ఇందులో మరొక విషయం మీరు చక్కగా గుర్తించాలి. మన సేవాదళ సభ్యులు, కార్యకర్తలు, సమితి సభ్యులు, భజనమండలివారు అందరుకూడను గుర్తించవలసిన విషయమిది. ఆధ్యాత్మికమునకు కేవలం ఒక్క భావము, ఒక్క మార్గము, ఒక్క గమ్యము అత్యవసరము. అనేకత్వాన్ని ఏకత్వముగా కూర్చుకొనే ప్రయత్నమే ఆధ్యాత్మికమునకు ముఖ్యలక్షణం. ఏకత్వాన్ని అనేకత్వంగా భావించుకోవటం అజ్ఞానమునకు మూలకారణం. దీనినే మీకు అనేక పర్యాయములు చెప్పాను. “ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి.”

ఉన్నది ఒక్కటే, దానినే అనేక మంది అనేక రూపములతో, అనేక భావాలతో వర్ణించటం చేత, ఈ భారతదేశంలో ఆధ్యాత్మికత కొంతవరకు కుంటుపడటానికి అదే కారణమైంది. ఈవిషయంలో సత్యసాయి సేవాదళమువారు ప్రచార ప్రబోధలు చేయటములో తప్పు ఉండదు. అయితే, మొట్టమొదట

‘స్వామి నాయందు ప్రవేశించా
డ’ని, ‘స్వామి ఆజ్ఞతో నేను జరుపుతున్నా
న’ని కొందరు కొన్నిరకములైన విచిత్రములు
చేసేటప్పటికి మన సేవాదళ సభ్యులే వారిని
మరింత ప్రోత్సాహపరుస్తూ అనుసరిస్తున్నారు.
నిజంగా ప్రత్యక్షమైన స్వామియే మీకుండగా
ఈ డూప్లికేట్ స్వాముల దగ్గరికి మీరు
పోవలసిన అవసరమేముంది?!

మనము ఆచరించి తదుపరి ప్రచార ప్రబోధలు చేయటం ఆదర్శంగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు సేవాదళమువారుగాని సంస్థలయందు వ్యక్తులుగాని, సత్యసాయియందు విశ్వాసముచేత, సత్యసాయి ఆదర్శముచేత, ప్రేమచేత ఈ మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. అయితే, కొంతమంది వేరు వ్యక్తులు వచ్చినప్పుడు దీనిపై అశ్రద్ధచూపుతూ మరొక మార్గంలో ప్రవేశిస్తున్నారు. ఈవిధమైన “బంప్స్, జంప్స్”తో కూడిన మార్గాన్ని అవలంబించటంచేత సత్యసాయి సంస్థలలో ఒకవిధమైన బలహీనత యేర్పడుతూ వస్తున్నది.

‘డూప్లికేట్ స్వాముల’కు దూరంగా ఉండండి

దీనికి రామకృష్ణపరమహంస చక్కని ఒక కథ చెబుతూ వచ్చాడు. ఒక రైతు తన పొలములో నీటి నిమిత్తమై బావిని త్రవ్వటకు ప్రయత్నించాడు. ఒకచోట పది గజముల లోతు త్రవ్వాడు. నీరు లభించలేదని అక్కడ మానివేసి మరొక ప్రదేశమునకు వెళ్లి అక్కడ ఐదు గజములు త్రవ్వాడు. అక్కడ రాయి వచ్చిందని మరి యింకొక ప్రదేశమునకు వెళ్లి ఐదుగజములు త్రవ్వాడు. అక్కడ మరొకటి అడ్డం వచ్చింది. నీరు లభించలేదని నిరాశ చెందాడు. అంతేకాదు, అతని భూమి అంతా గుంతలు పడి పాడైపోయింది. ఇక్కడ పది, అక్కడ ఐదు, ఇక్కడ ఐదు - ఈ ఇరవై గజాలు ఒకే దగ్గర త్రవ్వి ఉంటే నీరు ఎందుకు వచ్చి ఉండదు?! అదేవిధంగా కొన్ని దినములు సాయిబాబా, కొన్నిదినములు యింకొక బాబా, మరికొన్ని దినములు యింకొక బాబా... ఈరీతిగా “బంప్స్ అండ్ జంప్స్” కు గురి అవుతుంటే మీ జీవితము ఎంత పాడైపోతున్నదో, మీ హృదయ క్షేత్రమునకు ఎన్ని గాయములు తగులుతున్నవో, మీరు ఎంత నిరాశ, నిరుత్సాహములకు గురవుతున్నారో, కాలాన్ని ఎంత వ్యర్థం గావిస్తున్నారో గుర్తించుకోలేకపోతున్నారు. అనేకమంది సేవాదళ సభ్యులుకూడను “స్వామి నాయందు ప్రవేశించాడు” అని, లేక “స్వామి ఆజ్ఞతో నేను జరుపుతున్నాను”ని కొన్నికొన్ని రకములైన విచిత్రములు చేసేటప్పటికి మన సేవాదళ సభ్యులే వారిని మరింత ప్రోత్సాహపరుస్తూ ఆవిధమైన మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ వస్తున్నారు. నిజముగా ప్రత్యక్షమైన స్వామియే మీకు

ఉంటుండగా ఈ డూప్లికేట్ స్వాముల దగ్గరికి మీరు పోవలసిన అవసరమేముంది?! ఈవిధముగా సంస్థలోని వారు అయోమయ స్థితిలో అవస్థల పాలౌతున్నారు.

బహు‘మతులు’ వద్దు

ఒక సమయమునందు ఉద్ధవుడు గోపికలవద్దకు వెళ్లి, ‘గోపికలారా! మీరు అక్షర జ్ఞానశూన్యులుగా ఉంటున్నారు. ఏ వేదమో, ఏ శాస్త్రమో, ఏ ఉపనిషత్తో, ఏ పురాణమో ఏదీ తెలియని అమాయకులుగా ఉన్నారు. కనుక, మీకు యోగశాస్త్రాన్ని ఉపదేశిస్తాను. ఆ యోగశక్తిచేత సాక్షాత్ శ్రీకృష్ణుడిని సర్వత్రా దర్శించుకొనవచ్చును. దుఃఖములు నిర్మూలం చేసుకొనవచ్చును” అని అన్నాడు. అప్పుడు గోపికలు, “ఉద్ధవా! మాకు అనేక మనస్సులే ఉండియుంటే ఒక మనస్సు యోగాభ్యాసానికి, మరొక మనస్సు సంసారానికి, ఇంకొక మనస్సు ప్రాపంచిక సంబంధమైన విషయాలకు ఉపయోగపెట్టి, ఒక మనస్సుతో కృష్ణుని ధ్యానించుకొనేవాళ్లము. మాకు ఉన్నది ఒకే మనస్సు. ఆ మనస్సుకూడను కృష్ణునికి అర్పితం గావించుకొన్నాము. కనుక, నీ యోగశాస్త్రాన్ని అభ్యాసం చేయటానికి మాకు రెండవ మనస్సు లేదు. వచ్చిన దారి పట్టుకొని వెళ్ళండి” అన్నారు. ఆ మార్గము ఎంత చక్కనైన మార్గము! మనము ఒక్క మనస్సుతో ఉండాలి. రెండు, మూడు మనస్సులు పెట్టుకోకూడదు. ఒక్క మనస్సుతోనే మనం యిన్ని అవస్థలకు గురైపోతున్నాము. అనేక మనస్సులను అభివృద్ధి గావించుకున్నామంటే ఇంక ఎన్ని అవస్థలకు గురైపోతామో చెప్పటానికి వీలుకాదు.

ఒకనాడు అనంతపురంలో వేరే కాలేజిలో స్పోర్ట్స్ ఏర్పాటుచేసి, దానికి వచ్చి పిల్లలకు బహుమతులు అందించమని స్వామిని కోరారు. అప్పుడు నేను, “అయ్యా! ఉన్న ఒక మతితోనే అవస్థలు పడిపోతున్నారు. యింక బహు‘మతులు’ ప్రసాదిస్తే వారి గతి ఏమి కావాలి?! నేను దీనిలో పాల్గొనను” అన్నాను.

మనము ఏకమనస్సుతో ఆరాధనచేసి, ఏకాత్మ రూపుడైన దైవాన్ని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయాలిగాని అనేక మనస్సులుగా మార్చుకోవటానికి పూనుకోకూడదు. పిచ్చిగడ్డి పండించాలంటే భూమిని దున్ని దుక్కిచేయనక్కర

లేదు, నీరుపెట్టనక్కరలేదు. కాని, మంచిపంట పండించాలంటే దున్నిదుక్కుచేసి, కలుపుతీసి, నీరుపెట్టి సకాలములో దానికి తగిన పోషణలన్నీ చేయాలి. అదేరీతిగా, అనేకత్వాన్ని పెంచుకోవటానికి ఏవిధమైన సాధనలూ అవసరం లేదుకాని, ఏకత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవడానికే అనేక ప్రయత్నములు చేయాలి. దీనినే సాధన అని, ప్రపత్తి అని అనేకవిధములుగా చెబుతూవచ్చారు. ఈవిధమైన ఏకత్వానికి సేవయే ప్రధానమైన మార్గము. దీనులకు, దిక్కులేనివారికి, దురవస్థలలో ఉన్నవారికి మనం భగవత్సేవగా భావించి సహాయం చేయటానికి పూనుకోవాలి.

ఏకనాథుని ఆదర్శం

ఏకనాథుని కథ అందరికీ తెలిసినదే. కాశీకి వెళ్లి విశ్వేశ్వరుని దర్శించి, కాశీతీర్థమును ఒక బిందెలో పోసుకొని కావడిలో పెట్టుకొని తన శిష్యులతో వస్తున్నాడు. కాశీలో తీసుకొన్న జలము రామేశ్వరములో కలపటమనేది మన ప్రాచీన భారతీయ సంప్రదాయం. మార్గమధ్యంలో తాపమునకు, వేడికి భరించుకొనలేక ఒక గార్దభము నోరు తెరచుకొనిపడి ప్రాణము విడిచే పరిస్థితిలో ఉంటున్నది. ఏకనాథుడు తక్షణమే ఆ కావడిలోనున్న బిందె తీసుకొని ఆ నీటిని దాని నోటిలో పోశాడు. ఆ గార్దభము తాపము తీరి చాలా ఉల్లాసముగా ప్రాణం వచ్చినట్లుగా లేచి నిలబడింది. వెంట ఉన్న శిష్యులు, 'స్వామీ! కాశీనుండి తెచ్చిన గంగా జలమును రామేశ్వరములో కలపకుండా, రామేశ్వరునకు అభిషేకము చేయకుండా ఈ గార్దభానికి వినియోగము చేస్తారే! దీనియొక్క అంతరార్థము ఏమిటి?' అని అడిగారు. 'శిష్యులారా! ఇది దుర్వినియోగం కాదు. నిజంగా ఇదే సద్వినియోగం. మీ దృష్టిలో అది గార్దభమువలె తోస్తున్నది. ఈ రూపములో ఆ రామేశ్వరుడే తనకు దాహమని ఈ మార్గంలో మనకు ఎదురైనాడు. అవసరమైన సమయంలో ఈ జలమును వినియోగించకుండా అనవసరమైనరీతిగా వినియోగించటమే నిజంగా దుర్వినియోగము' అన్నాడు.

భగవంతునికి కాశీజలమేమిటి! ప్రయాగ జలమేమిటి! రామేశ్వర జలమేమిటి! సర్వమూ ఏకత్వస్వరూపుడైన భగవంతుడే! ఈవిధంగా సర్వజీవులకు, సర్వప్రాణులకు

సహాయం చేయటమే ఈశ్వరసేవగా భావించుకోవాలని ఏకనాథుడు లోకానికి ప్రచారం చేస్తూ వచ్చాడు. మనము, "ఈశావాస్యమిదం సర్వం", అన్ని జీవులందు ఈశ్వరుడున్నాడని చెబుతున్నాముగాని, చేసే విషయం వచ్చేటప్పటికి 'ఇది గార్దభము, ఇది లింగము, ఇతను మనిషి' అని తారతమ్యములు పాటిస్తున్నాము.

'చీమలో బ్రహ్మలో...'

త్యాగరాజు కూడను ఇదే చెప్పాడు. 'చీమలో బ్రహ్మలో శివకేశవాదులలో ప్రేమమీర వెలసియుండే బిరుదు వహించిన రామ నన్ను బ్రోవరా!' అన్నాడు. చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మ వచ్చినప్పుడు, 'అహో! నా అదృష్టము' అని నమస్కారము చేస్తూ తన్మయులమవుతాము. కాని, అదే సమయమునందు ఒక చిన్న చీమ వీపుపై కుట్టిందంటే తక్షణమే దాన్ని నలిపివేస్తున్నాము. ఆ మాటకు, ఈ క్రియకు ఎంత భేదము కనిపిస్తున్నదో చూడండి. నిజంగా 'చీమలో బ్రహ్మలో...' అనే విశ్వాసమే నీలో ఉంటే, నిన్ను బాధించే చీమను దులిపివేయవచ్చుగాని నలిపివేయటం మెందుకు?! క్రమక్రమేణా మన సాధనను అభివృద్ధి పరచుకోవటానికి ఇట్టి సులభ మార్గాన్ని అవలంబించటం అత్యవసరము. మన పూర్వీకులు అనేక ఆదర్శవంతమైన మార్గాలను నిరూపిస్తూ వచ్చారు.

ముగ్గులు వేయటంలో అంతరార్థం

ఒక చిన్న ఉదాహరణము: పూర్వకాలమందు స్త్రీలు వెలుపలకు వచ్చేవారు కాదు. వారు ఈవిధమైన సేవలు ఆచరించుటకు అవకాశం ఉండేది కాదు. కాని, ఏదో ఒకవిధముగా భూతప్రీతి నిమిత్తం సేవలు ఆచరించాలనే సంకల్పము వారిలో గాఢంగా ఉండేది. అప్పుడు వారొక చక్కని ఆదర్శవంతమైన మార్గాన్ని అవలంబిస్తూవచ్చారు. బియ్యమును పిండిగా చేసి దానిని ఇంటిముందు అందముగను, ఆనందముగను, ఆదర్శవంతమైన సేవగను ఉండే నిమిత్తమై ముగ్గులు వేసేవారు. ఒకవైపున ఇది ఇంటికి అందమును చేకూర్చి, మంగళకరంగా ఉండటానికి శుభసూచన. మరొకవైపున చీమలు బియ్యపు పిండిని తినటంవలన భూతతృప్తి కలుగుతుంది. చీమలు

మాత్రమేకాదు, పక్షులుకూడను వచ్చి బియ్యపు పిండిని ఆరగించి సంతృప్తిపడతాయి. కనుకనే, సంక్రాంతి సమయము వచ్చేటప్పటికి బజారంతా ముగ్గులు పెట్టేవారు. ఆ రోడ్లంతాకూడను కాకులు, పావురాలు, ఇతర పక్షులు ఆ పిండిని భుజించి ఆనందించేవి. ఇది ముగ్గులు వేయడంలోనున్న అంతరార్థము.

ఆధునిక స్త్రీలుకూడను ఇంటిముందు ముగ్గులు వేస్తున్నారుకాని, సున్నముతో వేస్తున్నారు. కనుకనే, ఏ పక్షులూ దగ్గరికి రావు. కేవలము అలంకారము మాత్రమే కనిపిస్తున్నదిగాని హృదయతృప్తి కలుగదు; త్యాగ భావము అందులో ఏమాత్రము గోచరించటంలేదు. ప్రాచీనకాలము

నుండికూడను మన భారతదేశము త్యాగభావముచేతను, సేవాభావముచేతను అన్నిదేశములకు ఆదర్శాన్ని అందిస్తూ వచ్చింది. 'నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః'. మన త్యాగమే, మన సేవయే అమృతత్వమైన ఆనందాన్ని అందిస్తుందని వేదము ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది. కాన, మొట్టమొదట మనము త్యాగమునకు పూనుకోవాలి. జపధ్యానములు చేయుటకు అవకాశము చిక్కితే, తప్పక చేయుటలో ఎట్టి అభ్యంతరమూ లేదు. కానీ, అట్టి అవకాశము లభించకుండానే ఇదే జపము, ఇదే ధ్యానము అనుకొని మనము సేవయందే కాలమును సార్థకం చేసుకోవడం అత్యవసరం. (సశేషం)

ఋణములు

మూడు విధములైన ఋణములను తీర్చుకొనుట మానవుని కర్తవ్యం. 1. దేవ ఋణము 2. ఋషి ఋణము 3. పితృ ఋణము.

దైవశక్తి రసస్వరూపమై మన అణువణువునూ ఉండి మనకి ప్రాణావసరమైన కర్మలు నిర్వహిస్తూ మనల్ని రక్షిస్తుంది. అందుకు మనం దైవానికి ఋణపడి ఉన్నాం అని భావించి సర్వవ్యాపియైన దైవానికి పరోపకారంద్వారా కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా మనం ఋణం చెల్లించుకోవాలి.

తపోశక్తితో సంపాదించిన జ్ఞానసంపదను స్వాధ్యరహితంగా మానవ సమాజ సంక్షేమానికి వేద శాస్త్రాలద్వారా అందించిన మహర్షులకు మనం ఋణపడి ఉన్నాం. వేదశాస్త్ర ఆదేశ ఆశయాలను గౌరవిస్తూ అనుసరిస్తూ సత్కర్మలలోనూ, సమాజసేవలోనూ పాల్గొనడంద్వారా మనం ఋషి ఋణమును తీర్చుకొనడం సాధ్యం.

మన దేహమునందున్న రక్తం తల్లిదండ్రుల రసస్వరూపమే. మానవుడు తనకి కుమారుడు కలిగి పున్నామ సరకమునుండి రక్షించాలని కోరుకుంటాడు. కానీ, అది సరియైనది కాదు. కొడుకు, కూతురు అన్న విషక్ష లేదు. ధర్మశాస్త్రములను అనుసరిస్తూ తల్లిదండ్రులకు సత్కీర్తిని ఆర్జించడమే పితృ ఋణమును తీర్చే విధుక్త ధర్మం.

- బాబా

‘అహం ఆత్మానో నిత్యం’

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

అవ్యక్తం వ్యక్తి మాపన్నం మన్యవే మా మబుద్ధయః
పరం భావ మజానన్తో మమావ్యయ మనుత్తమమ్

“నేను శాశ్వతుడను, సర్వోత్తముడను.
ఇంద్రియములకును, మనస్సునకును
గోచరింపనివాడను. నా పరమ భావమును
బుద్ధిహీనులు గ్రహింపక, ఇట్టి సచ్చిదానంద
పరమాత్ముడనైన నన్ను సాధారణ మనుష్యునిగా,
అనగా జనన మరణ చక్రములో బడి
పరిభ్రమించువానినిగా తలంచెదరు.

(భగవద్గీత అధ్యాయం 7 శ్లో. 24)

భగవత్ అవతారములగురించి, వారు చూపించే
మహిమలగురించి, వారు వచ్చిన కార్య ప్రణాళికల
గురించి సామాన్యులమైన మనము ఎఱుగజాలము.
“యోగమాయ కప్పబడియుండుటచేత జనులు నన్ను
తెలుసుకొనలేకపోతున్నారు”ని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో
తెలిపినట్లు, ఏ భగవత్ అవతారమైనా మనుజులకు ఇట్టే
బోధపడదు.

దివ్య అవతారములన్నియు ఈ జగత్తునందు
ప్రాణికోటిని పరమానందములో, ప్రశాంత మహా
సముద్రంలో ఓలలాడించుటకే ఏతెంచును. సత్యసాయి
భక్తులందరికీ ఇది అనుభవ సత్యం.

మహనీయుల చర్యలు అద్భుతాలు. మానవ
మేధస్సుకు అందని ఈ చర్యలని విశ్లేషించే
వ్యర్థప్రయత్నాలని మనము తరచు చేస్తుంటాము. అందుకే
కాబోలు, కృష్ణ పరమాత్మ “బుద్ధిహీనులు నన్నెఱుగజాలరు”
అని భగవద్గీతలో ప్రవచించారు.

వర్తమాన కాలంలో భక్తులందరికీ అతి చేరువగా ఉన్న
అవతారమూర్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి
చర్యలను కూడా మనం విశ్లేషించి, అవగాహన లేమితో
పెడార్థాలు తీసిన సందర్భాలు లేకపోలేదు. మన మధ్య
తిరుగుతూ, మనతో మాట్లాడుతూ, మనతో సన్నిహితంగా
మెలిగిన స్వామిని తెలుసుకోవడం అసాధ్యం.
అప్పుడప్పుడు వారు మనవలె సామాన్య మానవులని
మనం భ్రమకు లోనవ్వడంచేత మనం వారిని పూర్తిగా
తెలిసికొనలేకపోయాము.

ప్రేమరతనాలు - 13

భగవంతుడు భక్తులకు అనుగ్రహాన్ని ప్రేమరూపంలోనే
అందిస్తాడు. ప్రేమ స్వరూపమే భగవంతుడని, సర్వులలో
భగవంతుడున్నాడని, స్వామి మనందరినీ కూడా
“ప్రేమస్వరూపులారా!” అని సంబోధించేవారు.

సర్వులలో ఉన్న స్వామిని గుర్తించి, అందరికీ ప్రేమను
పంచినప్పుడే మనల్ని మనం తెలుసుకోగలుగుతాము.
మనలో ఉన్న దివ్యకాంతి పుంజమే సర్వులలోనూ దాగి
ఉన్నదన్న సత్యాన్ని తెలుసుకున్నప్పుడే, ఈ విశ్వమంతా
విశ్వవిభునియొక్క ప్రేమతోనే నిండియున్నదనే సత్యం
మనకు ఆవిష్కృతమవుతుంది.

మరణం శరీరానికేగాని, ఆత్మకు కాదనే విషయాన్ని
స్వామివారు మనకు ప్రతి ఉపన్యాసంలోనూ చెబుతూ
ఉండేవారు. భగవత్ అవతారానికి, సామాన్యమైన మానవ

జన్మకి గల వ్యత్యాసాన్ని వివరిస్తూ స్వామివారు ఇలా అన్నారు:

ఒక జైలు ఉంటుంది. జైలులో బందీలైనవారు ఉంటారు. వారితోపాటు జైలును పర్యవేక్షించే అధికారియైన జైలరు కూడా ఉంటాడు. అయితే, బందీలు తమ శిక్షను పూర్తి చేయకుండా జైలునుంచి బయటకు రాలేరు. అదే అధికారియైన జైలరు మాత్రం తన ఇచ్చానుసారం జైలు లోపలికి, వెలుపలికి ఎప్పుడైనా రావచ్చు, ఎప్పుడైనా పోవచ్చు. తమ మధ్య సంచరిస్తున్నంతమాత్రమున అతనిని బందీలు తమలో ఒకనిగా భావించడం అవివేకమే కదా! తాను జైలులో తిరుగాడుచున్నప్పటికీ బందీలయొక్క నిబంధనలు, నిర్బంధనలు ఏవీ జైలరుకు వర్తింపవు.

అదేవిధంగా, ఈ జగత్తు అనే జైలునందు మానవులు కర్మబందీలై పుడుతుంటారు. ఆ కర్మను నిశ్చేషం గావించేంతవరకు జగత్తునందు ఉండి, తదుపరి మరణమనే 'విడుదల పత్రము'ను అందుకొని నిష్క్రమిస్తుంటారు.

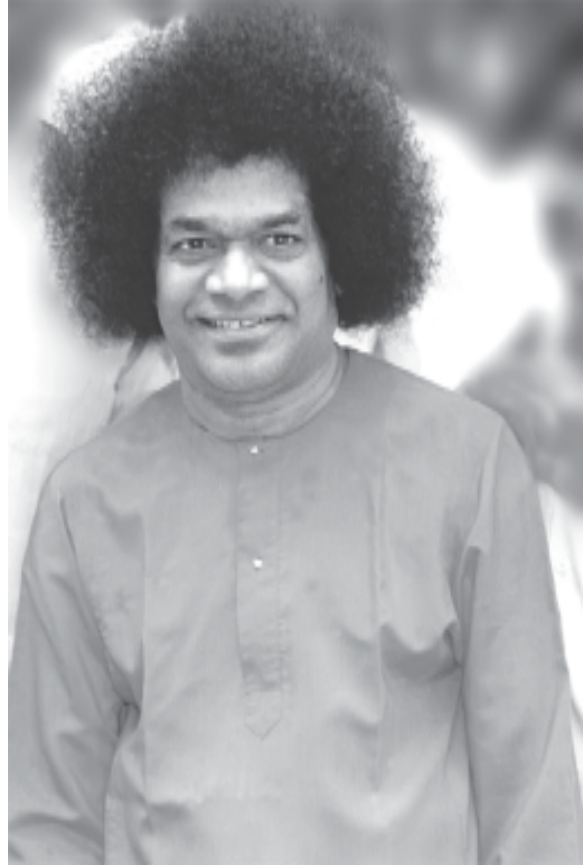
కానీ, ఈ సృష్టికి అధిపతియైన భగవంతుడు అవతారరూపంలో అవనియందు ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా ఉద్భవించి, భక్తోద్ధరణకై తాను సంకల్పించిన కార్యప్రణాళికను పూర్తి గావించి, తన అవతారాన్ని ఉపసంహరించుకుంటాడు.

వారు కర్మబందీలు కారు.

వారి రాకపోకలను ఎవ్వరూ నిర్దేశించలేరు.

అవసరాలకు అనుగుణమైన పరిసరాలను తానే ఎన్నుకొని అవతరిస్తాడని, అది కేవలం భగవంతుని స్వీయ సంకల్పానుసారమే జరుగుతుంటుందని భగవాన్ మనకి ఈ చక్కటి ఉదాహరణద్వారా బోధించారు.

అందులకే కృష్ణ పరమాత్మ అర్జునునితో, “అర్జునా! మనం కలిసి ఎన్నోసార్లు భువిపైకి వచ్చాము. అది నాకు తెలుసు. నీకు తెలియక మోహభ్రాంతిలో మునిగిపోతున్నావు” అన్నాడు.

**“ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై
తనవారి గుర్తింప తరలివచ్చె
ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై
తన బంటులను కనుగొనగవచ్చె
ఆ మహావిష్ణువే ఈ మహావిష్ణువై
తన ఆయుధముల్ చేకొనగవచ్చె
ఆ యీశుడే బాలసాయీశుడై ఇట
తన గుంపుతో ఆడుకొనగ వచ్చె...”**

అని భగవాన్ ఉద్ఘాటించారు.

ఈ అవతార పరంపరలో తాము పూర్వం శిరిడీలో ఉన్నామని నిదర్శనపూర్వకంగా మనకు భగవాన్ ఎన్నోసార్లు తెలిపి ఉన్నారు.

మా తండ్రిగారైన శ్రీ ఆర్.వి. జానకి రామయ్యగారు స్వామివారికి అనుంగు సోదరులని అందరికీ విదితమే. చిన్ననాటినుంచే స్వామివారిని అనుసరిస్తూ, వారి దివ్యప్రేమకు, అనుగ్రహానికి పాత్రులై, వారిని సేవించి

తరించిన ధన్యజీవి జానకిరామయ్యగారు. ఆయనకు స్వామి అంటే ప్రాణం. ఆయనకు స్వామితోగల ప్రేమానుబంధము ఎన్ని జన్మల సంబంధమోగాని, మా సంభాషణలో స్వామి ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడల్లా ఆయన ప్రేమావేశముతో భావోద్వేగానికి లోనయ్యేవారు.

నేను పలు సందర్భాలలో భగవాన్ తాను పొందిన దివ్యానుభవాలను చెప్పమని కోరాను. ఆయన నాతో పంచుకున్న స్వీయానుభవాలు కొన్ని మీకోసం...

అది 1940వ సంవత్సరం. బాబావారు తమ 14వ యేట ప్రపంచానికి తామెవరో తెలియజేయడానికి నిర్ణయించుకున్నట్లున్నారు. తమ దివ్య ప్రేరణతో తమ తండ్రియైన పెద్ద వెంకమరాజుగారిచేత, “నీవెవ్వరవు? దయ్యానివా? భూతానివా?” అని అడిగించుకొని, తమ వారినందరినీ పిలిచి, మల్లెపూలను నేలపై వెదజల్లగా, అవి ‘సాయిబాబా’ అనే దివ్యనామంగా ఏర్పడి ప్రపంచానికి స్వామివారి అవతార రహస్యాన్ని ప్రకటించాయి.

తాను స్వయంగా తిలకించిన ఆ అద్భుత దివ్య సన్నివేశాన్ని గుర్తు చేసుకున్నప్పుడు మా తండ్రిగారి కళ్ళవెంట ఆనంద బాష్పాలు జలజలా రాలాయి.

ఇంకొక సందర్భంలో మా తండ్రిగారు తమ చిన్ననాట జరిగిన మరొక సంఘటనను నెమరు వేసుకున్నారు:

బాల్యమందు స్వామివారి వింత ప్రవర్తనను అర్థం చేసుకోలేని కుటుంబ సభ్యులు ఎంతో ఆదుర్దాకు లోనయ్యేవారు. సమీప గ్రామంలో కేశవయ్యస్వామి అనే ఉపాసకుడు నిత్యం పూజలు చేసి తనవద్దకు వచ్చే భక్తులకు తీర్థ ప్రసాదాలు ఇచ్చేవాడు. వాటిని సేవించినవారికి జబ్బులు నయమవుతున్నాయనే నమ్మకం గ్రామస్థుల్లో నెలకొంది. ఆయనవద్దకు స్వామివారిని కూడా తీసుకు వెళ్లాలని కుటుంబ సభ్యులు నిర్ణయించుకున్నారు.

ఆ రోజుల్లో వారికిగల ఏకైక ప్రయాణ సాధనమైన ఎడ్లబండిని సిద్ధం చేసి, స్వామిని అందులో కూర్చోబెట్టారు. కానీ, ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ ఎడ్లు ఒక అడుగు కూడా ముందుకు వేయకుండా మొరాయించాయట. బండి ముందుకు కదలలేదు, స్వామి చిరునవ్వు ఆగలేదు. వారి విఫల ప్రయత్నాలన్నీ చూస్తున్న స్వామి చివరికి వారితో, “నిత్యమూ నన్నే పూజించే అతని చెంతకు నన్ను తీసుకు

వెళ్ళడమేమిటి?!” అని నవ్వారట. ఇక చేసేది లేక కుటుంబ సభ్యులు అంతటితో ఆ ప్రయాణాన్ని విరమించుకోవలసివచ్చింది. స్వామి సర్వదేవతాస్వరూపులనడానికి వేరే నిదర్శనమేల?!

తాను ప్రత్యక్షంగా చూసిన పై రెండు సంఘటనలే కాక, తాను స్వయంగా పొందిన మరొక దివ్యానుభవాన్ని మా నాన్నగారు మాతో పంచుకున్నారు. చిన్నవయస్సులోనే ఆయనకు టీబీ వ్యాధి సోకింది. ఆరోజుల్లో దానిని ప్రాణాంతకమైన వ్యాధిగా పరిగణించేవారు. డాక్టర్లు కూడా ఆయన ఎక్కువ కాలం జీవించే అవకాశం లేదన్నారు.

అవి స్వామివారు పాతమందిరంలో ఉన్న రోజులు. స్వామివారి గది వెలుపల ఉన్న వరండాలో మా నాన్నగారు నిద్రించేవారట. ఒకనాటి రాత్రి బాగా పొద్దుబోయాక ఉన్నట్లుండి ఒక వ్యక్తి వచ్చి తాను పడుకున్న మంచంపై కూర్చోగా ఆయన ఉలిక్కిపడి లేచారట.

ఆ వ్యక్తి ఎవరో కాదు, సాక్షాత్తు శిరిడీ సాయినాథుడే! తమ దివ్యహస్తాలతో శిరస్సునుండి పాదములవరకు నిమిరి, “నీకు నయమైపోతుందిలే, భయపడకు. నీవు పూర్ణాయుష్షుడవౌతావు” అని దీవించి అంతర్ధానమైనారట.

అప్పటినుండి వ్యాధి తగ్గుముఖం పట్టి కొంతకాలానికి మా తండ్రిగారు పూర్తిగా కోలుకున్నారు.

ఆ శిరిడీనాథుడే ఈ పర్తివాసుడు కదా!

“రామకృష్ణాది అవతారముల కాలంలో జన్మించినవారి కన్న మీ అదృష్టం చాలా గొప్పది. ఎందుకనగా, స్వామిని సాక్షాత్తు భగవంతుడనే భావంతో పూజిస్తున్నారు కదా! అది మీ భాగ్యవిశేషమే” అన్నారు భగవాన్.

ముమ్మాటికీ నిజమే! సాయి అవతార మాధుర్యాన్ని, లీలా వైభవాన్ని మనం ప్రత్యక్షంగా అనుభవించి, ఆ ఆనందంలో మునిగితేలాము. స్వామి సాక్షాత్తు భగవంతుడనే ప్రజ్ఞ వారి దివ్యానుగ్రహంతో మనందరిలో కలిగింది. దైవము మన మధ్య తిరుగాడినాడనే ఆ ప్రజ్ఞతోనే మనం జీవితాన్ని గడుపుతున్నాము. ఆ దైవము అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఎల్లప్పుడూ మన ఇంట వెంట జంటగా ఉన్నాడనే విశ్వాసం మనలో దృఢంగా ఉండాలని, స్వామి మనల్ని సదా రక్షిస్తూ ఉండాలని ప్రార్థిస్తూ....

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

✽

ప్రేమావతరణము

అ

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

బ

“ఏకం ఏవ అద్వితీయం బ్రహ్మ”, ఎక్కడ చూసినా ఒక్కడే ఉన్నాడు. రాముడు వేరు, కృష్ణుడు వేరు, శివుడు వేరు, అని భావించడం అజ్ఞానంయొక్క లక్షణం. రూపనామాలు వేరైనా, దైవం ఒక్కడే. ఇట్టి ఏకత్వాన్ని విశ్వసించి దైవాన్ని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించండి. ఎక్కడైనాసరే, వెంటనే సాక్షాత్కరిస్తాడు. ఈ సత్య, ప్రేమ తత్వాన్ని ప్రబోధించే నిమిత్తమే సాయిరాముడు అవతరించాడు. దైవం సర్వత్రా ఉన్నాడని నిరూపించే నిమిత్తమై నేను వచ్చాను. అంతేకాదు, నా ప్రేమను సర్వులకూ పంచే నిమిత్తమై వచ్చాను. అయితే, మీ హృదయమనే పాత్ర ఎంతనో అంతే చిక్కుతుంది. దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలచేత మీ పాత్రను పెద్దదిగా చేసుకోండి. ఎంత పెద్దదిగా చేసుకుంటే అంత అమృతం లభిస్తుంది”

- బాబా

ఎన్నో దశాబ్దాలుగా, నిర్విరామంగా, స్వామి తమ అవతార తత్వాన్ని, లక్ష్యాన్ని, అవతరణలోని విశిష్టతనూ అనేక సందర్భాలలో మనకు సుస్పష్టం చేస్తూనే ఉన్నారు. సర్వాంతర్యామి, సర్వసాక్షి, సర్వదేవతాతీతస్వరూపులైన స్వామి విశ్వవిభూతిని గ్రహించగలగాలేగానీ, స్వామి దివ్యప్రేమామృతాన్ని ఆస్వాదించగలగాలేగానీ ఆ విరాట్ స్వరూపుని దివ్యానుగ్రహ వీక్షణాలు ప్రకటితమవని అణువంటూ ఈ జగత్తులో ఉంటుందా?! స్వామి ఉనికి ప్రదర్శితంగాని తాపంటూ ఉంటుందా?!

నేను ఆస్ట్రేలియా దేశం పర్యటించినప్పుడు డాక్టర్ సుందరం దంపతుల ఆహ్వానంపై సిడ్నీలోని ‘ఉలంగాంగ్’ హాస్పిటల్‌ను చూడడానికి వెళ్లాను. ఒక్కొక్క ఎమర్జెన్సీ వార్డునూ చూసుకుంటూ వెడుతున్న నేను, ఒక క్రిటికల్ కేసు దగ్గరకొచ్చి ఆగిపోయాను. ఆ పేషంట్ ఒక ఆస్ట్రేలియా అమ్మాయి. ఆమె బ్రతికే ఆశ లేకపోయినా

స్వామిమీదే భారం వేశారు, ఆ డాక్టరు. ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులకు నేను స్వామి దగ్గరనుంచి వచ్చానని పరిచయం చేశారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి వచ్చాను కాబట్టి, స్వామి దగ్గరినుంచే వచ్చానని ఆనందపడిపోయారు వాళ్ళు. వారి అమాయకత్వం కాకపోతే, అణువణువునా ఉన్న అనంతమైన వారి ఆర్తికి స్పందించడా?! వారి ప్రార్థనను మన్నించడా?! ఐతే, దుఃఖంలో ఉన్నవారు అంతర్యామిని గమనించలేకపోతున్నారు. మాయాతీతుని మాయను అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు. అందుకే ఈ కన్నీటి వేడుకోలు. అమ్మాయిని కాపాడమని స్వామిని మళ్ళీమళ్ళీ ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నారు. మన శ్వాసే స్వామైతే, మన ధ్యాసే స్వామైతే, మనం నిరంతరం స్వామి ధ్యానంలోనే ఉంటే, మన వాక్కు స్వామి వాక్యమవుతుంది. మన స్పృశే స్వామి స్పృశ అవుతుంది. ఆ నమ్మకాన్ని ప్రగాఢంగా నింపుకున్న నేను, స్వామిని ప్రార్థించి, స్వామి నాకు ప్రసాదించిన దివ్య విభూతిని ఆమె నుదుట ఉంచాను.

నేను ఇండియా తిరిగి వచ్చే ముందు, డాక్టర్ సుందరం ఉద్వేగంతో అతి సంతోషకరమైన వార్తను నాకందించారు, “అమ్మా! కోమాలో ఉండిన ఆ పేషంట్ స్వామి విభూతిని మీరు నుదుట పెట్టిన క్షణం నుండి అనూహ్యంగా కోలుకుంది.”

నా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

డాక్టర్లలో డాక్టర్ గా ఆ భక్తురాలికి చికిత్స చేశారు, స్వామి. భక్తుల ప్రగాఢ నమ్మకానికి తిరిగి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేశారు. “నాకు భక్తులంటూ ఎవరూ లేరు, బంగారూ! నేనే భక్తులకు భక్తుణ్ణి” అన్న స్వామి మాటలు గుర్తుకు వచ్చి ఆనందబాష్పాంజలులు సమర్పించుకున్నాను మరొకసారి.

మనం జీవిస్తున్నది భగవంతుని అనుగ్రహంవలననే. సమస్తమూ భగవన్మయమేననీ, మన జీవన గమనంలోని ప్రతి అంశమూ భగవంతుని లీలా ప్రభావితమేననీ మనం

గ్రహించగలగాలి. కానీ, చాలామంది స్వార్థ స్వప్రయోజనాలకోసం భగవంతుణ్ణి ఆశ్రయిస్తున్నారు, అవి తీరిన తక్షణమే విస్మరిస్తున్నారు.

“అవును, ఇలాంటి మానవులు ఈనాడు అధికంగా తయారవుతున్నారు. దైవం సాక్షీభూతుడు. దైవం ఆనందమయిడు. అట్టి దైవం ఏనాడూ నీకు దుఃఖం అందించడు. నీ దోషములూ, నీ పాపములే నీకు దుఃఖాన్ని అందిస్తున్నాయి. దీనిని భరించుకోలేక దైవంపై నిందలు వేయటం పెద్ద బలహీనత. భక్తుని ఆనంద నిమిత్తమై దైవం ఏ పన్నైనా చేస్తాడు. ఇది అనుభవించే భక్తులకే అర్థమవుతుందికానీ, ఆలకించేవారికి అర్థం కాదు. నిజంగా భగవంతునికి సంపూర్ణంగా తనను తాను అర్పితం గావించుకున్న వ్యక్తి కించిత్తయినా బాధపడటానికి అవకాశము ఉండదు. కష్టనష్టాలు కదలిపోయే మేఘాలు. వాటికి తట్టుకొని నెట్టుకొని ముందుకు సాగిపోయేవాడే నిజమైన భక్తుడు. పట్టుదలతో దైవానుగ్రహాన్ని సాధించాలి. భగవదనుగ్రహం పొందడానికి ఇంతమాత్రం శ్రమను తట్టుకోలేకపోతే ప్రయోజనం లేదు. విశ్వాసము లేనివారికి దైవత్వాన్ని తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం” అంటారు, స్వామి.

పరిపూర్ణావతారులైన స్వామికి సమకాలీనులుగా పుట్టటం, అత్యంత సన్నిహితులం కాగలగటం మన జన్మజన్మల పుణ్య విశేషం. ఐతే ఇంతటి దివ్యత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేక దైవానుగ్రహానికి దూరమైపోతున్నాము.

“అందుకు కారణం దైవం మానవాకారంలో రావడమే. అందుకే మీకు అనేక సందేహాలు కలుగుతుంటాయి. మీ దేహాన్ని అవతార పురుషుని దేహంతో పోల్చుకుంటూ సందిగ్ధంలో పడుతూ ఉంటారు. దేహాన్ని మాత్రమే పోల్చుకుంటే మరి హృదయం మాటేమిటి?! స్వామి హృదయం అనంతమైనది, అమృతమైనది, ఆకాశంకన్నా విశాలమైనది, సముద్రంకన్నా అగాధమైనది. కనుకనే, భగవత్తత్వాన్ని ఎవరూ గుర్తించలేరు. నిప్పునుండి వచ్చిన నిప్పురు నిప్పునే కప్పివేసినట్లుగా,

సూర్యునివలన ఏర్పడిన మబ్బులు సూర్యుడినే కప్పివేస్తున్నట్లుగా, దివ్యత్వం నుండి వచ్చిన మాయ దివ్యత్వాన్నే కప్పివేస్తుంది. ఎందుకోసం? లోకోద్ధరణ కోసమే. భగవంతుని ‘మాయోపాధి’ అంటారు. ఎందుకంటే, మాయయే అతని ఉపాధి కనుక. దేహమును మీరు మాయగా భావించాలి. ఇంద్రియాతీతమైన దివ్యత్వాన్ని మీరు ఇంద్రియాలతో ఏరీతిగా తెలుసుకోగలరు?!”

“త్వమేవ సర్వం మమ దేవదేవ” అంటూ దైవానికి అర్పితం కావాలి అన్నది స్వామి ఉవాచ.

స్వామి జీవితంలో ప్రతి అడుగుూ సందేశదాయకమే. ప్రతి వాక్కుూ సందేశాత్మకమే. ప్రతి చూపుూ దివ్య సందేశ సంకేతమే. ఐతే, స్వామి దివ్యావతార తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేక దైవత్వానికి మనం దూరమవుతున్నాము. అణువణువునా అసూయా, ద్వేషం, అహంకారాదులను పెంచుకొని దేహభావంతో స్వామి సన్నిధికి వచ్చినంత మాత్రాన దివ్యతత్వం అవగతమవుతుందా?! స్వామి చెప్పారు:

“మీయందు దివ్యత్వమనే జ్యోతి వెలగాలంటే అహంకార మమకారాలుండకూడదు. దీనికి నేనే చక్కని ఆదర్శం. ప్రతి రోజూ మీరందరూ కూర్చున్న దగ్గరకు నేనే నడచి వచ్చి, నడుము వంచి, చేయిజాచి మీనుండి ఉత్తరాలు తీసుకుంటూ ఉంటాను. అట్లుకాకుండా, నేను అహంకారంతో ఒకచోట కూర్చుని “మీరే నాదగ్గరకు వచ్చి ఉత్తరాలివ్వండి” అనవచ్చు కదా! అలా చేయను. ఎందుకంటే, నాకు అహంకారం లేదని నిరూపించి మీకుకూడా అహంకారం ఉండకూడదని ప్రబోధించేందుకు. వీరు నావారు, వారు పరాయివారు అనే అభిమానం నాకు లేదు. అందరూ నావారే, నేను మీవాడినే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించండి.”

సంపూర్ణ ప్రేమావతారునికి ప్రేమామృతంతో నిండిన ప్రేమపుష్పాలను సమర్పించుకుందాం. స్వామి బాటను హృదయపుష్పాలతో నింపి ఆత్మనివేదనను సమర్పించుకుందాం. ✽

ఓం శ్రీ సాయి దత్తాత్రేయాయ నమః

— శ్రీ కొప్పరపు బాలామనోహరరావు —

అత్రి అనసూయల తపఃఫలమైన త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపులు శ్రీదత్తాత్రేయస్వామివారు గురు సంప్రదాయముల పీఠము నధిష్ఠించి సర్వవ్యాపియై జగద్గురువై, జగద్రక్షకులై, భక్త దీనజన చింతామణియై లోకమంతటా సంచరించుచున్నారు.

దత్తుడు యోగనిష్ఠుడు. ఆయన శిరస్సులు త్రిగుణ సామ్యతకు సంకేతం. మూడు గుణాలు ఏకమైతే సంకల్పం ఉండదు. ఆనందమే ఉంటుంది. అవి విడిపోతేనే సంకల్ప వికల్పాలతో ప్రపంచంలో సంసారం ఉంటుంది.

దత్తాత్రేయుని ఆయుధాలు: త్రిశూలము - త్రికాలములకు, త్రిగుణములకు సంకేతము; త్రివిధ దుఃఖ పరిహారమునకు సంకేతం; చక్రము - కాలచక్రం; శంఖం - ప్రణవము; పుష్పం - సర్వల హృదయపుష్పం; వరదహస్తం - అభయం, దయ, ప్రేమలకు సంకేతం; కమండలం - సేవకు సంకేతం.

ప్రస్తుత కాలమాన ప్రకారం భగవాన్ బాబావారు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలను ఆయుధాలతో ప్రపంచానికి ప్రేమను, సేవలను అందించారు. నమ్మినవారికి తనకు తానే ఇచ్చుకుంటానన్నాడు దత్తుడు. అదే సాయిభక్తుల అనుభవం.

“పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం నాకు చాలు” అన్నాడు దత్తుడు.

పత్రమంటే శరీరం. దీన్ని సేవలో ఉపయోగించాలి. పుష్పం అంటే హృదయం. దీనిని ప్రేమతో నింపాలి. ఫలం అంటే, “మీ కర్మఫలాన్ని అంతా నాకే సమర్పించుమ”ని; తోయం అంటే, “నిరంతరం నా ప్రేమతో ఆనందబాష్పాలు చిందించడం” అని వివరణ ఇచ్చారు భగవాన్.

లక్ష్మిని నెత్తినెక్కించుకుంటే పతనమైపోతారని హెచ్చరించాడు దత్తుడు.

“ధనాన్ని నెత్తినెక్కించుకోకుండా ధర్మానికి వినియోగించండి” అన్నారు భగవాన్.

దత్తుడు శత్రుసంహారాన్ని సంకల్పంతో చేస్తే ఈ కాలానికి సరిపోయేటట్లుగా భగవాన్ బాబా ప్రేమతో శత్రుత్వాన్ని జయించాలని ఆదర్శం చూపించారు. తమ దివ్య శక్తులను ప్రకృతి విజృంభణములను అదుపులోనుంచి ప్రజలను రక్షించడానికి వినియోగించారు.

ఆ కాలంలో దత్తునిగా అలర్చునకు యోగాన్ని నేర్పితే ఈ కాలంలో భగవాన్ బాబావారు తమ మహిమలతో, ప్రసంగాలతో ప్రపంచానికి జ్ఞాన బోధ చేసి త్యాగాన్ని నేర్పారు.

జాతి, కుల, మత సాంప్రదాయాలకతీతుడైన ఆ దత్తప్రభువు ఆదిగురువైతే ఈనాటి పరిస్థితులలో అదే తరహాలో యావత్ ప్రపంచంలో తన ప్రేమతత్వంతో భగవాన్ బాబా సమైక్యతను సాధించి అందరి గురువైనారు.

యుగాలు మారినా, జగాలు జరిగినా దత్తతత్వం, ప్రేమతత్వం మారేదికాదు. అదే పరబ్రహ్మ తత్వం. బోధనా పద్ధతులలో కాలమాన ప్రకారం కొంత భేదం కన్పించినా ఆధ్యాత్మికతత్వమొక్కటే. దత్తుడే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారని ప్రపంచంలోని సాయి భక్తుల ప్రత్యక్ష అనుభవం.

కల్నల్ ఎస్.పి. జోగారావుగారు, ఒక సందర్భంలో స్వామిని వారి నిజస్వరూపాన్ని చూపించమని ప్రార్థించగా బాబావారు నవ్వుతూ, “ఏదో ఒక రోజున చూపిస్తానులే” అన్నారు.

అది 1978 మార్చి 7వ తేదీ, గురువారం, మహాశివరాత్రి పర్వదినం. ముదుమలై అడవులలో బసచేసి ఉన్న భగవాన్ తమ వెంట ఉన్న భక్తులు, విద్యార్థుల ప్రార్థన మన్నించి ఆ బృందంలోని ప్రతి ఒక్కరితోనూ

శ్రీసాయి దత్తాత్రేయుడు

విడివిడిగా ఫోటోలు తీయించుకొన్నారు. అది 'పోలరాయిడ్' కేమెరా అవటంవల్ల, ఎవరి ఫోటోలు వారికి వెంటనే అందాయి. చివరిగా, భగవాన్ తమ ఒక్కరినే ఫోటో తీయమని చెప్పారు. ఇంతలో అక్కడి ముళ్ళపొదలో

చిక్కుకొన్న భగవాన్ అంగీ అంచును సరిచేసేందుకు శ్రీమతి రతన్ లాల్ ప్రయత్నించబోగా, వద్దని భగవాన్ ఆమెను తీవ్ర స్వరంతో వారించారు. స్వామి స్వరంలో ఉన్న తీవ్రతకు అక్కడివారందరూ నిశ్చేష్టులయ్యారు. కేమెరా క్లిక్ మంది. అందులోనుండి ఫోటో బయటకు వస్తూ, అది డెవలప్ అవుతుండగా, స్వామి ఆ ఫోటో తీసుకుని కల్నల్ జోగారావుగారికి ఇచ్చారు.

ఆ ఫోటోలోని దివ్యరూపము పురాణాలలో వర్ణింపబడిన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపమైన దత్తాత్రేయునిది!! ఆ దివ్యమూర్తి మూడు శిరస్సులలోని మధ్య శిరస్సుయొక్క ముఖ భాగము భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ముఖమును పోలి ఉన్నది.

ఆ ఫోటో తీస్తున్న సమయంలో శ్రీమతి రతన్ లాల్ తమను తాకి ఉంటే, తమ దేహమునుండి ప్రసరిస్తున్న శక్తిపాతమునకు ఆమె జీవించి ఉండేవారు కారని, భగవాన్ ఆ మరునాడు బృందావనంలో తమ విద్యార్థులకు వివరించారు.

✽

భ్రమ తొలగింది

“నిత్యం ఇన్ని వేలమంది వస్తున్నారు. అందరూ నా భక్తులే, నా సంకల్పంవల్ల వచ్చినవాళ్ళే. వాళ్ళందరినీ పిలిచి మాట్లాడటం సాధ్యమా?! ఇంటర్వ్యూ ఇస్తే వాళ్ళ సమస్యలు పరిష్కారమై, కోరికలు తీరిపోతాయి; ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వకపోతే వాళ్ళ సమస్యలూ, కోరికలూ తీరవు అనుకోవడం భ్రమ, అజ్ఞానం. అది తొలగించుకో. ఎవరికి, ఎప్పుడు, ఎందుకు, ఎన్నిసార్లు పిలిచి మాట్లాడతానో నాకు తెలుసు, వాళ్ళకు తెలుసు.

ఇన్ని వేలమందే స్వామి సంకల్పంవల్లే ఇక్కడికొచ్చేరు. అందులో ఎంతో మందికి కనీసం స్వామిని దగ్గరగా దర్శించే అవకాశం కలుగదు. కానీ, నేను వాళ్ళను అలక్ష్యం చేయను. ముందు వరండాలో కూర్చున్నా, బయట దూరంగా గోడవార కూర్చున్నా నేను వెయ్యి కళ్ళతో వాళ్ళందరినీ చూస్తాను. నా అనుగ్రహం వారందరికీ సమంగా అందుతుంది. వాళ్ళవాళ్ళ అర్హతలనుబట్టి వాళ్ళ సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయి, కోరికలు తీరతాయి. అనుభవపూర్వకంగా వాళ్ళు ఈ సత్యాన్ని గ్రహిస్తారు. అందుకే మళ్ళీమళ్ళీ వస్తూనే ఉంటారు.”

1991లో ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి, ఇంటర్వ్యూ ఆశతో, తిరుగు ప్రయాణం మూడు రోజులు వాయిదా వేసుకున్న సందర్భంలో అతడికి స్వామి చేసిన సున్నితమైన ప్రబోధ.

అది విని ఇంటర్వ్యూ భ్రమ తొలగి స్వామివారి పాదసమస్కారం చేసుకుని ఆ పెద్ద మనిషి సెలవు తీసుకున్నాడు.

కవీనాం కవిః

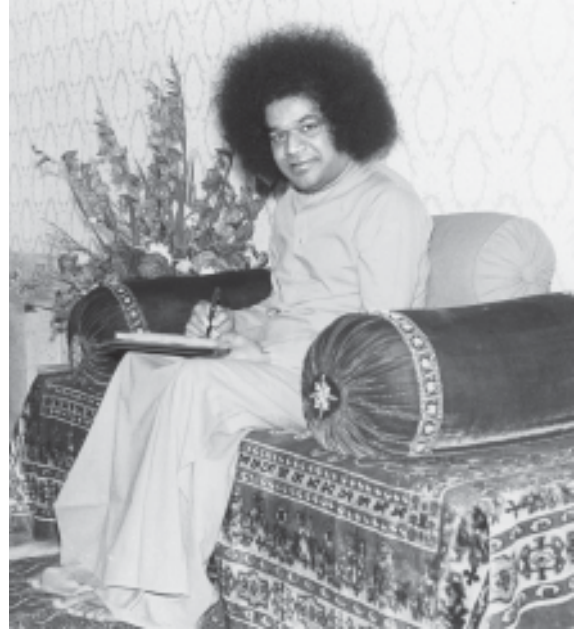
సి. జయాశాస్త్రి

**ఓం గణానాం త్వా సాయీ గణపతి గ్ం హవామహే
శ్రీ సత్యసాయి కవీనాముపవశ్రవస్తమమ్**

అకార ఉకార మకార మిళితమైన సమస్త సృష్టికి మూలాధారమైన సర్వదేవతాస్వరూపులు, అనంత ఆకాసాన్ని చిన్న పదంలో అభివర్ణించి, పలుకు పలుకుతో కవితార్ణవంలో మునకలు వేయించే శ్రీ సత్యసాయి కవీశ్వరులకు సదా సర్వదా ప్రణామములు. ప్రతి జీవిలోను భావ తరంగాలు ఉత్పన్నం చేసి అనుభవసారాన్ని అందమైన, అత్యంత సులభ శైలిలో కవితామృతాన్ని మనకు పంచుతున్నారు శ్రీ సత్యసాయి కవీశ్వరులు. భగవాన్ ప్రతి దివ్య బోధ కవితామృతమే. మనసు మనసుకు పలురీతులుగా అనుభవ భావ కవితలను అవ్యయం చేస్తున్నారు. వేసవి తరగతుల ప్రసాదాలు తనువంతా దివ్యప్రకంపనలే. ప్రతి మేధలో ఎన్నో గాథలు. అన్నీ ఆ దివ్య మంగళ స్వరూపుని ప్రతీకలే, ప్రతిబింబాలే! స్వామి సృష్టిలో ప్రేమను, సేవను పరిపరి విధములుగా పరిరక్షిస్తున్నారు. భౌతికంగా సంగీత సాహితీ సమస్త కళలద్వారా సేవలు ప్రసాదిస్తూ, మనకు నేర్పుతూ, అనుక్షణం మన వెంట, జంటనే ఉన్నారు.

**గుండెలోన ప్రేమ పండించుకొనుచున్న
అతడె కైస్తవుండు, అతడె సిక్కు
అతడె హైందవుండు, అతడె ముస్లిము
అతడె మానవుండు, అతడె గురువు**

మూర్తీభవించిన ప్రేమ మన స్వామి. గుండె గుండెలో ప్రేమ బీజం నాటి, గుండె గుడిలో ప్రేమగంటలు మ్రోగించే అసమాన తేజస్సు, ఓజస్సు మన స్వామి. ప్రేమ ఉద్భవించగానే ఐకమత్యం, సేవ అసంకల్పితంగా మనలో జనిస్తాయి.

మనం సామాన్యముగా స్వామియొక్క ప్రేమని వేయి తల్లుల ప్రేమగా వర్ణించుకుని, సాధారణంగా 'వెయ్యి' అనే అంకెతో పోల్చుతాము. లౌకికంగా 'వెయ్యి' మన దృష్టిలో పెద్ద అంకే. కాని, అనంత అవ్యాజ అగణనీయమైన కరుణ, ప్రేమ స్వామి ఆపాదమస్తకం కాంతి పుంజాలుగా నిరంతరం వెలువడుతూ మనల్ని ముంచెత్తుతున్నాయి.

ఒక పర్యాయం బొంబాయి (ముంబై)లో భారతీయ విద్యాభవన్ అధినేత కె.ఎమ్. మున్నీగారు తన ఇంట్లో ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. నగరంలో ఉన్న అత్యంత ప్రముఖులైన మినిష్టర్లు, హైకోర్టు న్యాయవాదులు, డాక్టర్లు, పారిశ్రామికవేత్తలు, పాత్రికేయులను ఆహ్వానించారు. స్వామిని ఆ సభకు ముఖ్య అతిథిగా ఉండమని ప్రార్థించారు. స్వామి ఉపన్యాసమైన తరువాత ప్రశ్నోత్తర సమయంలో, "స్వామీ, ఈనాడు వివిధ మతస్తుల మధ్య

ద్వేషాలు చెలరేగి మత కలహాలు ఏర్పడుతున్నాయి. వీటిని అరికట్టడమెలాగ?” అని అడిగాడు ఒక ప్రముఖుడు.

దానికి స్వామి ఈవిధంగా సమాధానమిచ్చారు:
 “ఈ కలహాలకు మూలకారణం తమతమ మతములందున్న దురభిమానమే! ఏ మతమూ పరమతమువట్ల ద్వేషము పెంచుకోమని బోధించ లేదు. దురభిమానం గల మత బోధకుల ప్రోద్బలము వల్లనే ఈ మత ద్వేషాలు, కలహాలు. ఒక విషయం మీరు చక్కగా అర్థం చేసుకోండి. అత్యంత సనాతనమైనది హైందవ మతం. 2,500 సంవత్సరములకు పూర్వం పుట్టినది బౌద్ధమతం. 2,000 సంవత్సరములకు క్రిందట క్రైస్తవ మతం స్థాపించబడినది. 900 సంవత్సరములకు పూర్వం ఇస్లాం మతం ఆవిర్భవించినది. అందువలన సనాతన ధర్మమును తండ్రిగాను, బౌద్ధమతమును పుత్రునిగానూ, క్రైస్తవ మతమును మనుమడిగాను, ఇస్లాం మతమును మునిమనుమడిగాను పరిగణించాలి. అన్ని మతములూ దైవభక్తి, సత్ప్రవర్తనలనే బోధిస్తున్నాయి. అన్ని మతములూ ‘గ్రేట్ గ్రాండ్ ఫాదర్’ స్థానాన్ని అధిష్టించిన సనాతన ధర్మమందించే దైవానుగ్రహ నిధికి వారసులే! ఎట్టి అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చినా ఒకే కుటుంబ సభ్యులవలె అన్యోన్య సుహృద్భావంతో పరిష్కరించుకోవాలి. విద్యావంతులు, దైవభక్తులు అయిన మీరు మత ద్వేషాలను రెచ్చగొడుతున్న ఆ మత దురభిమానులను సంస్కరించండి.”

దానితో కరతాళ ధ్వనులతో సభ మారుమ్రోగింది.

మతము మతము మధ్య ద్వేషము

జాతి జాతికి మధ్య జగడము

దేశ దేశములందు రగడము

దేనికయ్యా మత బోధలు!

కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా

ఈ సాయి దేవుని ఎన్నగా ఎందైన గలడన్నా

మున్ను శిరిడి నేడు పల్లి ఉన్నవాడని పేరెగాని

తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా

ప్రేమకు కులమత భేదములు లేవని, సృష్టి మొత్తం దైవస్వరూపమేనని ఎన్నో దృష్టాంతాలు చూపించి, చూపిస్తూ మనమీద మనకు నమ్మిక కలిగేలా చేసే మహాదేవుడు మన స్వామి. దుర్గుణాలను, దుర్భావాలను ప్రేమమంత్రంతో సద్గుణాలుగా, సద్భావనలుగా మలచడమే శ్రీ సత్యసాయి అవతార లక్ష్యం. మన ప్రేమమూర్తియొక్క అడుగులో అడుగులేసి సద్గతి పొందుదాం.

జనవరి 1వ తేదీ క్రొత్త సంవత్సరమని కేకులు, జోకులు, కేకలతో గడపడమే కాదు; దుర్గుణాలను వదులుకుని, మంచి భావాలతో పరస్పరం ప్రేమతో చేతనైనంత సహాయ సహకారాలనందించుకోవడమే మన స్వామి మనకు అందిస్తున్న సిరిసంపదలు. మనకున్న స్వల్ప జీవన ప్రయాణంలో ద్వేషాలు, మత విద్వేషాలు, కలహాలు, కలతలతో మనశ్శాంతి నశింపజేసుకుని బ్రతుకుకి అర్థం లేకుండా నిరాశ, నిస్పృహలతో జీవించడం, దైవత్వము నిండిన జీవి లక్షణము కాదని, ఎవరిని వారే సంస్కరించుకోవాలని మన స్వామి మనకు ఎంతో సునిశితంగా, మృదువుగా చెబుతున్నారు. స్వామి చేయూతతో నిరంతరం నిశ్చింతగా శ్రీ సత్యసాయి కళామతల్లియొక్క బాటలో ధ్యాసతో, ధ్యానంతో, సాన్నిధ్యంలో అడుగులో అడుగేసి సాగుదాం.

దినచర్యకు ప్రారంభం పగలు

అలసటకు విశ్రాంతి రాత్రి

భౌతిక మేధకు అందిన అర్థం

సూర్యచంద్రుల రాకపోకలు

దినదినము తరిగే ఆయువు

దైవచింతన దరిజేర్చు స్నాయువు

ఇసుమంత బుద్ధికుశలత

ఇనుమడించు ఆత్మస్థిరత

రాత్రి పగలు తేడా లేని నిశ్చలత

అద్వైత సిద్ధికి సోపాన లత

సత్యసాయి మాట శక్తి పెంచు మహిత

సత్యసాయి బాట ముక్తికి చేయూత

✽

జాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 15వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

పర్తి బాబా

భగవాన్ బాబావారికి ప్రశాంతి నిలయమే స్థిర నివాసం. తల్లికిచ్చిన వాగ్దానం ప్రకారం ఇక్కడినుండి కదలేదు. అన్నిరకాలుగా అభివృద్ధి చేశారు. తిరుపతి, కాశీ, బద్రి... అన్నీ దివ్య క్షేత్రములే! భగవంతుడు అంతటా వ్యాపించినా ఆయన క్షేత్రవాసుడుకూడ. ఈ క్షేత్రాన్ని విడిచిపెట్టినాడనో, మరోచోటికి తరలినాడనో భావించడం అజ్ఞానం, హాస్యాస్పదం. వృక్షము శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించినా అది పుట్టిది, పెరిగేది ఒకచోటనే కదా!

బాబా ప్రపంచమంతటికీ దైవమే! వారి దివ్య నామము తెలియనివారు లేరు. వారితో దివ్యానుభవాలు పొందిన వారనేకులు. సాయి సాహిత్యం అందరికీ సుపరిచితమే! సాయిసూక్తులు సేవాసంస్థలకు మూలసూత్రాలు; అనేకమందికి మార్గదర్శకాలు. ప్రసంగాలలో పెద్దలెందరో ప్రస్తావిస్తుంటారు. ఈ అవతారమూర్తిని ఆరాధించే భక్తులు, వీరివల్ల ప్రభావితాలు, ఉత్తేజితలైనవారు అసంఖ్యాకులు. అవతారకాలంలోనే ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఇంతటి ప్రభావం చూపిన దివ్యమూర్తి మానవాళి చరిత్రలో మరెవరూ లేరని ఘంటాపథంగా చెప్పవచ్చును.

సంభాషిస్తున్న సమయంలో, “పుట్టపర్తి వాటర్లో ఫ్లోరైడ్, అందువల్ల దంతాల సమస్యలు, ఎముకల ఇబ్బందులు వస్తుంటాయి స్వామీ!” అన్నాను. ఇక చూడండి స్వామి, “నో, నో అంతా ప్యూర్ వాటర్, స్వీట్ వాటర్” అన్నారు. బాబావారికి జన్మస్థలంపై ఎంత అభిమానమో అనిపించింది.

పర్యటన ముగించుకుని తిరిగి పర్తికి చేరేటప్పుడు స్వగృహానికి వచ్చినంత సంతృప్తి కనబడుతుంది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం స్వామి బృందావనంలో ఉండగా పుట్టపర్తినుంచి అనేకవందలమంది స్వామి దర్శనార్థం

వచ్చారు. సాయికుల్పవంత్ సభామండపం నిర్మాణంలో ఉండటంవల్ల చాలాకాలం స్వామి బెంగళూరులోనే ఉండవలసివచ్చింది. బెంగ పడిపోయి పుట్టపర్తివాసులే తరలివచ్చారు. ఇక చూడండి, వారందరిపై స్వామి కురిపించిన ప్రేమను మాటల్లో వర్ణించలేను. వారందరూ వైట్ ఫీల్డు ఆస్పత్రి చూడటానికి, సిటీ చుట్టి రావడానికి ఏర్పాట్లు గావించారు. భోజనాలు, టిఫిన్లు, ప్రసాదాలు, భజనలో ముందు వరుసలు... సకల సదుపాయములతో చక్కని ఆతిథ్యమునందించి పెళ్ళివారివలె చూశారు. ఊరివారికి స్వామి అంటే ప్రాణం. వారందరికీ తెలుసు - ఈ వైభవమంతా స్వామిదే! మనకు తిండితీర్థాలు, వైద్య సదుపాయాలు, చదువులు, వృత్తులు అన్నీ స్వామి దయ వలననే కలిగాయని ఊరివారికి బాగా తెలుసు. వారికి స్వామిపై గల ప్రేమ వర్ణనాతీతం, స్వామికి వారిపై గల అభిమానం అపారం.

ఒకసారి నేను వేసుకున్న సూటు బాబావారికి నచ్చలేదు, టైలరు బాగా కుట్టినట్లనిపించలేదు. “ఏద కుట్టించావు? కుమ్మరితోనా? చాకలితోనా?” అన్నారు. “గుంటూర్లో స్వామీ!” అన్నాను. “అందుకే అలా ఉంది. పుట్టపర్తిలో అయితే బాగా కుడతారు” అన్నారు. ప్రతిదీ పుట్టపర్తిలో వారికి ప్రధానమే, ప్రత్యేకమే! స్వగ్రామాన్ని, స్వదేశాన్ని, మాతృభాషను అంతగా ప్రేమించాలని స్వామి ఆచరణాత్మకంగా బోధించినట్లయింది.

నేను బెంగళూరులో ఉండగా త్రయీ బృందావనంలో ఒక మాటన్నారు - “నీవు ఉపన్యాసాలలో ఎప్పుడూ గుంటూరు, చిత్తూరు, కర్నూలు, కృష్ణ అంటుంటావు. బెంగళూరులో చేరినావు కదా! ఇంకా వాటిగురించి చెప్తావెందుకు?” అప్పుడు నేనన్నాను - “స్వామీ! నేను 20 సంవత్సరాలు తిరిగిన ఊళ్ళవి. వాళ్ళ ఇళ్ళలో భోజనం

చేశాను. వారిలో ఒకడిగా మెలిగాను. అక్కడ కార్యక్రమాలు చేయకపోతే ఇక్కడకు చేరేవాడిని కాదుకదా! అందుకనే ఆంధ్రప్రదేశ్ జిల్లాలంటేనే నాకు వల్లమాలిన అభిమానం.” బాబావారు వెంటనే బాణాన్ని వదలినట్లన్నారు, ‘అభిమానం పెట్టుకో చాలు. దురభిమానం వద్దు’.

భక్తులు - ఆదర్శమూర్తులు

శ్రీ విష్ణువర్ధనరావుగారు (మంతెన), చిగురుపాటి వెంకటరత్నంగారు (మొవ్వ) హనుమంతుడు సంజీవని పర్యతమునెత్తినట్లు నిలయంలో బస్తాలను మోసేవారు. బలాధ్యులు, భక్తులు. శ్రీ ముళ్ళపూడి సత్యనారాయణ, శ్రీ రాంబాబు (రాజమండ్రి) గార్లు హాస్యాన్ని పండించేవారు. నవ్వేవాడు నారాయణుడు. ఏడ్చేవాడు నరుడు అన్నారు స్వామి. స్వామి సన్నిధిలో ఉండికూడా నవ్వు కరువైతే ఎంత మహాదరిద్రమో అనిపిస్తుంది నాకు.

“మీరు మా ఊరికి వస్తామన్నారు. తరువాత జిల్లా సమావేశాలున్నాయి, రాలేనని రాశారు. బాబావారికి సమితి అని, జిల్లా స్థాయి అని ఉన్నాయా?! పెద్ద, చిన్న తారతమ్యాలున్నాయా?! ఇదేనా మీరు మాకు రాసేది?! మీరు రాక తప్పదు. వస్తున్నారంటూ ఆధ్యాత్మిక బెదిరింపు లేఖ నాకు వచ్చింది. ‘పరువు పోతుంది బాబోయ్’ అనుకుంటూ వెళ్ళాను. ఆ బెదిరింపు ఉత్తరం వ్రాసింది అప్పారావుగారు (పెద్దాపురం), చాలా గట్టి మనిషి. విభూతి ఉండగా మందు లెందుకన్న భక్తాగ్రగణ్యుడు. ఆయన ప్రక్కన నాగయ్యగారు (పెద్దాపురం). వీరిద్దరి దెబ్బకు ఎవరూ తట్టుకోలేరు, బ్రతికి బట్టగట్టలేరు. పలుకు కరినమైనా, భక్తి హిమాలయం.

శ్రీ డి. వేంకటేశ్వర రావుగారి (చేబ్రోలు, ప.గోదావరి జిల్లా), వద్ద బస్తాలకొద్దీ బాబావారితో ఫోటోలున్నాయి. పెద్ద భవనం వారిది. బాబావారు పర్యటనలో నున్నప్పుడు రాత్రివేళ అక్కడ విశ్రమించేవారని విన్నాను.

పిళ్ళారిసెట్టి పార్థసారథి నాయుడుగారు (మచిలీ పట్నం) బాబావారికి బాగా సన్నిహిత భక్తులు. కృష్ణా జిల్లా వచ్చినప్పుడు స్వామివారు వారిగురించి అడిగినారు. శ్రీ కుటుంబరావుగారు (మేడూరు, కృష్ణా జిల్లా) చిరకాల భక్తులు. శ్రీ నాగభూషణ రావుగారు, శ్రీ గోపాల రావుగారు (రేపల్లె, గుంటూరు జిల్లా) ఆదర్శమూర్తులు. స్వామి పేరుతో

రేపల్లెలో ఒక పాఠశాలను ఏనాడో నెలకొల్పినారు. నెల్లూరు జిల్లాలో సంజీవశెట్టిగారు, జనార్దన రెడ్డిగారు (గూడూరు) జానకిరామిరెడ్డిగారు (ఇనమడుగు), సేతురామరెడ్డిగారు (కోడూరు) ప్రముఖ కార్యకర్తలు. ఎంతో క్రమశిక్షణతో కొన్ని దశాబ్దాలు స్వామితో గడిపారు.

“యందేలు బియ్యేలు పాసయి వచ్చియు

పేరుగాంచిన పెద్దవారలైన

సంపదలుండియు సద్ధానపరులయి

పుడమి కీర్తిని గన్న పుణ్యులైన

ఆయురారోగ్యంబు లనవరతమునుండి

పరిపూర్ణ బలులగువారలైన

సతతంబు తపములు జపములు సేయుచు

వేదంబులను నేర్పు విప్రులైన

సాటిరారు భక్తులకు ఏనాటికైన...”

అన్నారు బాబా. “భక్తి సంపాదనముననే ముక్తి గలుగు” అని ఆ పెద్దలు ఏనాడో గ్రహించారు. బంధుగణాన్ని, అస్తిపాస్తులను, స్నేహితులను వదలి ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడినవారెందరో ఉన్నారు. “భక్తిమార్గము గొనుడు, ఇహ పరము లిచ్చి సత్యముగ మిమ్ము సాకును సాయిబాబ” అన్నమాటను వారు సంపూర్ణంగా విశ్వసించారు. నేను ఎన్ని పేర్లు చెప్పినా, రాసినా తక్కువే! స్వామి భక్తులు కోట్లాదిగా దేశ విదేశాలలో ఉన్నారు. నిజమే మరి! భక్తి లేక జీవించి ఏం ప్రయోజనం?! అందుకనే బాబావారంటారు:

“భక్తి లేనిచో ఎందుకు పనికిరాదు

భక్తి లేనట్టి ఆ జగద్ధర్త కన్న

భక్తపరుడగు దాసుడే భవ్యుడగును”

వాళ్ళు బయటి ప్రపంచంకంటే స్వామి సన్నిధి తమకు ప్రధానమనుకున్నారు. పరిచయాలు, పలుకుబడి, రాబడి, వసతులు, సౌఖ్యాలు, అనుకూలాల ముందు దైవమే ముఖ్యమనుకున్నారు. స్వామికి దగ్గరుంటే చాలనుకున్నారు.

సిరులకేమి ప్రసన్న చిత్తుండవైనచో

చాలదే పదివేలు తండ్రి

సుఖసంపదలకేమి సుముఖుండవైనచో

చాలదే పదివేలు తండ్రి

కోర్కెలకేమి నీ కటాక్షమున్నచో

చాలదే పదివేలు తండ్రి

విభవానికేమి నీ యభిమానమున్నచో
చాలదే పదివేలు తండ్రి
ఇచ్చినవి ఏమో ఉన్నవి యింతె చాలు
అధికములకేమి అవి ఎప్పుడైన గలుగు
‘వీడు నా భక్తుడ’ని ఎల్లవేళల నీకు
ఒక్కరీతి అనుగ్రహమున్న చాలు

అనుకున్నారా పెద్దలంతా. ఏమాటకామాట చెప్పుకోవాలి. ఆ రోజుల్లో రెండు మూడు రైళ్లు ప్రయాణించి, బస్సులెక్కి చిత్రావతి ఇసుక దాటుకుంటూ, బుక్కపట్నంనుంచి ఎడ్ల బండిలో నిలయం చేరుకుని, చెట్ల క్రిందనో, షెడల్లోనో కాలం గడుపుతూ స్వామీ దైవం, మా ప్రాణం అని నమ్మి కొలిచిన నాటి భక్తులు వందనీయులు, అభినందనీయులు. వారెదుర్కొన్న పరీక్షలెన్నో చెప్పలేం.

ఈనాటి పరిస్థితి వేరు. రైళ్ళు, బస్సులు, విమానాలు, లోపల ప్రత్యేక వసతులు, వెలుపల హోటళ్ళు వెలిశాయి. ప్రయాణం సులభమయింది. బాబా భక్తులంటేనే గుర్తింపు, పలుకుబడి, గొప్ప హోదా వచ్చాయి. ఇబ్బందులేవు. అన్ని రంగాల్లోనూ వారిని నమ్ముకొని పైకొచ్చినవారే! గుండె మీద చేయి వేసుకొని వెనక్కి చూస్తే ఆనాటి భక్తుల భక్తి విశ్వాసాలు, వినయ విధేయతలు, సాధన, స్వామిపై వారికున్న ప్రేమ సాటిలేనివనీ, ఈనాటివారితో అసలు పోలికే లేదని ఇట్టే తెలిసిపోతుంది. నేడు కాలుష్యం అన్ని రంగాల్లో ఉన్నట్టే ఆధ్యాత్మిక రంగంలోకూడా ప్రవేశించింది.

ఒక్కసారికూడా ఇంటర్వ్యూ పొందనివారు, కనీసం దగ్గర దర్శనాలందనివారు, ఇబ్బందులెన్ని ఉన్నప్పటికీ స్వామి పాదాలను విడువక, పట్టినపట్టు వదలక, మానసికంగా స్వామితో ప్రేమబంధాన్ని పెంచుకుని, ఎన్నో త్యాగాలు చేసి, తోచిన సాధన చేసుకుంటూ సంతృప్తితో, ఆనందంతో కాలం గడుపుతున్నవారు లెక్కకందరు. అంతమంది ఉన్నారు స్వామి భక్తులు. అందుకే కాబోలు శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ప్రారంభోత్సవంలో ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన జస్టిస్ చంద్రచూడ్‌గారితో స్వామివారన్న మాటలు మరువరానివి: “నా భక్తులు చెట్లక్రింద, షెడల్లో వసతి గలిగియున్నారు”.

మనమెక్కడున్నాం? మన వైఖరి ఎలా ఉంటున్నది? బాబావారి మాటల్లో చెప్పాలంటే:

కోరు కోరికలన్నియు తీరుచున్న
భక్తి దైవముపై హెచ్చు, రక్తి హెచ్చు
కోరు కోరికలన్నియు తీరకున్న
భక్తి తరుగుచు దైవ విరక్తి పెరుగు

ఏది ఏమైనా సరే, పాదం విడువరాదన్న దృఢ విశ్వాసం కలిగితే భక్తిలో ఒక అడుగు ముందుకు వేసినట్లే! “మధ్యలో ఆపివేసి తిరిగిపోవుట భక్తుని దీక్ష కాదు” అన్నారు స్వామి. “ఒక అడుగు నావైపు వేస్తే పది అడుగులు నీవైపు వేస్తాను” అనికూడా హామీ ఇచ్చారు. ఏదీ చేయకుండా కోరుకోవటం న్యాయమా?! కుచేలుని అటుకులు పిడికెడు తీసుకుని అష్టయిశ్వర్యాలను అనుగ్రహించాడు కృష్ణుడు. “మనం పాపువాడికి పది రూపాయలిస్తేనే వాడు మన ముఖాన కర్చీఫ్ పడేస్తాడు” అన్నారు బాబా. “వెన్న కరగాలంటే కొద్దిగానైనా వేడి చూపాలి కదా!” అలాగే మనవంతు మనోనిశ్చయం ఉండాలి కదా! “కొనేది ఆవగింజంత, కొనరడిగేది గుమ్మడికాయంత” అన్నట్లుంది మన ధోరణి.

“చెంబు బావియందు చెరువునందునుకూడ పట్టినంతె నీరు పొట్ట నింపు” అన్నారు భగవాన్. ప్రాప్తాప్రాప్తముల ననుసరించి లభించవలసినవి తప్పక అందుతాయి. ఆరాటం, తపన, అర్థంలేని ఆవేదనలవలన అశాంతి, అసంతృప్తి మాత్రమే మిగులుతాయి. ఏది మాట్లాడినా, ఎవరిని కలిసినా, ఏది చేసినా స్వార్థం తొంగిచూస్తుంటే మనకి విలువేముంటుంది?! భక్తి, పరమార్థం అంటున్నా చేష్టలు వాటికి పూర్తి భిన్నంగా ఉంటున్నాయి. చూసేవారికి ఇట్టే తెలిసిపోతుంది. మనం రాజకీయాన్ని ఆధ్యాత్మికానికి అంటగట్టేమన్నమాట. ఇతరులెరుగకున్న ఈశ్వరుడెరుగదా! తగిన ఫలితమనుభవిస్తారయా, అన్నారు స్వామి.

మహా భక్తులుగా ముద్రపడకపోయినా, పదిమందిలో ప్రచారం లేకపోయినా, ఏ పదవీ పొందకున్నా, స్వామిపైన అకుంఠిత విశ్వాసాన్ని కలిగిన భక్తాగ్రేసరులెందరో ఉన్నారు. జ్ఞాపకమున్నమేరకు, వారి నిస్వార్థ సేవలను తలుచుకుంటూ, వారితో నాకున్న సాన్నిహిత్యాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, వారి ఆదర్శాన్ని నేటి తరంవారికి తెలియ జేయటం కర్తవ్యంగా భావిస్తూ పేర్కొనడం జరిగింది.

ఎందరో మహానుభావులు. అందరికీ వందనములు.

(సశేషం)

భగవాన్ సన్నిధిలో ప్రముఖులు

ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి

స్వామి రంగనాథానంద

1967వ సంవత్సరంలో నాటి మద్రాసు నగరంలో అఖిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమ్మేళనం జరిగింది. మద్రాసులోని స్థానిక సాయిసేవాసంస్థలవారు బహిరంగ సమావేశం ఏర్పాటు చేసి భగవాన్ బాబావారికి భక్తివిశ్వాసాలతో, ఆరాధనాభావంతో గౌరవ సత్కారాలు జరిపారు.

ఆనాటి సత్కార సభకు అధ్యక్షత వహించిన రామకృష్ణ మిషన్ అధ్యక్షులు శ్రీ స్వామి రంగనాథానంద భగవాన్ బాబావారికి జరిగిన సత్కారాన్ని భారతీయ సంస్కృతికి, సాక్షాత్తు సరస్వతీ దేవికి జరుగుతున్న గౌరవమన్నారు. “నేను భగవంతుణ్ణి, అది నాకు తెలుసు. మీరుకూడా భగవత్స్వరూపులే. అది మీకు తెలియజేయటానికే నేను వచ్చానన్న ప్రబోధముతో పులకించి సాయి సంస్థల సభ్యులు బాబా ఆశించిన లక్ష్య సాధనలో పనిముట్లు కావాలని ఉద్బోధించారు.

స్వామి రంగనాథానంద ప్రసంగం అనంతరం భగవాన్ మధురాతి మధురమైన తమ ప్రసంగంలో భారతీయ సంస్కృతీ వైభవమును, ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమును వివరించి అసంఖ్యాక భక్తుల్ని, ఆహూతుల్ని తన్మయులను చేశారు.

ఒకసారి సుప్రసిద్ధ సాంఘిక సేవాసంస్థ నిర్వహించిన ప్రధాన సమావేశంలో స్వామి రంగనాథానంద ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్నారు. ఆ కార్యక్రమానికి ఆద్యంతం వ్యాఖ్యాతగా వ్యవహరించిన నేను భగవాన్ సూక్తుల్ని, సేవలపై వారి ప్రబోధాల్ని సందర్భానుసారంగా జోడించి, రంగనాథానందస్వామీజీగారి ప్రసంగంతో మేళవించడంతో, కార్యక్రమానంతరం స్వామీజీ నాదగ్గరకు స్వయంగా వచ్చి, “వెల్ డన్! కీప్ ఇట్ అప్!” అని

ప్రత్యేకంగా అభినందించడం భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహంగా భావించాను.

సుప్రసిద్ధ విద్యావేత్త, అనేక మహిళా విద్యాసంస్థల స్థాపకురాలైన కోటిశ్వరమ్మగారిని నేను ఒకసారి ఇంటర్వ్యూ చేసినప్పుడు వారు ఒక ఆసక్తికరమైన విషయాన్ని వెల్లడించారు: “నేను పలు సమస్యలతో సతమతమవుతున్నప్పుడు స్వామి రంగనాథానందగారిని కలిశాను. వారు అప్పుడు నన్ను భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిని దర్శించమని, వారి దర్శనంతో నా సమస్యలకు పరిష్కారం లభిస్తుందని, ఉపశమనం కలుగుతుందని సూచించారు. వారి సలహా ప్రకారం నేను భగవాన్ బాబావారిని దర్శించాను. భగవాన్ నన్ను దీవించి, కర్తవ్య బోధ చేసి, సంస్కారమే విద్య అని, ప్రేమే దైవమని ప్రబోధించి నన్ను ఆశీర్వదించారు. “ఆత్మవిశ్వాసంతో ముందడుగు వెయ్యి, నీ వెనుక నేనుంటాను” అంటూ జపమాల బహూకరించారు. నాకు వారి పలుకులు వెయ్యి ఏనుగుల బలాన్నిచ్చాయి” అన్నారు.

శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వామి

ఆంధ్రదేశంలో శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వామివారి భగవద్గీతా ప్రసంగాలు విననివారు లేరు. తెలుగునాట అనేకమంది ఇళ్ళల్లో వీరు రచించిన గీతామకరందం గ్రంథం దర్శనమిస్తుంది. వారు పర్వదినాలలో ప్రశాంతి నిలయంలో ఉచిత వైద్య శిబిరాల నిర్వాహకులైన డా॥ తిలక్ గారికి పూర్వాశ్రమంలో స్వయానా సోదరులు.

1993లో శ్రీకాళహస్తి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితి వార్షికోత్సవానికి నేను వెళ్ళినప్పుడు శ్రీ విద్యా ప్రకాశానందగిరిస్వామివారి ఆశ్రమంలో, ప్రశాంతి నిలయంలో అఖిలాంధ్ర సాధు పరిషత్తు సమ్మేళనంలో పాల్గొన్న సాధువరేణ్యులు భగవాన్ తో కలిసి తీయించుకొన్న గ్రూపు ఫోటో కనిపించింది.

ఆ సందర్భంగా శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వామివారిని నేను కలుసుకున్నప్పుడు, “భగవాన్ బాబావారితో మీ సాధుపరిషత్తు గ్రూపు ఫోటో చూసి మురిసిపోయాను. వారిగురించి మీ అభిప్రాయమేమిటి?” అని అడిగాను.

“సమస్త చరాచర సృష్టికి మూలమైనవాడు, పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన బాబానుగురించి ఏమని వర్ణించను?! అనుభవించవలసిందేగాని, పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మన్ని వర్ణించ ఎవరి తరమూ కాదు” అని పలుకుతూ ఆయన అఖిలాంధ్ర సాధు సమ్మేళనం సందర్భంగా భగవాన్ అనుగ్రహించిన సందేశాన్ని, వారి సన్నిధిలో తాను చేసిన ప్రసంగాన్ని గురించి ప్రస్తావించారు. “అరచేత కొండను మోసి, సముద్రాన్ని లంఘించి, శ్రీరామచంద్రుని పాదాలచెంత దాసోహమన్న హనుమంతునివలె మనం అహంకారాన్ని అంతమొందించుకొని, ఈ జీవితంలోనే మోక్షాన్ని సంపాదించే ప్రయత్నంలో సర్వేశ్వరుడు, సాయీశ్వరుడు మనలనందరినీ అనుగ్రహించుగాక” అన్నారు.

నేను భగవాన్ సందేశవ్యాప్తిలో చురుగ్గా పాల్గొంటానని నన్ను పరిచయం చేసిన డా॥ రావుగారిద్వారా తెల్సుకొని, విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వామివారు ‘నాయనా! భగవద్వాణిని

భక్తకోటితో పంచుకోవడం ఎన్ని జన్మల పుణ్యమో! అది భగవాన్ నీకు ప్రసాదించిన దివ్య కానుక. నిరంతరం ఆ పనిలో నిమగ్నమై ఉండు’ అని ఆశీర్వదించారు.

మరుసటి రోజున శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వామివారి ఆదేశం మేరకు నేను భగవాన్ బాబావారి దివ్య అవతార వైభవంగురించి ఆశ్రమవాసుల్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించగా వారు పరమానంద భరితులయ్యారు.

శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యులుగారు

ఆదికవి వాల్మీకి రచించిన శ్రీమద్రామాయణ ప్రవచనాన్ని అర్థవంతంగా, ఆకర్షణీయంగా అందించి ఆబాలగోపాలాన్ని మంత్రముగ్ధుల్ని చేసిన మహనీయులు శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యులుగారు. భగవాన్ బాబావారు ఏర్పాటు చేసిన ‘రామాయణ ప్రసంగాలలో’ శ్రీభాష్యంవారు అద్భుతంగా రామతత్వాన్నిగురించి ప్రసంగించి భగవాన్ బాబావారి అభినందనల్ని, ఆశీస్సుల్ని అందుకున్నారు. ఆంధ్రదేశంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలలో పలుమార్లు ‘సాయిరాముడు - శ్రీరాముడు’, సాయి అవతార వైభవం మొదలైన అంశాలగురించి అద్భుతంగా ప్రసంగించి భక్తులను సమ్మోహితుల్ని చేశారు.

✽

విచిత్ర అనుభవం

ఫ్రాన్స్ దేశానికి భారత రాయబారి అయిన శ్రీ ఎమ్.కె. రసగోత్రా అనుభవం ఆయన మాటల్లోనే....

“స్వామి మన మనస్సులోని భావాలను గ్రహించి, మనం చెప్పకముందే మన ప్రాపంచిక సమస్యలను వివరించి పరిష్కరించడం భక్తులకు తెలిసిందే! అయితే, మన జ్ఞాపకాల అట్టడుగున దాగి ఉండి మనం మరచిపోయిన ఆంతరంగిక అంశాలను సహితం స్వామి వెల్లడించడం అత్యంత విచిత్ర అనుభవం. ఒకసారి నాతోపాటు అమెరికానుంచి వచ్చిన దంపతులను కూడా ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. వాళ్ళకిదే మొదటిసారి భారతదేశం వచ్చి స్వామిని దర్శించడం. కుశల ప్రశ్నలు, ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధ అయిన తరువాత స్వామి తమ దివ్య హస్తచాలనంతో ఒక బంగారు ఉంగరం, ఒక బంగారు గొలుసు సృష్టించి, భార్యచేత భర్త వ్రేలికి ఉంగరం తొడిగించారు, భర్తని ఆమె మెడలో గొలుసు వెయ్యమన్నారు. తమ ఊహకు అందని ఈ మధుర అనుభవానికి, స్వామి అనుగ్రహానికి సమ్మోహితులై చేతులు జోడించేరు. అప్పుడు స్వామి, “మీరు మరచిపోయారు. ఈరోజు మీ 33వ వివాహ వార్షికోత్సవము” అనగానే ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకళ్ళుచూసుకుని దిగ్భ్రమతో, “అవును స్వామీ, మేమే మరచిపోయాం. మా పెళ్ళయి సరిగ్గా 33 సంవత్సరాలైంది ఈనాటికి. ఎంత దయ!” అంటూ స్వామిని కొనియాడి పాదసమస్కారం చేసుకుని ఆశీస్సులు పొందారు.

(సత్యం శివం సుందరం, 4వ సంపుటం)

శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైశిష్ట్యం

— భా —

అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ

— ఆ —

జనులపై ప్రీతివాత్సల్యపరతతో, జీవప్రజ్ఞతోబాటు దైవప్రజ్ఞ కలిగి దైవమే దివినుండి భువిపై అవతరించడం ఒక అద్భుత, ఆశ్చర్య, ఆనందకర, అనిర్వచనీయ సంఘటన. శ్రీరామచంద్రునిది మాయా మానుష అవతారం, శ్రీకృష్ణ భగవానునిది లీలా మానుష అవతారం. ఇలా ఎన్నోసార్లు నిరాకార, నిర్గుణ పరబ్రహ్మ మానవాళిపై ప్రేమతో సమయ సందర్భానుసారం సగుణ సాకారరూపుడై అవతరించటం విదితమే. అవతారములలో అతివిశిష్టమైన, మహామహిమాన్వితమైన, పరిపూర్ణ ప్రేమస్వరూపమైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుల అవతార వైశిష్ట్యాన్ని కొంత తెలుసుకుందాం.

పురాణేతిహాసాలలోని వర్ణనలు, కథలనుబట్టి చిత్రీకరింపబడిన ఆయా అవతారముల, దేవతామూర్తుల చిత్రములు రవివర్మ, కవివర్మల ఊహాజనితములేనని ఒక ప్రసంగంలో భగవాన్ చమత్కరించారు. పూర్వావతారమైన శిరిడీ సాయిశ్వరుల ఫోటో సంపాదించుకోగలిగిన ఈనాటి భక్తులు తమ అదృష్టానికి ఎంతో మురిసిపోతుంటారు. మరి శ్రీ సత్యసాయి అవతారంలో ఎన్ని ఫోటోలు, ఎన్నెన్ని వీడియోలు! చరిత్రలో అవతార పురుషుడి నిర్మల, నిశ్చల, నిస్వార్థ ప్రేమకు నిదర్శనాలుగా నిలువనున్న వీటిద్వారా రాబోయే తరాలవారుకూడా భగవానుని దివ్య దర్శన సంభాషణ భాగ్యమును ప్రత్యక్షంగా ఆస్వాదించిన అనుభూతిని పొందగలరు కదా!

అంతేకాదు, దేవాదిదేవుడైన మన స్వామి ఆరు దశాబ్దములపాటు భక్తులను, విద్యార్థులను, సంస్థాగత సభ్యులను నిమిత్తమాత్రులుగా చేసి అసంఖ్యాకములుగా అందించిన దివ్యోపన్యాసములు తరతరాలు స్ఫూర్తిదాయకములై నిలిచిపోయేటట్లు ఆడియో, వీడియో, పుస్తక రూపాలలో భద్రపరచి ఉండటం మానవాళి చేసుకున్న అదృష్టం.

ఈ అవతారంలో ఎంచుకొనిన నామధేయము కూడా అతివిశిష్టమైనది. “సత్యసాయి”లో ‘సత్య’ - ఋగ్వేదమును, ‘సా’ - సామవేదమును, ‘అ’ - అథర్వ వేదమును, ‘య’ - యజుర్వేదమును సూచిస్తాయి. నాలుగు వేదముల సారము, సకల జీవులకు ఆధారము శ్రీ సత్యసాయి అవతారము. కనుకనే, వారి ప్రతి మాటా వేదవాక్కు.

“ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై తనవారి గుర్తింప తరలివచ్చె, ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై తన బంటులను కనుగొనగవచ్చె” అని ప్రకటించిన భగవాన్ రామకథా రసవాహిని, భాగవతవాహినుల రూపంలో తమ పూర్వావతారాల దివ్యగాథను, అనగా తమ ‘ఆత్మకథ’ను రచించి సనాతన సారధిద్వారా లోకానికి అందించడం మానవాళిపట్ల వారికి గల అపార ప్రేమకు నిదర్శనం.

ఏ అవతారాన్నయినా సశరీరంగా ఉన్నప్పుడు దైవంగా గుర్తించగలిగిన మహనీయులు బహుకొద్దిమంది. శ్రీరామావతారంలో వసిష్ఠుడు, విశ్వామిత్రుడు లాంటి మహర్షులు, శ్రీకృష్ణావతారంలో విదురుడు, భీష్ముడు లాంటి కొద్దిమంది మాత్రమే వారి దివ్యత్వాన్ని గుర్తెరుగగలిగితే, ఈ అవతారంలో శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుల దివ్యప్రేమాకర్షణ శక్తిద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోట్లాది భక్తులు వారి దివ్యావతార తత్వాన్ని గ్రహించి, విశ్వసించి, ఆరాధిస్తున్నారు.

ఒకనాడు 200మంది జనాభా కలిగిన పుట్టపర్తి కుగ్రామంలో యూనివర్సిటీ రావడం ఏమిటి?! బృహత్తర మంచినీటి పథకములు, సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటళ్ళు, ఏరోడ్రమ్, అదికూడా అవతార పురుషుడు ఉన్న సమయంలోనే ఏర్పడడం ఈ అవతార విశిష్టతను చెప్పకనే చెబుతున్నాయి కదా!

దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కు అనునది మామూలు సామెత మాత్రమే కాదని నిరూపిస్తూ, అనేకమంది తల్లి, తండ్రి లేని పిల్లల్ని వేయి తల్లుల ప్రేమతో దీనజనోద్ధరణ పథకము ద్వారా సాయిమాత తన ఒడిలోకి చేర్చుకొనడం;

దేశ, కుల, మత, ప్రాంత, భాషల కతీతంగా ఆధ్యాత్మికతలో 'అ, ఆ'లు కూడా తెలియని వేలాది యువతతో సుస్పష్టంగా, స్వరయుక్తంగా వేదమును పరింపజేయటం;

దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి కలిగి ఉండేలా భక్తులను మేల్కొల్పడం;

దైవపితృత్వ మానవ సోదరత్వ భావనను మానవాళిలో పాదుకొల్పడం;

లక్షలాది భక్తులను ప్రేమ, సేవ మార్గాలలో నడిపించడం ...

ఈవిధంగా మానవాళిపై తమ అనుగ్రహ వర్షాన్ని కురిపించిన శ్రీ సత్యసాయి భగవానుని అవ్యాజ కరుణా కటాక్షములనుగూర్చి వర్ణించడం వేయి పడగల ఆదిశేషునికైనా అసాధ్యమే!

1950వ దశకములో భగవాన్ కోనసీమకు వెళ్ళినప్పుడు సముద్రపుటొడ్డున చేరిన వేలాది భక్త జనులనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, “ఒకవైపు అఖండ జలవాహిని (సముద్రము), మరొకవైపు అశేష జనవాహిని (భక్తులు), మధ్యలో అనంత అనుగ్రహ వాహిని (తమను తాము చూపించుకుంటూ)” అన్న మాటలను ఇక్కడ మనం గుర్తు చేసుకోవాలి.

ఈ అవతారంలో వారు భక్తులపై కురిపించిన అనుగ్రహం అనంతం, అనిర్వచనీయం, అద్వితీయం. అసలు ఇటువంటి అవతారం 'నభూతో నభవిష్యతి' అంటే అతిశయోక్తి కాదు.

✽

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC
 Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla 	<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla
Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. VIII Age: between 14 to 18 years 	Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. X Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2013 to 28 February 2013.**
 Admissions Tests & Interviews: **April 2013** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the **Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P.** along with an Indian Postal Order / Bank Draft for **Rs. 50/-** drawn in favour of **Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning**, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Information Handbook.

+91 9441 911 391 | musicadmissions@sssihl.edu.in

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 20వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

పూలదండ

బుక్కపట్నంలోని సుబ్బారావు, తిప్పమ్మ దంపతుల కుమార్తె నాగలక్ష్మి నిత్యం చిన్న పువ్వుల దండ కొని శిరిడీ బాబా చిత్రానికి వేసేది. సత్యం వాళ్ళ ఇంట్లో ఉన్న రోజుల్లో తెల్లవారేటప్పటికి మంచి రంగురంగుల పువ్వులు తెచ్చి వాళ్ళ గుమ్మంలో ఉంచేవాడు. వాటిని దండ కింద చేసి నిత్యం శిరిడీ సాయిని అలంకరించడం ప్రారంభించింది. అయితే, ఆ పువ్వులు గుచ్చి దండగా చెయ్యడానికి వ్యవధి చాలక వరుసగా రెండు రోజులు స్కూలుకెళ్ళడం ఆలస్యమైంది. పువ్వులు దండగా గుచ్చడానికి టైమ్ లేదు. పువ్వులు వద్దంటే సత్యం మనస్సు నొచ్చుకుంటాడు. ఎలాగా? అని సందిగ్ధంతో సతమతమైంది.

అంతే, ఆశ్చర్యంగా మర్నాటినుండి తెల్లవారి తలుపు తీసేటప్పటికి గుమ్మంలో చక్కని పువ్వులతో దండ తయారై సిద్ధంగా ఉండేది. ఆ కుటుంబ సభ్యులకు స్వామి సర్వజ్ఞత, మహిమలు కొత్త కాదు.

ఒకే మతం, ప్రేమమతం

అబ్దుల్ సత్తార్ అనే భక్తుని అనుభవం ఇలా ఉంది:

“1946లో కడలూర్నుండి బెంగళూరు వెళ్లే త్రోవలో క్రిష్ణగిరి వద్ద చెట్ల నీడలో కారు ఆపమన్నారు బాబా. నేను టేక్సీ డ్రైవర్ని. నేనే కారు నడుపుతున్నాను. అంతా కలిసి ఆరుగురు ఉన్నాం. అందరూ ఒక జంపకానా పరచి కూడా తెచ్చిన తినుబండారాలు కేరియర్లోంచి తీసి ఒక ఆకులో కొంచెం నాకు పెట్టి నన్ను దూరంగా వెళ్ళి తినమన్నారు. నేను ముస్లిమ్ని, నాకది కొత్త కాదు. వారంతా హిందువులు, పైగా పూజనీయులైన బాబాను వెంటపెట్టుకు వస్తున్నారు.

బాబా నేను దూరంగా వెళ్ళడం చూసి వెంటనే రమ్మని పిలిచేరు. నేను ఆ ఫలహారంతో ఉన్న ఆకుని అక్కడే వదిలేసి వచ్చి చేతులు కట్టుకు నిలబడ్డాను. బాబా లేచి నా జబ్బు పట్టుకుని, నాకిచ్చిన ఫలహారంతో ఉన్న ఆకును తెమ్మని, నన్ను తమ ప్రక్కనే కూర్చోబెట్టుకుని, వాళ్ళతో, “ఉన్నది ఒకే మతం, అది ప్రేమమతం. ఎందుకు అతనిని దూరంగా పంపేరు? మనతోపాటే అతనూ తింటాడు” అన్నారు. అందరితోపాటు నాకూ వడ్డించిన ఫలహారం తిని లేచి దూరంగా వెళ్ళేను. కొంచెంసేపున్నాక బాబా లేచి తిన్నగా నావైపు వచ్చి అక్కడ సీతాఫలం చెట్టున ఉన్న ఒక కాయను తెంపి నా చేతిలో పెట్టేరు. అది ఆశ్చర్యంగా పెద్ద ఏపిల్ పండు అయింది. దానిని వాళ్ళ దగ్గరున్న కత్తితో ముక్కలు చేసి అందరికీ పెట్టు అన్నారు. అందరితోపాటు నేనొక ముక్క, బాబావారొక ముక్క తిన్నాం. వారి ఔదార్యానికి ముగ్ధుడనై దాన్ని ప్రసాదంగా తిని వారి పాదాలకు నమస్కరించేను. వాళ్ళందరూ కూడా నమస్కరించుకున్నాక తిరిగి ప్రయాణం సాగించాము.

దుర్వినియోగ ఫలం

19.5.1946 నాడు భక్తురాలైన పద్మప్రియకు పార్థసారథితో బెంగళూరులో వివాహమైంది. బాబా స్వయంగా వచ్చి సమయానికి మంగళసూత్రములు సృష్టించి బహూకరించేరు. పార్థసారథికి ఒక చిన్న అభయప్రదాయకమైన బాబా ఫోటో సృష్టించి బహూకరించేరు. ఆరు నెలల తరువాత పార్థసారథికి బెంగళూరునుండి బొంబాయి (ముంబై)కి ట్రాన్స్ఫర్ అయింది. అయితే, బొంబాయి వెళ్ళిన పది రోజులలోనే అతడు రాసిన ఎకౌంటు ప్రకారం వెయ్యి రూపాయలు

తక్కువొచ్చిందని, అది వెంటనే చెల్లించాలని ఆజ్ఞ జారీ అయింది. అతడు నిర్ఘాంతపోయి సమయానికి గుర్తుకొచ్చి బాబా ఫోటో తీసి ఈ అభాండం నుండి రక్షించమని ప్రార్థించేడు. వారం రోజుల్లో బెంగళూరునుండి డబ్బు కట్టకర్లేదని, ఆ డబ్బు ఒక ఎకౌంట్‌లో బదులు మరొక ఎకౌంట్‌లో జమవ్వడంవల్లే తేడా వచ్చిందని జాబు వచ్చింది. అంతా స్వామి దయ అనుకుని కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాడు.

ఒకసారి మిత్రులతో కలిసి పార్థసారథి ‘హార్స్ రేస్’ (గుట్టుపు పందెము)నకు వెళ్ళి, అందులో ఒక గుట్టుం మీద డబ్బు కట్టి ఆ గుట్టున్ని నెగ్గించమని స్వామిని ప్రార్థించేడు. ఆ గుట్టుం నెగ్గలేదు. పైగా ఆ ఫోటో అదృశ్యమైంది!

కాశీ విశ్వేశ్వరాలయ వైభవం

1961 ఏప్రిల్ 2వ తేదీ కాశీ విశ్వేశ్వరాలయమునకొక చారిత్రాత్మక పవిత్ర దినము. నాటి ఉదయం భక్త బృందముతో విశ్వేశ్వరాలయానికి వెళ్లారు. అక్కడ భక్తులు, అర్చకులు ఆశ్చర్యముతో చూస్తుండగా, హస్తచాలనముతో భగవాన్ కైలాస విభూతిని సృష్టించి విశ్వేశ్వర లింగమునకు మూడు పార్శ్వముల రేఖలుగా దిద్దగా లింగము దేదీప్యమానంగా ప్రకాశించింది. తరువాత దివ్య పరిమళ భరితమైన చందనమును సృష్టించి దానిని గుండ్రని బిళ్ళగా చేసి, ఆ విభూతి రేఖల మధ్య అద్దినారు. అర్చకులు విభ్రాంతి చెంది చేతులు జోడించి తిలకిస్తుండగా బాబావారు హస్తచాలనమున అపూర్వ శోభావంతము, అమూల్యమును అయిన అనర్హ భూషణమును సృష్టించారు. ఆ భూషణము సువర్ణ నిర్మితము. ప్రణవాకారములో రత్నములు, మధ్యభాగమున త్రిపుండ్రమువలె వజ్రములను కలిగి, ఆ ప్రణవాకృతి భూషణము అంచుల చుట్టును పచ్చని బిల్వపత్రమువలె గరుడ పచ్చలతో ఉండినది. ఆ భూషణము తేజస్సుయొక్క కాంతి కిరణములు ఆలయమంతటా వ్యాపించుచుండగా స్వామి దానిని ఆ గంధము నుంచిన చోటనే అతికించారు. భక్తులు, “ఓం శివాయ ఓం శివాయ” అనుచు నామస్మరణ చేయుచుండగా అర్చకులు హారతి ఇచ్చారు. ఆ సంఘటన చూసిన వారందరికీ ఒక అపూర్వ మధుర స్మృతి.

ముదుసలికి యాత్రా ఫలము

1961 జూన్ నెలలో భక్తులతో బద్రియాత్ర కొనసాగించారు. జూన్ 13వ తేదీన భక్తులతో జోషి మఠ్ చేరారు. అక్కడికి బద్రి ఆశ్రమం 18 మైళ్ళు. స్వామిని గుట్టుమెక్కువలసిందిగా భక్తులు ప్రార్థించారు. స్వామి వినకుండా భక్తులతోనే ఆ పద్దెనిమిది మైళ్ళు, మధ్యమధ్య అలసటగా ఉన్న భక్తులకు లీలావిభూతి ప్రసాదిస్తూ, నడిచారు. మార్గమధ్యంలో లంబాగర్ సమీపంలో ఉన్న ఒక రాతిపై స్వామి విశ్రమింపగా భక్తులు చుట్టూ చేరారు. అలసట ఎరుగని స్వామి అక్కడెందుకు ఆగారో అని భక్తులు గుసగుసలాడసాగారు. స్వామి నిశ్చబ్దంగా ఉన్నారు. ఆ దారిన వెళుతున్న యాత్రికులెవ్వరూ స్వామిని గుర్తించటం లేదు. ఇంతలో ఆ యాత్రికుల గుంపునుండి ఒక వృద్ధురాలు ఆ గుంపును విడిచి వచ్చి స్వామికి పాదాభివందనం చేసి, “స్వామీ, తమవెంట వస్తున్న భక్త సంఘములో నన్ను కూడా చేర్చుకుని బద్రి ఆశ్రమ దర్శనము ప్రసాదించండి” అనింది. అప్పుడు స్వామి, “నువ్వీ కోరికతో ఇక్కడికి వస్తావని నాకు ముందే తెలిసి, నీకొరకే ఇక్కడ ఆగేను. నీకిక్కడే బద్రి నారాయణుని దర్శనం ఇస్తున్నాను. తిరిగి వెళుతున్న యాత్రికులతో చేరి వెనుకకు వెళ్ళు. నీకు యాత్రాఫలము దక్కుతుంది” అనగానే ఆమె సంభ్రమాశ్చర్యాలతో స్వామివైపు చూడగా, అభయమిస్తున్న బద్రి నారాయణుని రూపం కనపడింది. పదేపదే స్వామివైపు చూస్తూ పాదాభివందనం చేసుకుని మరలి వెళ్ళింది.

పోలీసులకు లొంగిపోయిన దొంగ

కల్పగిరి క్రూరంగా ఒకరిని హత్య చేసి పోలీసులకు దొరకకుండా తిన్నగా హిమాలయాలకు పోయి, అక్కడ గడ్డం పెంచి, సన్న్యాసి వేషంతో ఆశ్రమాలలో సాధువులను ఆశ్రయించి, వారి ప్రబోధలు వింటూ కాలక్షేపం చేస్తూ నాలుగేళ్ళు గడిపేడు. తరువాత తిరుపతి, రామేశ్వరం, శిరిడీ మొదలగు పుణ్యక్షేత్రాలు సన్న్యాసి వేషంలో తిరిగి కడపటికి పుట్టపర్తి వచ్చేడు. స్వామి అతనిని లోనికి పిలిచి, “హత్యచేసి పారిపోయి దొంగవలె బ్రతుకుతున్న నీకీ సన్న్యాసి వేషమేమిటి?!” అని ఒక జత తెల్లబట్టలు అతని

చేతికిచ్చి, “బుద్ధిగా పోలీసులకు లొంగిపో. కాషాయ బట్టలు తీసేసి ఇవి వేసుకో. నీకు మరణ శిక్ష విధించారు. ఈ పాపాన్ని వచ్చే జన్మవరకూ ఎందుకు మోస్తావు?! పో, నా మాటవిను. నీవు జైలునుంచి తిరిగి వచ్చేక నీ మెడలో నేనే జపమాల వేస్తాను” అని ఖర్చులకు డబ్బు ఇచ్చి పంపేరు. దానితోపాటు నాలుగు విభూతి పొట్లాలుకూడా ఇచ్చేరు.

రైలులో కల్పగిరి బాబా చెప్పిన మాటలనుగూర్చి ఆలోచిస్తూండగా, తన ప్రక్కనే ఉన్న ప్రయాణీకుడు విపరీతంగా కడుపునొప్పితో బాధపడుతుండగా, బాబా ఇచ్చిన విభూతి నుండి కొంచెం మంచి నీళ్ళలో కలిపి త్రాగించేడు. వెంటనే అతని బాధకు ఉపశమనం కలిగింది. దానితో కల్పగిరిలో బాబాయొక్క దివ్యశక్తిపట్ల, వారి ప్రబోధపట్ల విశ్వాసం కలిగింది.

పశ్చాత్తాపంతో తనంతట తాను లొంగిపోవడంవల్ల న్యాయాధికారి ముందు విధించిన మరణశిక్షను రద్దు చేసి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించాడు. స్వామియెడల భక్తి విశ్వాసములు, స్వామి ప్రబోధలపట్ల విశ్వాసము కల్పగిరిలో నైతిక పరివర్తన తెచ్చేయి. రాజమండ్రి జైల్లో తోటి ఖైదీలకు భగవాన్ తనకు చెప్పిన విషయాలన్నీ చెప్పేడు. నిత్యం ప్రార్థన జరిపేవాడు. క్రమశిక్షణతో జైలు అధికారులు విధించిన శిక్షా కార్యములను శ్రద్ధగా నిర్వహించేవాడు. తను తెచ్చుకున్న ‘సత్యం శివం సుందరం’ పారాయణ చేస్తూ విశేషాలన్నీ అందరికీ చెప్పేవాడు. అతని నైతిక ప్రవర్తన దృష్ట్యా జైలు అధికారులు అతని శిక్షాకాలం తగ్గించి విడుదల చేసేరు. ఈ సంఘటన ఖైదీలందరిలో నైతిక చైతన్యాన్ని తెప్పించింది. చెంగప్ప అనే మరో ఖైదీ కల్పగిరి అడుగుజాడల్లో ఖైదీలందరిచేత భజన చేయిస్తూ, వారందరిలో క్రమశిక్షణ, భక్తివిశ్వాసాలు దృఢపరిచేడు. వారందరూ బాబావారికి తమ పశ్చాత్తాపమును తెలియజేస్తూ, స్వామి ప్రబోధల ననుసరించి జైల్లో జీవిస్తున్నట్లు జాబులు రాసేవారు. మధ్యమధ్య స్వామి వాళ్లను ఆశీర్వాదిస్తూ, వారి జాబులకు పేరుపేరునా సమాధానాలు రాసేవారు. బట్టలు, విభూతి ప్రసాదం, తినుబండారాలు పంపేవారు. వాళ్లకి స్వామి రాసే జాబులు జైలు అధికారులు చదవటంవల్ల వాళ్ళు కూడా ప్రభావితమై ఖైదీలపట్ల దయాభిమానాలతో ప్రవర్తించేవారు.

ఖైదీలు తమతమ శిక్షాకాలం పూర్తయ్యేక పుట్టపర్తి వచ్చి స్వామిని దర్శించుకుంటామనీ, వారి ఆశీస్సులకు అర్హత పొందేలాగ జీవితాన్ని మలచుకుంటామనీ రాసేవారు. కొందరు తమ కుటుంబ సభ్యులు అనారోగ్యముతోనూ, దారిద్ర్యముతోనూ ఉన్నారని వ్రాయగా, అట్టివారికి స్వామి ఆహార పదార్థాలూ, మందులు, బట్టలూ, డబ్బుకూడా పంపేవారు. ప్రపంచ చరిత్రలో ఏ అవతార పురుషుడు కూడా ఖైదీల పట్ల ఇంతటి శ్రద్ధతో వారిలో ఇటువంటి ఆదర్శమైన నైతిక పరివర్తన కలిగేవిధంగా అనుగ్రహం చూపలేదు. దుర్మార్గుల్ని సన్మార్గుల్ని చేసే ఈ ఆధ్యాత్మిక శక్తి లోకానికో గుణపాఠం. ఇది స్వామి చేసిన గ్రేటెస్ట్ మిరకిల్!

స్వర్గనం కర్మ విమోచనం

శ్రీ గురుదత్త వృద్ధుడు, ఐసిఎస్ పాసయ్యేడు. మైసూరు మహారాజావద్ద పర్సనల్ సెక్రటరీగా పనిచేశాడు. 1930లో ప్రమాదవశాత్తు అతని కుడిచేతికి దెబ్బ తగలడంవల్ల ప్రేళ్ళు స్వాధీనంలో లేక అతడు సంతకం చెయ్యవలసిన చోట వేలిముద్రలు వేసేవాడు. అతడు దత్తాత్రేయుడి భక్తుడు. బృందావన్ విద్యార్థులకు నైతిక విలువలగురించి అప్పుడప్పుడు ఉపన్యసించేవాడు. ఒకసారి 1970లో స్వామి బృందావన్ వచ్చినప్పుడు అతడు వచ్చి స్వామిని దర్శించుకున్నాడు. స్వామి హాస్టల్లో తమ దివ్యోపన్యాసం ఇచ్చి కార్లో తిరిగి తమ నివాసమునకు వెళ్ళే సమయంలో గురుదత్త చెయ్యి పట్టుకుని మాట్లాడుతూ వెళ్ళి కారెక్టేరు.

దత్తాత్రేయ జయంతి ఆయన పుట్టిన రోజు. స్వామి తన చెయ్యి పట్టుకుని నడుస్తుండగా తీసిన ఫోటో ఆరోజున బృందావనం విద్యార్థులు ఆయనకు పంపేరు. ఆరోజుననే బ్యాంకు మేనేజర్ ఆయనను పిలిచి కొన్ని కాగితాలమీద, చెక్కుమీద సంతకం పెట్టమని కోరేడు. అప్రయత్నంగా పెన్ తీసుకుని సంతకం పెట్టేడు. అతడికే ఆశ్చర్యం కలిగింది. నలభయ్యేళ్ళ తరువాత పూర్వలాగ చక్కగా అతడు సంతకం చెయ్యగలిగాడు. అప్పుడు గ్రహించేడు, కొద్ది దినముల క్రితం స్వామి ఎందుకు తన చెయ్యి పట్టుకుని నడిపించారో! స్వర్గనం కర్మవిమోచనం అని గ్రహించేడు.

(సశేషం)

గిరి ప్రదక్షిణ

ఎన్.బి.ఎస్. రామారావు

గత కొద్ది మాసాలుగా పుట్టపర్తిలో భక్తులు ప్రతి పౌర్ణమి రోజున ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తితో, భక్తి శ్రద్ధలతో గావిస్తున్న 'శ్రీ సత్యసాయి గిరి ప్రదక్షిణ' ఎంతో హృదయానందాన్ని కలిగిస్తున్నది.

గిరి ప్రదక్షిణగురించి అరుణాచల పురాణములో ఈవిధముగా వ్రాయబడి ఉంది:

“భగవన్నామ స్మరణతో, భజనలతో, జన సమూహములు నెలకొకసారియైనా గిరి ప్రదక్షిణ చేసిన, అది దేశాభివృద్ధికి తోడ్పడి, చేసినవారికి సకల శుభములు కలుగజేస్తుంది.”

ఆధ్యాత్మికమార్గంలో భగవదనుగ్రహప్రాప్తికై భక్తులు ఆచరించు సాధనలో 'గిరి ప్రదక్షిణ' చాలా ముఖ్యమైనది. పర్వతములు, గిరులు తమకు గల శక్తులను గిరి ప్రదక్షిణ గావించే భక్తులకందిస్తాయనే నమ్మకం అనాదినుండి ఉన్నది. ఈ గిరులపై ఉన్న ఆయుర్వేద మూలికలు, చెట్లు, లతలు, తీగలు, ప్రదక్షిణ చేసే వ్యక్తులకు తమ శక్తి నందిస్తాయి. ప్రదక్షిణ చేసే సమయంలో ఆయా మూలికలపైనుండి వీచే గాలిని పీల్చటంద్వారా అనేక జబ్బులు నయమవుతాయని ఆయుర్వేదము బోధిస్తున్నది.

భూమిపై గుట్టల ఆకారంలో కొన్ని శివలింగాకారంలో కొన్ని గిరులు ఉండటంచేత, మానవులకు ప్రయోజనం చేకూర్చాలనే ఉద్దేశ్యముతో మహర్షులు ఈ గిరి ప్రదక్షిణను ఒక ఆధ్యాత్మిక సాధనగా ప్రవేశపెట్టారు. మానవునికంటే దేవతలు అధిక శక్తి కలవారగుటచేత వారు గిరులపైనే నివసిస్తారని పురాణగాథలు వివరిస్తున్నాయి. సాధారణంగా భగవంతుడు గిరులపైనే వెలసి ఉంటాడని మన భారతీయ సంస్కృతి చెబుతున్నది. శ్రీశైల పర్వతమే గొప్ప ఓషధి మహిమ గల ఏకశిల. అందుచేత చెప్పులతో ఎవ్వరూ ఈ పర్వతమునెక్కడ పాదచారులై వెళ్ళి మ్రొక్కుతారు. కాళ్ళకు చెప్పులు ధరించకుండా గిరి ప్రదక్షిణ చేయడంవలన

అరికాళ్ళపై కలిగే ఒత్తిడి (ఏక్యుపంక్చర్)ద్వారా భౌతికంగా రోగనివారణ కలిగి శారీరక ఆరోగ్యము, మానసిక వికాసము, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి చేకూరుతాయన్నది ప్రజల అనుభవం.

కైలాసంలో ఈశ్వరుడు తపస్సొనరించే సమయంలో పార్వతీ దేవితోసహా దేవతలందరూ 'ఓం నమశ్శివాయ' అని పంచాక్షరిని జపిస్తూ గిరి ప్రదక్షిణలు చేశారట.

ద్వాపరయుగంలో దేవేంద్రుడు రాళ్ళవర్షం కురిపించి నప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు తన చిటికెన వ్రేలిపై గోవర్ధనగిరిని పైకెత్తి గొడుగువలె పట్టుకొని, వ్రేపల్లెవాసులను రక్షించాడు. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ ఉత్తర భారతదేశములో ప్రజలు గోవర్ధనగిరికి ప్రదక్షిణ చేస్తున్నారు.

కలియుగములో శ్రీ రమణ మహర్షిగారు తమను దర్శించటానికి వచ్చిన భక్తులందరినీ ముందుగా వెళ్ళి, వారి ఆశ్రమమునకు చుట్టూ ఉన్న కొండ 'అరుణాచలము'నకు ప్రదక్షిణ చేసి రమ్మనేవారు. ప్రదక్షిణ చేసే సమయంలో చాలా దగ్గర దగ్గరగా అడుగులు వేస్తూ భగవన్నామ సంకీర్తన చేయమని, అట్టి సడక ఆరోగ్యప్రదమని, పుణ్యప్రదమని వారు భక్తులకు ఉపదేశించేవారు.

విభూతికానీ, కుంకుమకానీ, రుద్రాక్షమాలగాని ధరించి ప్రదక్షిణ చేయాలని శాస్త్రాలు తెలియజేస్తున్నాయి. “ఓం నమశ్శివాయ”, “ఓం శ్రీ సత్యసాయిశ్వరాయ నమః” మొదలైన మంత్ర జపము, భజన పాటలతో ప్రదక్షిణ చేయటం ఇహపర సుఖ దాయకం.

భగవాన్ తమ 65వ జన్మదిన సందర్భమున సంజీవని పర్వతమును తెస్తున్న భంగిమలో విద్యాగిరిపై 65 అడుగుల అంజనేయస్వామి విగ్రహమును స్థాపించారు. ఈ కొండకు ప్రదక్షిణ చేసిన భక్తులు 'సంజీవని' ప్రభావంచేత దీర్ఘాయుష్యులై, రోగములు లేనివారై ఆధ్యాత్మిక చైతన్యముతో తరించగలరని భక్తుల విశ్వాసం.

స్వామి ప్రతి చర్యా ఒక పాఠమే!

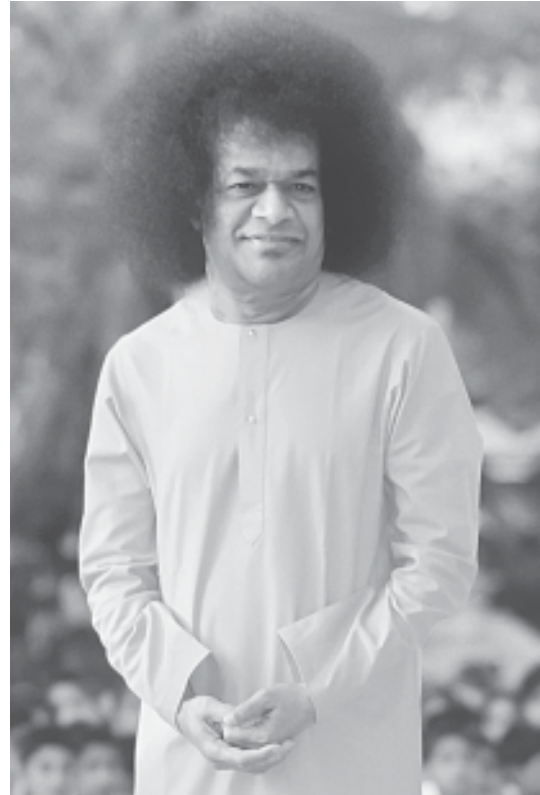
కె.ఎస్. రామకృష్ణారెడ్డి

1970వ దశకంలో భగవాన్ ప్రతి వేసవిలో భాగ్యశాలురైన కొందరు విద్యార్థులను ఊటీకి తీసికొని వెళ్ళేవారు. స్వామితో ఊటీ ప్రయాణమంటే, ఆయా విద్యార్థుల చిరకాల స్వప్నం ఫలించినట్లే! ముందు స్వామి కారు, ఆ వెనుక మరొక కారులో విద్యార్థి బృందం ఉండేది. మార్గమధ్యంలో అక్కడక్కడ కనిపించే జింకల సమూహాల్ని, కొమ్మలకు వ్రేలాడే కోతిమూకలను, గుంపులు గుంపులుగా సంచరించే భారీ సైజు ఏనుగులు తదితర వన్య ప్రాణులను చూపిస్తూ భగవాన్ విద్యార్థులతో సరదాగా ముచ్చటిస్తుంటే ముదుమలై, బండిపూర్ అడవులగుండా ప్రయాణం అత్యంత ఉత్సాహభరితంగా, ఉత్తేజకరంగా సాగేది.

విద్యార్థులకోసం కారులో అనేక తినుబండారాలు పెట్టించడమేగాక మార్గమధ్యంలో కొబ్బరిబొండాలు త్రాగడానికి భగవాన్ కారు ఆపించేవారు. బొండాలమ్మే వ్యక్తి తన అదృష్టానికి పొంగిపోతూ, కారులో కూర్చున్న స్వామిని కన్నార్పకుండా దర్శించుకుంటూ, విద్యార్థులకు చకచకా కొబ్బరిబొండాలు కొట్టిచ్చేవాడు. ఎక్కడైనా భగవాన్ కారు దిగి రెండడుగులు వేస్తే చాలు, ఆ దారిన ప్రయాణించేవారు తమ వాహనాలను రోడ్డు ప్రక్కన నిలిపి భక్తిగా చేతులు జోడించి నిలబడేవారు. చుట్టుప్రక్కల పొలాల్లో పనులు చేసుకుంటున్నవారు పరుగుపరుగున వచ్చేవారు. ఏదైనా గ్రామంలో స్వామి కారు ఆగిందంటే, క్షణాల్లో వందల సంఖ్యలో జనులు ప్రోగయ్యేవారు. భగవాన్ మందస్మిత వదనంతో అందరినీ ఆశీర్వదిస్తూ, అభయ ప్రదానం చేస్తూ ఆనందాన్ని పంచేవారు.

ఒకపర్యాయం మేము భగవాన్ వెంట ఊటీనుండి బృందావనానికి తిరిగి వస్తున్నాము. ముదుమలై అడవిగుండా కార్లు సాగిపోతుంటే రోడ్డుకు కొద్ది దూరంలో చెట్లక్రింద కట్టెపుల్లలను ఏరుకుంటున్న ఒక ముసలమ్మపై భగవాన్ అనుగ్రహ దృష్టి ప్రసరించింది. ఆమె మనుషుడు

“ఆ సాయిబాబాను నేనే”

కాబోలు, ఒక చిన్నపిల్లవాడు అక్కడే కూర్చుని ఆడుకుంటున్నాడు. ఆమె దయనీయ స్థితికి భగవాన్ హృదయం కరిగిపోయింది. వెంటనే కారు ఆపించారు. కారు దిగి నేరుగా ముసలమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళారు. మేము కొద్ది దూరంలో నిలబడి ఏం జరుగబోతోందా అని ఆసక్తిగా చూస్తున్నాం. ఊహించనివిధంగా తన ఎదుట వచ్చి నిలబడిన ‘అపరిచిత వ్యక్తి’ని ఆ ముసలమ్మ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళప్పగించి చూస్తోంది. సాక్షాత్తు భగవంతుడే తనను పాలింపగ నడచి వచ్చాడని ఆమెకింకా తెలిసినట్లు లేదు.

కరుణాపూరిత నయనాలతో ప్రేమగా, “నేనెవరో నీకు తెలుసా?” అడిగారు భగవాన్ తమిళంలో.

“లేదు సార్” అంది ఆ వృద్ధురాలు.

కళ్ళలో అదే మెరుపుతో, పెదవులపై అదే చిరునవ్వుతో మళ్ళీ ప్రశ్నించారు భగవాన్, “పుట్టపర్తి సాయిబాబా పేరు విన్నావా?” “విన్నాను సార్, కానీ చూడలేదు” అని ఆమె సమాధానం.

“ఆ సాయిబాబాను నేనే” అన్న మాట విని ఆమె వెంటనే ఎంతో ఆనందంగా, భక్తిగా స్వామి పాదాలపై వ్రాలింది.

భగవాన్ ఆమెతో కొద్దిసేపు మాట్లాడి, చేతిలో కొంత దబ్బుపెట్టి ఆమెకి, ఆమె మనవడికి కొత్త బట్టలు కొనుక్కొమ్మన్నారు. వారి దయాప్రవాహం అంతటితో ఆగలేదు. మా కారులోనుండి ఒక ఆవకాయ సీసా తెప్పించి ఆమెకిచ్చారు.

భగవాన్ చర్యలు దయాప్రేమలతో నిండి ఉండటమే కాదు, నిర్దుష్టత (పర్సెక్షన్)కు ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలుగా ఉంటాయి. అసలు భగవాన్ చేసే ప్రతి పనీ మానవాళికి ఒక ఆదర్శమే. 1973 “ఈశ్వరమ్మ డే” సందర్భంగా బృందావన్‌లో నారాయణ సేవ జరుగుతోంది. ఒక చేతిలో పాయసం బకెట్టు, ఒక చేతిలో గరిటె పట్టుకొని నిలబడ్డ నన్ను భగవాన్ దగ్గరికి పిలిచి గరిటె ఇవ్వమంటూ చేయి జాపారు. తక్షణమే నేను ఎడమ చేతిలో ఉన్న గరిటెను అదే చేత్తో స్వామికి అందించాను. కుడిచేతిలోకి మార్చుకొని ఇవాల్సినదని ఆ క్షణంలో అనిపించింది. ఐతే, అంతమంది జనం మధ్యలో ఆ హడావుడిలో స్వామి ఈ చిన్న విషయాన్ని పట్టించుకోరులే అనుకున్నాను. కానీ, తక్షణమే స్వామి నా పొరపాటును గమనించి మందలించారు. చేసే పని సక్రమంగా, నిర్దుష్టంగా, లక్ష్యశుద్ధితో చేయాలని, ఎలాంటి పరిస్థితిలోనైనా ఏమరుపాటుగానీ, అలక్ష్య ధోరణిగాని తగదని నాకు అర్థమైంది.

తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవంగా భగవాన్ మనపట్ల చూపించే శ్రద్ధ అపరిమితం. మనతో వారు జరిపే సామాన్య సంభాషణలో సైతం వారి సర్వజ్ఞత్వాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంటారు. ఒకటో రెండో మాటల్లో మనకేది మంచిదో,

దేనికి మనం దూరంగా ఉండాలో మనకు కలకాలం గుర్తుండిపోయేలా వారు బోధిస్తుంటారు.

1964లో ఒకనాడు నేను, మరికొందరు విద్యార్థులు భగవాన్ సన్నిధిలో కూర్చుని ఉండగా ఒక పెద్ద మనిషి వచ్చాడు. ఆయనంకా గదిలోకి అడుగు పెట్టాడో లేదో, భగవాన్ చిలిపిగా నవ్వుతూ, “ధూపం వేసుకొచ్చావా?” అని అడిగారు. అతను లెంపలేసుకొని, “క్షమించండి స్వామీ” అని పాదాలపై పడ్డాడు. చిన్నపిల్లవాణ్ణి కావడంచేత స్వామి మాటల్లోని ఆంతర్యం ఆ సమయంలో నాకు బోధపడలేదు. తరువాత తెలిసింది. ఆ పెద్దాయన సిగరెట్టు తాగి స్వామి సన్నిధికి వచ్చే దుస్సాహసానికి ఒడిగట్టినా, పిల్లల సమక్షంలో ఆయన్ని ఇబ్బంది పెట్టడం ఇష్టం లేక భగవాన్ ఆ పదం వాడారని అర్థమైంది.

నిజంగా నేను స్వామి సన్నిధిలో గడిపిన మధుర క్షణాలను తలుచుకున్నప్పుడల్లా నా హృదయంలో ఆనందం పొంగిపొరలుతుంది. మన కష్టసుఖాలపట్ల పరిపూర్ణమైన అవగాహనతోనూ, మనయందు అపారమైన కరుణతోనూ నిండిన వారి పలుకులు, చర్యలు మానవతా విలువలలో మనకు ఎన్నో జీవిత పాఠాలు నేర్పుతాయి.

స్మరామి సాయీశ్వరం

డా॥ నోరి నారాయణమూర్తి

శుభాంగ శోభితాననం - భయార్తిలోక కల్పకం
భవాబ్ధి తారకామృతాభ - దివ్యనామ శోభితం
మహానుభావ మాదిదేవ - ఆత్మయోగ బోధకం
స్మరామి సత్యసాయినాథ మీశ్వరం కృపాకరం

సనాతనం జనావనాది - దివ్యభావ సంయుతం
జనాళి తాపసాంద్ర వృక్ష - చేదినం దయామయం
ధనాలయం జనాలయం గుణాలయం నిరామయం
స్మరామి సత్యసాయినాథ మీశ్వరం కృపాకరం

సంఘసేవే సాయికి సేవ

❧ దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు ❧

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ స్వరూపులు. వారు అద్భుతాలు చేస్తారనటం గొప్ప విషయం కాదు. ఎందుకంటే, అవతారమూర్తి అద్భుతాలు చేయకపోతేనే ఆశ్చర్యం. బాబా భక్తులమైన మనమే వారి అద్భుతాలుగా మారాలి. అదీ విశేషమంటే! భగవాన్ మననుండి ఆశించేది కూడా అదే!

ఇన్ని సంవత్సరాలు అహరహం మనకోసమే శ్రమించిన స్వామికి మనం చేయవలసిన సేవ ఏమిటంటే, మనసా వాచా కర్మణా వారి దివ్యబోధలను మన నిత్య జీవితంలో అనుసరించడమే! మనం వేసే ప్రతి అడుగు వారి అడుగుజాడల ననుసరించాలి. మన ప్రతి ఆలోచనా, ప్రతి పలుకూ, ప్రతి చర్యా స్వామిని గుర్తు తెప్పించేదిగా ఉండాలి. స్వామి మనపై చూపించే ప్రేమ మనం సాటి వ్యక్తులపై చూపించగలగాలి. సాయి భక్తులను చూసినవారు స్వామిని చూసినట్లుగా అనుభూతి పొందాలి. ఇలా స్వామి సందేశమే మన జీవితం కావాలి.

“సమాజం అంతా కలుషితం అయిపోయింది. నా విద్యార్థులు వెళ్ళి దానిని క్లీన్ చేస్తారు. అదే వారు నాకు చేసే సేవ” అని ప్రముఖ ఇండస్ట్రియలిస్టు శ్రీ రతన్ టాటాతో భగవాన్ అన్నారు.

ఒకానొక జన్మదిన సందేశంలో, “మీరు ఏరోజైతే నేను చెప్పిన సందేశాన్ని మీ జీవితంలో అనుసరిస్తారో, ఏరోజైతే తోటి మానవుని సేవలో పాల్గొంటూ ఆధ్యాత్మిక సాధన కొనసాగిస్తారో, ఆ రోజే నా జన్మదినాన్ని నిజంగా జరుపుకొన్నట్లువుతుంది” అన్నారు భగవాన్.

అంటే, మనలో నైతిక విలువలు లేకుండా, పరులను ఆదరించాలనే సేవాదృక్పథం లేకుండా, సర్వులలో ఒకే భగవంతుడున్నాడనే ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం లేకుండా ఆర్భాటంగా జరుపుకొనే ఉత్సవాలు స్వామికి ఇష్టంలేదని మనం గ్రహించాలి.

ఈ సమస్త విశ్వాన్ని తమ హస్తములో ఉంచుకొన్న స్వామి, ఇచ్చుకొనుటయే తప్ప పుచ్చుకొనుట ఎఱుగని మన స్వామి మనలనర్థిస్తున్నదేమిటో వారి మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం:

“సాయి అర్థించు మీనుండి సద్గుణములు
సర్వమానవ సోదర సఖ్య బుద్ధి
స్వార్థ త్యాగంబు పరిశుద్ధ సంఘసేవ
సాయికిచ్చెడి ధనమిదె సత్యముగను”

ఆధ్యాత్మిక సాధన సక్రమంగా జరగాలంటే, సాధకులు తొలగించుకొనవలసిన దుర్గుణాలను భగవాన్ కచ్చితంగా వివరించారు. భౌతిక సుఖాలకు ప్రాధాన్యమిచ్చేచోట, ఆనందం దొరకదు. వ్యర్థ ప్రసంగాలు, క్రోధము, తిండిపోతుతనము, చాటుమాటు విమర్శలు, వదంతులు వ్యాప్తి చేయటం, ఒకళ్ళనొకళ్ళు పొగడుకోవడం సాధకులు ముఖ్యంగా ఎదుర్కోవలసిన శత్రువులు. ఈ క్షుద్రమైన విషయాలను జయించగలిగినవారే స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు.

సాయి భక్తులు ప్రాపంచిక ఆకర్షణలకు లొంగిపోయి జీవితాలను వృథా చేసుకోకుండా విలువలతో కూడిన ఉన్నతమైన జీవితాలను గడుపుతూ ప్రపంచానికి ఆదర్శంగా ఉండాలి. ఈ యావద్విశ్వమే సాయి సంస్థ. అయితే, జీవిత లక్ష్య సాధనకోసం భక్తులకు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థను ఒక పరికరంగా అందించారు.

ఈ సంస్థ స్వామికి చెందినదని, ఇందులో స్వామి పని చేస్తున్నామని భావించడంకంటే, ఈ సంస్థలు మనమేలు కోసమేనని, ఈ సంస్థలలో చేరి సేవలు చేయడం మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతికోసమేనని, మానవ జీవిత లక్ష్యమైన దివ్యత్వానుభూతికొరకేనని గ్రహించాలి. ఈ సంస్థలో చేరి ఎన్ని విధములైన సేవలు చేశామన్నది ముఖ్యం కాదు, వాటిద్వారా మనలో ఎంతగా ప్రేమతత్వము, ఆధ్యాత్మికత

అభివృద్ధి అవుతున్నాయనేది చాలా ముఖ్యం. భగవాన్ మనసుండి ఆశించేది 'క్వాన్టిటీ' కాదనీ, 'క్వాలిటీ' అని గుర్తించాలి.

“అందరిలో నేనే ఉన్నాను” అని స్వామి నిదర్శన పూర్వకంగా చెప్పియున్నారు కదా! కనుక, మనం ప్రయత్నపూర్వకంగా అందరిలోనూ స్వామిని దర్శించటం నేర్చుకోవాలి. ఎదుటి వ్యక్తిలో మనం స్వామిని దర్శించినప్పుడు అతనిపట్ల మన ప్రవర్తన పూర్తిగా మారిపోతుంది. మనలో ప్రేమభావం ఉట్టిపడుతుంది.

స్వామి జీవితమే మనకు సందేశము కనుక, నిర్మల ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ, త్యాగనిరతి వంటి స్వామి ఆదర్శాలను

అనుక్షణం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ హృదయపూర్వకంగా అనుసరించటానికి కృషి చేయాలి.

ఒక విద్యార్థి స్వామితో, “స్వామీ! నేను మిమ్మల్ని గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాను. మీకోసం నా ప్రాణాలను అర్పించడానికైనా నేను సిద్ధమే” అనగానే స్వామి, “బంగారూ! నీవు నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నట్లయితే నాకోసం చావటం కాదు, నాకోసం జీవించు” అన్నారు.

స్వామికోసం జీవించడమంటే, స్వామి ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తూ, వారు చూపిన బాటలో పయనిస్తూ మన జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోవడమే. *

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHINILAYAM-515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2013-2014

Admission to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls), of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), will take place in **June 2013**. It is an English Medium, wholly residential school.

Prospectus and Admission Forms can be obtained from the Principal from **01-01-2013** By paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft drawn on **State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**, with a Self Addressed cover (size 15cm x 24cm).

Last date for issuing the forms is **15th February 2013** and the last date for receiving the filled in forms on or before **1st March 2013**.

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std in between 5 ½ years and 6 ½ years as **on 30-09-2013**.

Age limit for XI std should be below 16 ½ years as **on 30-09-2013**

Phone: 08555-289289

E-Mail Address: **ssshss@gmail.com**

Web Site: ssshss.org.in

Candidates can download the application from 01-01-2013 from our web site

PRINCIPAL

Note: Admissions for Ist std. will be under “RTE Act 2009” by Random method.

వివేకానందుడు - విగ్రహారాధన

(జనవరి 12 స్వామి వివేకానంద జయంతి సందర్భంగా)

స్వామి వివేకానందను ఒకసారి ఆళ్వారు మహారాజు తన ఆతిథ్యం స్వీకరించమని ఆహ్వానించాడు. విశ్రాంతి సమయంలో ఆళ్వారు మహారాజు ఆయనతో సంభాషణ ప్రారంభించాడు. మాటల సందర్భంలో ఆళ్వారు మహారాజు తనకు విగ్రహారాధన అంటే విశ్వాసం లేదనీ, అదొక మూఢ నమ్మకమనీ వాదించాడు.

వివేకానందుడు ఉన్నట్లుండి అక్కడున్న భటునితో, “అదిగో! ఆ గోడకు తగిలించి ఉన్న మహారాజుగారి చిత్రపటాన్ని క్రిందకు దింపు” అన్నాడు. అక్కడున్న వారికి వివేకానందుని ఉద్దేశ్యం బోధపడలేదు. భటుడు పటాన్ని క్రిందికి దించాడు. అప్పుడు వివేకానంద,

“ఇక్కడున్నవారెవరైనా ఆ పటం మీద ఉమ్మివేయండి” అని అడిగాడు. ఎవ్వరూ సమాధానం చెప్పక, అపచారం జరిగినట్లు భయపడి నిల్చుండిపోయారు. ఆళ్వారు మహారాజుగారికి కోపంతో కన్నులెర్రబడ్డాయి, పెదవులను బిగపడుతున్నాడు. కానీ వివేకానందుడంటే గౌరవం, భక్తి కలవాడు కనుక ఏమీ తోచక కూర్చుండిపోయాడు.

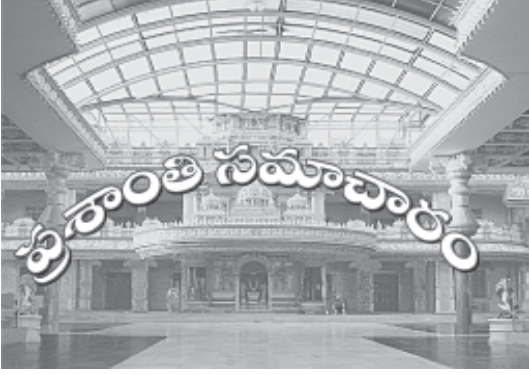
అప్పుడు స్వామి వివేకానంద అతిశాంతంగా, గంభీరంగా యిలా చెప్పాడు: “ఈ పటముమీద ఉమ్మి వేయటానికి మీరు ఎందుకు యిష్టపడటంలేదు? ఇందులో

మహారాజు లేడు కదా! ఇది కేవలము ఒక అట్టముక్క, గుడ్డముక్క మాత్రమే కదా! కానీ, ఇది మహారాజుగారి చిత్రము. దీనిని చూచినపుడు రాజుగారు గుర్తుకు వస్తారు. ఆయనను చూచినట్లే భావిస్తారు, గౌరవిస్తారు. ఆవిధంగానే రాతితో, లోహంతో రూపొందించిన దైవ ప్రతిమలను, చిత్రపటాలను చూచినపుడు భగవంతుని స్వరూపం మన మనోనేత్రములకు గోచరమవుతుంది. వాటిని పూజించేటప్పుడు అందులో భగవంతుడున్నాడనే విశ్వాసం భక్తులకు ఉంటుంది.” ఈవిధంగా విగ్రహారాధన విశిష్టతను వివేకానందుడు మహారాజుకి బోధించాడు.

- డా.బా

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

అఖండ భజన

ప్రతి సంవత్సరం ప్రపంచవ్యాప్తంగా నవంబరు మాసంలో జరిగే అఖండ భజన ఈ సంవత్సరం నవంబరు 10వ తేదీన సాయం సమయంలో గం 6 లకు ప్రారంభమై, 11వ తేదీ సాయంత్రం 6 గంటలకు ముగిసింది. ప్రశాంతి నిలయంలో విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు, అధ్యాపకులు, శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్ సిబ్బంది, ఆశ్రమం సిబ్బంది, భక్త బృందాలు వంతులవారీగా సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు. మంగళహారతి అనంతరం పులిహోర, పొంగలి ప్రసాదాలను భక్తులు అందుకున్నారు.

దీపావళి

ప్రశాంతి నిలయంలో దీపావళి సందర్భంగా నవంబరు 13వ తేదీన సాయంకాలం గం 6.45 లకు శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో మొదలైన బాణసంచా ప్రదర్శన భక్తులకు కనువిందు కలుగజేసింది. తారాజువ్వలు ఉవ్వెత్తున యెగసి వివిధ ఆకృతులలో దీపకాంతులను విరజిమ్మాయి. ఒక గంటసేపు కొనసాగిన ఈ కార్యక్రమం పిన్నలకు, పెద్దలకు కూడా ఆహ్లాదాన్ని కలిగించింది. పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియం మరియు యజుర్మందిరంవద్ద కూడా విద్యార్థులు బాణసంచా కాలాచురు.

గుజరాతీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

నవంబరు 14వ తేదీ గుజరాతీయుల నూతన సంవత్సరం. ఈ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని గుజరాతీ భక్తులు నవంబరు 13, 14 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. నవంబరు 14న గుజరాతీ సాయి యువత సభ్యులు యుగయుగాలలో

భువికేతించిన అవతార పురుషులను 'సాయి నామ్ కీ మహిమా' పాట పాడుతూ కీర్తించారు.

అనంతరం, బాలవికాస్ బాలలు శివనృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. చివరగా, పూర్ణస్వేచ్ఛకు సాయిపథమొక్కటే తరణోపాయం అన్న ఇతివృత్తంతో ఒక నృత్యనాటికను ప్రదర్శించారు. భౌతికవాదం మరియు సాంస్కృతిక విలువల పతనంవలన, రాజకీయముగా స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించి 65 సంవత్సరాలైనా భారతదేశం అంధకారాన్నుండి బయటపడలేదు. నైతిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలతోకూడిన సాయిపథం భారతావనికి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించగలదని ఈ నాటికద్వారా తెలుస్తున్నది.

శిక్షణా శిబిరం

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, అనంతపురం క్యాంపస్ లో మహిళలకు, “భారతీయ సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికత”పై ఆంధ్రప్రదేశ్ సాయిసంస్థల సహకారంతో నవంబరు 15 నుండి 17వరకు శిక్షణా తరగతులను నిర్వహించారు. రాష్ట్రంలోని 23 జిల్లాలనుండి 160 మంది మహిళలు, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు ఈ తరగతులకు హాజరయ్యారు. నవంబరు 17న ముగింపు సమావేశానికి జస్టిస్ ప్రభాశ్రీదేవన్ ముఖ్య అతిథి.

అంతర్జాతీయ సదస్సు

నవంబరు 17వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్ లో ఒక అంతర్జాతీయ సదస్సును నిర్వహించారు. రోగులకు మరింత నాణ్యమైన సేవల నందించడానికి ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ పరిజ్ఞానాన్ని సమర్థవంతంగా అమలుచేయడాన్ని చర్చించిన ఈ సదస్సులో పాల్గొన్న 140 ఆహూతులలో విదేశాలనుండి వచ్చిన వైద్య నిపుణులు, సాంకేతిక నిపుణులూ కూడా ఉన్నారు.

కర్ణాటక రాష్ట్ర ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ మరియు బయోటెక్నాలజీ విభాగపు ఫ్రీన్సిపల్ సెక్రెటరీ ఐ.ఎస్.ఎన్. ప్రసాద్ తమ ప్రసంగంలో ఆధ్యాత్మిక ప్రాతిపదికపై సేవే లక్ష్యంగా ప్రారంభమయిన శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ ఆధునిక సాంకేతిక

పరిజ్ఞానాన్ని అమలుచేయడంలో వెనుకాడడములేదనీ, ఉచితంగా వైద్యసేవలను అందించడమేగాక సముచితమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అమలుచేస్తున్నందుకు అభినందించారు.

వైట్‌ఫీల్డ్ శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ స్వర్ణ భరద్వాజ్ ఐటీ పరిజ్ఞానం రోగులు వేచి ఉండే సమయాన్ని తగ్గించిందని, సిబ్బంది మరింత బాధ్యతగా పనిచేయడానికి తోడ్పడిందని, పొరపాట్లు తగ్గాయని, టెలీ మెడిసిన్ - ఎంతో దూరములో ఉన్నా వైద్యునితో రోగికి అనుసంధానం కలిగించిందని చెప్పారు. రోగులకు బిల్లులు ఇవ్వని హాస్పిటల్‌గా పేరొందిన శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్ ఐటీ పరిజ్ఞానంవలన కాగితాల, ఎక్స్‌రే ఫిల్ముల వినియోగం పూర్తిగా తగ్గించిన హాస్పిటల్‌గా కూడా పేరొందిందని చెప్పారు.

పుట్టపర్తి శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ ఓలేటి చౌదరి శ్రీ సత్యసాయి వైద్యసంస్థలు ఐటీ పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగిస్తున్న విధానాన్ని వివరించారు. వైద్యులు, ఐటీ నిపుణులు కలసి పనిచేయవలసిన అవశ్యకతను పేర్కొన్నారు.

సీతారామ కళ్యాణం - రథోత్సవం

నవంబరు 18 ఉదయం గం 8.30 లకు సాయి కుల్యంత్ సభామండపంలో విశ్వశాంతిని, సౌభాగ్యాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ శ్రీ సీతారామ కళ్యాణం జరిగింది. అనంతరం, ఆ విగ్రహాలను గోపురద్వారమువద్ద రథముపై అలంకరింపజేసిన వేణుగోపాలస్వామి విగ్రహంతోపాటు పాతమందిరంవరకూ ఊరేగించారు. రథం ముందుకు సాగుతూ ఉండగా విద్యార్థులు వేదప్రవచనం చేశారు. భజన పాటలు పాడారు. భక్తులు కొబ్బరికాయలను సమర్పించారు. హారతినిచ్చారు. రథం ప్రయాణించే మార్గాన్ని మహిళా భక్తులు రంగోలితో తీర్చిదిద్దారు.

ఆరోజు సాయంకాలం శ్రీ మకరంద్ కళ్యాణి అభంగాలను గానం చేశారు. వీరు అభంగాలను పాడడంలోనూ, నాట్య సంగీతంలోనూ నిష్ణాతులు. సాయి భజనలను అభంగ బాణీలో పాడడంతో, ఆ నూతనత్వం భక్తులలో ఆసక్తిని కలిగించింది.

మహిళా దినోత్సవం

అనంతపురం విద్యార్థినుల వేద పఠనంతో నవంబరు 19 ఉదయం గం 8 లకు సాయికుల్యంత్ హాలులో మహిళా దినోత్సవ కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. శ్రీమతి చేతనారాజు వక్తలను పరిచయం చేశారు. ముందుగా డెన్మార్క్ భక్తురాలు శ్రీమతి మరియు మేయర్ భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధాలను ఆచరణలో పెట్టి తద్వారా మనం మన నిజతత్వాన్ని గ్రహించవచ్చని చెప్పారు. ఇతరులతో మన అనుభవాన్ని పంచుకొని వారిలో కూడా పరివర్తన తీసుకురావచ్చని చెప్పారు. జపాన్ భక్తురాలు శ్రీమతి కయకో హీరా జపాన్‌లో 2011 మార్చిలో సంభవించిన సునామీని ప్రస్తావిస్తూ, జపాన్ సాయిసంస్థ అనేక సహాయ కార్యక్రమాలు చేపట్టిందని, స్వామి అదృశ్య హస్తం ఆ ఘోర విపత్తునుండి జపాన్ త్వరగా కోలుకునేటట్లు చేసిందన్నారు.

ఈ ప్రసంగాల అనంతరం థాయిలాండ్ శ్రీ సత్యసాయి స్కూలు బాలలు తెల్లగులాబీలను చేత ధరించి నర్తించారు. డౌమినికన్ రిపబ్లిక్ భక్తులు స్పానిష్ భాషలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు ఎంపిక చేసిన మహిళలకు పనిముట్లు అందజేసింది.

నాటి సాయంకాలం శ్రీమతి చేతనారాజు ప్రసంగిస్తూ భగవాన్ సందేశం “సర్వులనూ ప్రేమించు, సర్వులనూ సేవించు” మానవాళికంతటికీ శిరోధార్యమన్నారు. అహంకారాన్ని, స్వార్థాన్ని విడనాడి ఆ దివ్యచరణాలను సేవించాలన్నారు. మనమంతా సత్కర్మలు చేపడితే, ఆ సత్కర్మలు మనం స్వామిపట్ల చూపించే కృతజ్ఞతకు సంకేతంగా నిలిచిపోతాయన్నారు.

తదుపరి శ్రీమతి మరియు జోరీ పియానో వాదనను, శ్రీమతి రాధా బోటోఫాసిన గాత్ర సంగీతాన్ని వినిపించారు. హైదరాబాద్ సిస్టర్స్‌గా పేరొందిన లలిత మరియు హరిప్రియ కర్ణాటక బాణీలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. “వాతాపి గణపతిం”తో ప్రారంభించి, చివరగా “బ్రహ్మ మొక్కటే” పాటద్వారా అద్వైత భావాన్ని సునిశితంగా హృదయగతం చేశారు. అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలికలు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి దివ్యచరితాన్ని

పాడుతూ, వ్యాఖ్యానిస్తూ, నర్తిస్తూ, వీడియో దృశ్యాలను చూపిస్తూ ప్రదర్శించారు.

నవంబరు 20వ తేదీన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు థామ్ నృత్యంతో ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ నృత్యం ప్రతి జీవితోనూ అంతర్యామిగా ఉన్న 'క్వెస్' దేవతకు మానసిక స్థాయిలో చేసే ఆరాధన బాహ్య రూపం. ఈ ఆరాధన మానవులు దుర్గుణాల బారినపడకుండా రక్షించి, వారిలో మానవత్వాన్ని పెంపొందించడానికి దోహదపడుతుంది. అనంతరం, బాలి బాలవికాస్ బాలలు “ఒక బియ్యపు గింజ” నాటికను ప్రదర్శించారు. “అన్నం బ్రహ్మ” అన్న వేదవాక్యాన్ని అర్థం చేసుకొని మన జీవితాలలో మనకు లభించిన ప్రతి ఒక్కటీ దైవానుగ్రహ ఫలితమేనని గ్రహించి కృతజ్ఞులమై ఉండాలని ఈ నాటిక ఉద్దేశిస్తుంది.

ప్రాచ్య పాశ్చాత్య దేశాల వాయిద్యాల మేళవింపు

నవంబరు 21 సాయంవేళలో ఒక వినూత్నమైన సంగీత కచేరీని వినే అవకాశం భక్తులకు లభించింది. పండిట్ సుబేంద్రరావ్ సితార్ పై, వారి సతీమణి శశ్మియారావ్ సెల్లోపై భక్తిగీతాలను వినిపించారు. వారి కుమారుడు ఇషాన్ తంబూరపై సహకారాన్ని అందించాడు. వీరు వినిపించిన పాటలలో ‘రఘుపతి రాఘవ రాజారాం’, “వైష్ణవ జనతో” శ్రోతలకు సుపరిచితాలు.

స్నాతకోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 31వ స్నాతకోత్సవం సందర్భంగా నవంబరు 22న సాయికుల్యంత్ హాలును పూలతో, తోరణాలతో అలంకరించారు. వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ అయిన భగవాన్ బాబావారికొరకు వేదికపై ఒక సింహాసనాన్ని ఏర్పరిచారు. ఉదయం గం 11 లకు యజుర్మందిరంనుండి బ్యాండ్ వాదనతో విశ్వవిద్యాలయ రిజిస్ట్రార్ లాంఛనప్రాయమైన గదను ధరించి వేత్రధారులైన ఇద్దరు విద్యార్థులు వెంటరాగా సాయికుల్యంత్ హాలులోకి వేంచేశారు. వేదికపై స్నాతకోత్సవ ముఖ్య అతిథి డా॥ అనిల్ కకోద్గర్, వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్, పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్లు, అకడమిక్ కౌన్సిల్ మెంబర్లు ఆసీనులైనారు. వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ భగవాన్ బాబావారికి ప్రణామములర్పించి, స్నాతకోత్సవాన్ని ప్రారంభించడానికి

అనుజ్ఞ ఇవ్వమని ప్రార్థించారు. భగవాన్ స్వరములో, “ఐ డిక్లర్ ది కాన్వోకేషన్ ఓపెన్” అన్న మాటలు వినబడ్డాయి. తదుపరి వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ ప్రసంగిస్తూ, ఈ విశ్వవిద్యాలయంనుండి పట్టాలను అందుకుంటున్న విద్యార్థిని విద్యార్థులు భగవాన్ ఆశించినట్లుగా సమాజానికి మార్గనిర్దేశకత్వం వహించగలరని భావిస్తున్నామన్నారు. గత సంవత్సర కాలంలో జరిగిన అభివృద్ధిని సమీక్షించారు. ముద్దేనహళ్ళిలో క్యాంపస్ ను ప్రారంభించామని, క్రొత్త కోర్సులను కూడా ప్రారంభించామన్నారు. ముఖ్య అతిథి డా॥ కకోద్గర్ ను సభకు పరిచయం చేశారు. డా॥ కకోద్గర్ ముంబైలోని భాభా అటామిక్ రీసర్చ్ సెంటర్ కు చైర్మన్. గతములో వీరు అటామిక్ ఎనర్జీ కమీషన్ ఆఫ్ ఇండియాకు చైర్మన్ గా వ్యవహరించారు.

పట్టాలను అందుకుంటున్న విద్యార్థిని విద్యార్థులు ప్రతిజ్ఞ చేసిన అనంతరం వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థిని విద్యార్థులకు బంగారు పతకాలను అందజేశారు. ముగ్గురు డాక్టరేట్ డిగ్రీలను అందుకున్నారు. ముఖ్య అతిథి డా॥ కకోద్గర్ తమ ప్రసంగములో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ప్రత్యేకతను కొనియాడారు. వ్యక్తిగత శీల నిర్మాణములో విద్యకు అత్యంత ప్రముఖ స్థానమున్న దన్నారు. సచ్చీలవంతులైన విద్యావంతులు జాతి అభివృద్ధికి తోడ్పడగలరు అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం భగవాన్ బాబావారి సందేశం యొక్క వీడియోను ప్రదర్శించారు. భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థిని విద్యార్థులు సత్యాన్ని, ధర్మాన్ని రక్షించడానికి పూనుకోవాలని చెప్పారు. సత్యాన్ని రక్షిస్తే మానవజాతి అంతా రక్షింపబడుతుందని అన్నారు. మానవాళి అంతా సత్యధర్మాలపైనే ఆధారపడి ఉండన్నారు. బాబావారి ప్రసంగానంతరం అందరూ జాతీయ గీతాన్ని ఆలపించారు.

స్నాతకోత్సవ నాటిక

నవంబరు 22 సాయం సమయంలో “దివ్యయాత్ర - అంతరంగములోకి ప్రయాణం” అన్న సందేశముతో విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు ఒక నాటికను ప్రదర్శించారు. జీవయాత్రను రైలు ప్రయాణంతో పోలిస్తే ఈ ప్రయాణంలో ఎన్నో మజిలీలు దాటవలసివస్తుంది, తోటి ప్రయాణీకులను

ఎందరినో కలువవలసివస్తుంది, ఎన్నో అనుభవాలకు గురికావలసి వస్తుంది. వీటన్నిటి ప్రభావమువలన చంచలత్వానికి గురియై గమ్యస్థానానికి దూరము కావచ్చు. అయితే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మార్గదర్శిగా ఉంటే గమ్యస్థానానికి క్షేమముగా చేరవచ్చు. సాయి మన అంతరంగంలో ఉండే మనకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తారు. సాయి సన్నిధి గమ్యం, ప్రశాంతి నిలయమే చివరి మజిలీ అన్నది ఈ నాటిక సందేశం.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతి

నవంబరు 23వ తేదీ ఉదయం సాయి విద్యార్థుల భక్తి గీతాలతో జన్మదినోత్సవ కార్యక్రమాలు ప్రారంభమైనాయి. తదుపరి మల్లాది సోదరులు సంకీర్తన చేశారు. వీరు పాడిన పాటలలో “భగవానుడు పుట్టిన పండుగ”, “నీ నామమే మధురం సాయి” భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ టి.కె.కె. భగవత్ తమ స్వాగతోపన్యాసములో భగవాన్ బాబావారు తమ అవతార కాలమంతా భక్తులలో పరివర్తన తీసుకురావడానికే, వారిని ఆధ్యాత్మికముగా ఉన్నత స్థాయికి గొనిపోవడానికే వెచ్చించారని చెప్పారు. “ఈరోజు మనల్ని మనం ప్రశ్నించుకోవలసిన రోజు. ఎంతవరకు మనము ఆధ్యాత్మికముగా ముందుకు వెళ్ళామో తరచి చూడవలసిన రోజు” అన్నారు. ట్రస్టు నిర్వహిస్తున్న విద్యాసంస్థలు, హాస్పిటల్స్ చక్కగా పనిచేస్తున్నాయన్నారు. ట్రస్టు భవిష్యత్ ప్రణాళికను వివరించారు. పుట్టపర్తి, బుక్కపట్టణం మండలాలలో సుమారు 75 కోట్ల రూపాయల ప్రణాళికతో త్రాగునీటి సౌకర్యాన్ని కల్పించనున్నట్లు, ఇంకా ఒడిషా వరద బాధితులకు 300 గృహాలను నిర్మించి ఇవ్వాలని ట్రస్టు నిర్ణయించిందని చెప్పారు.

ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన త్రిపుర గవర్నర్ డా॥ డి.వై. పాటిల్ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మరియు శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థల వార్షిక నివేదికలను ఆవిష్కరించారు. తదుపరి శ్రీ ఫిల్ గోసెలిన్ మాట్లాడారు. వీరు అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థ జోన్ 1కి చైర్మన్. ఇంగ్లీషు మాట్లాడే దేశాలు ఈ జోన్ క్రిందికి వస్తాయి. శ్రీ గోసెలిన్ తన ప్రసంగములో 70వ దశకములో జరిగిన సాయి

జన్మదిన వేడుకలను గుర్తు చేసుకున్నారు. ఆ రోజులలో స్వామి ప్రశాంతి పతాకాన్ని ఆవిష్కరించి, భక్తులనుండి ఎంతో ప్రేమతో పూలహారాలను స్వీకరించేవారని చెప్పారు. విదేశాలలోని సాయిసంస్థలు చేస్తున్న కృషిని వివరించారు. బెలారస్ లో అంగవికలులయిన బాలలకు సేవచేయడం, శ్రీ సత్యసాయి మానవతా విలువలను ఉకెడర్ పాఠశాలలలో బోధించడం, లావోస్ మొదలుకొని ప్రపంచములోని వివిధ దేశాలలో వైద్య శిబిరాలను నిర్వహించడం సాయిసంస్థలు చేపట్టిన కార్యక్రమాలలో కొన్ని అన్నారు. శ్రీ గోసెలిన్ తన వ్యక్తిగత అనుభవాన్ని వివరించారు. ఒకమారు స్వామి ఇంటర్వ్యూలో ఒక శిలువను సృష్టించి ఇచ్చారని చెబుతూ, స్వామి ఏదో ఒక మతానికి, ప్రాంతానికి సంబంధించిన వారు కాదని, వారు కాలాతీతులని, ప్రపంచంలోని వివిధ మతాలకు చెందిన శాస్త్రాలన్నీ స్వామివలన పునరుత్తేజానికి లోనయ్యాయని చెప్పారు.

అనంతరం త్రిపుర గవర్నర్ డా॥ పాటిల్ “సత్యసాయి సత్ సంభాషణ” గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించారు. శ్రీ W. శ్రవణ్ కుమార్ ప్రచురించిన ఈ గ్రంథంలో భగవాన్ బాబావారి చేతివ్రాత, అనువాదంకూడా ఉన్నాయి. డా॥ పాటిల్ ఉపన్యసిస్తూ తన జీవితంలో తాను సాధించిన ప్రతి విజయం వెనుక భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహము ఉన్నదన్నారు. అహంకార నిర్మూలనం మానవ జీవితానికి విశిష్టతను చేకూరుస్తుందని చెప్పారు. తాను స్థాపించిన విద్యాసంస్థలలో 96, 97 వేలమందికి పైగా విద్యార్థినీ విద్యార్థులున్నారు, కాని సాయి విద్యార్థులలో ఉన్న క్రమశిక్షణ వారిలో కనిపించదని చెప్పారు.

ఆరోజు ప్రసారము చేసిన సందేశములో భగవాన్ ప్రతి జీవి ఆనందముకోసం, శాంతికోసం పరితపిస్తుందని, అయితే కోటికొక్కరు ఆ లక్ష్యసాధనకు కృషి చేయడం జరుగుతున్నదని చెప్పారు. ప్రాపంచిక సుఖాల ఊబిలో అధికులు కూరుకుపోయి ఉన్నారన్నారు. కొంతమంది భగవాన్ జన్మదిన వేడుకలలో పాల్గొనాలనే ఆరాటముతో అనారోగ్యముగా ఉన్నామని సెలవుపెట్టి వస్తున్నారని, అది పొరపాటు అన్నారు. సెలవు దొరకకపోతే అబద్ధము చెప్పి రావడముకన్న రాకపోవడమే మంచిది అన్నారు. సత్యాన్ని, ధర్మాన్ని అనుసరించమని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు.

“సత్యధర్మము శాంతిప్రేమలతో” పాటతో స్వామి తమ ప్రసంగాన్ని ముగించారు. చివరిగా, శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూల్ బాలులు, అనంతపురం, ప్రశాంతి నిలయం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు.

భక్తులకొరకు ఆశ్రమంలోని నార్త్ బ్లాక్ వెనుక ఉన్న సువిశాలమైన ప్రాంగణంలో మధ్యాహ్న భోజనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు.

ఉయ్యాలోత్సవం

నవంబరు 23వ తేదీ సాయంవేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో నేపథ్య సంగీతం వినిపిస్తూ ఉండగా ఉయ్యాలోత్సవాన్ని వేలాది భక్తులు తిలకించారు. ఆరోజు సాయంకాలం రెండు సంగీత కచేరీలు జరిగాయి. ముందుగా పండిట్ దేబాశిష్ భట్టాచార్య స్టేజ్ గిటార్ వాదనను వినిపించారు. వారు 1994లో స్వామి సన్నిధిలో గడిపిన సమయాన్ని గుర్తు చేసుకున్నారు. ఆనాడు స్వామితో ఏర్పడిన దివ్యానుబంధం నేటికీ అవిధముగానే కొనసాగుతున్నదని చెప్పారు. అనంతరం శ్రీ అభిషేక్ రఘురామ్ కర్ణాటక బాణీలో గాత్ర సంగీతాన్ని అందించారు. ఉయ్యాల పాటతో కచేరీకి ముక్తాయింపు పలికారు. కళాకారులందరూ సన్మానాల నందుకున్నారు. గం 8 లకు మంగళ హారతిని ఇచ్చారు.

నవంబరు 24వ తేదీన సాయం సమయములో జపాన్ భక్తులు, మలేషియా సాయి యువత సభ్యులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. జపాన్ భక్తులు “పుష్ప వికాసం” అనే ఇతివృత్తంతో నృత్యనాటికను ప్రదర్శించారు. వికసిస్తున్న పుష్పములోని ఒక్కొక్క దళం ఒక్కొక్క భక్తుని ప్రేమ వికాసానికి సంకేతం. భక్తులందరూ కలసి ఈ ప్రేమ పుష్పాన్ని స్వామి పాదాలచెంత సమర్పించాలని ఈ నృత్య నాటిక సూచిస్తున్నది. తదుపరి వెదురుతో తయారు చేసిన జపాన్ సంప్రదాయ సంగీత వాయిద్య పరికరం ‘సకుహాచి సోరో’ వాదన నేపథ్యంలో వినిపిస్తూ ఉండగా ఒక జపాన్ భక్తురాలు సంప్రదాయ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. రాత్రి సమయంలో వికసించే చెర్రీ పుష్పాలకు ఈ నృత్యం ఒక సంకేతం. ఆ దేశ సంస్కృతిలో చెర్రీ పుష్పానికి యెంతో విశిష్టత ఉన్నది. అనంతరం జపాన్ భక్తులు బృందముగా ఏర్పడి నర్తించారు. ‘సకుర సకుర’గా పిలువబడే ఈ

నృత్యములో చిన్నచిన్న చెర్రీ కొమ్మలు కలసి చెట్టుగా ఏర్పడుతాయి. తదుపరి ‘హంగస’ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు.

చివరగా మలేషియా సాయి యువత సభ్యులు ఇచ్చిన ప్రదర్శనలో తల్లిదండ్రులపట్ల చూపించవలసిన గౌరవ మర్యాదలు ముఖ్యాంశం. ఈ ప్రదర్శనలో వివిధ మతాలకు చెందిన ఐదుగురు యువకులు స్వార్థాన్ని, సంకుచిత భావాలను విడనాడి ఐకమత్యంతో సాయి సందేశమయిన ప్రేమతత్వాన్ని చాటుతారు. ఈ ప్రదర్శన భక్తులే భగవాన్ బాబావారి యథార్థమయిన వారసులు అన్న సందేశముతో ముగుస్తుంది. గతములో ఈ ప్రదర్శనను మలేషియా ప్రభుత్వం జాతి సామరస్యాన్ని పెంపొందించే ప్రదర్శనగా గుర్తించి ఎంపిక చేసింది.

ఆనాటి కార్యక్రమాలు భగవాన్ బాబావారి స్వరంలో “సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం” పాటతో ముగిశాయి.

- ఐవి చతుర్వేది

నిత్య ప్రార్థన

ఓం సాయి ఓం సాయి ఓంకార సాయి
కరుణించి కాపాడు కారుణ్యమూర్తి
కురిపించి మాపై నీ ప్రేమసుధలు
తరియింపజేయుమా కరిరాజ వరద!

చూపించి నీ దివ్య విశ్వరూపంబు
వినిపించి నీ భవ్య గీతా ప్రబోధ
అణగించి మాలోని అహంకార రోగంబు
దీవించి చేయించు దీనజన సేవ

వెలిగించి మాలోన చైతన్య జ్యోతి
తొలగించి మాలోని అజ్ఞాన చీకట్లు
నడిపించి మమ్ముల ధర్మ పథాన
దయజూపి దరిజేర్చు దరహాస వదన!

- పుట్రేపు రామమోహన రావు

(ప్రశాంతి నిలయం)

Sri Sathya Sai Institute Of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28511500 Extn 415 - Fax: 080-28411502 - Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**).

Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. **AGE:**

Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

2. **QUALIFICATION:**

10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).

3. **SUBJECTS IN 10+2/ PUC:**

Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology**, the candidate should have passed Mathematics, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st March 2013 to 30th April 2013. The date of entrance exam will be intimated separately.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Whitefield main road, Whitefield, Bangalore 560066

Email: hr.ghwfd@sssihms.org.in; Phone: 080-28452330

Applications are invited for the following posts

1 Senior Resident- Obstetrics and Gynaecology

No. of vacancies: 1

Qualification: MBBS + MD/DNB

Minimum Experience: 1 Year and above in a recognised Institution

Basic pay Rs. 25,350 + allowances

2 Senior Resident- Obstetrics and Gynaecology

No. of vacancies: 1

Qualification: MBBS + Diploma (DGO)

Minimum Experience: 1 Year and above in a recognised Institution

Basic pay Rs. 21,000 + allowances

3 Senior Resident- Pediatrics

No. of vacancies: 1

Qualification: MBBS + MD/DNB/Diploma (DCH)

Minimum Experience: 1 Year and above in a recognised Institution

Basic pay Rs. 25,350/21,000 + allowances

Apply to the Human Resource officer with full bio-data and photographs immediately by courier or post or email to the address mentioned above.

Medical Superintendent

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in, Phone 08555-287256.

Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Consultant/ Senior Resident in the Department of OBGY:

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O preferably with minimum three years of experience in the Department of OBGY

Consultant in the Department of General Surgery :

Qualification : M.S / DNB in General Surgery, preferably with minimum eight years of experience in the Department of General Surgery.

Apply to the **Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam,** with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent

ADMISSIONS NOTICE

Admissions for the Academic year commencing from 1 June 2013 are open for the following Programmes:

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences*
* leading to M.Sc. in Biosciences
- B.Sc. (Home Science)
- B.Com. (Hons.) B.A. BBM

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.Sc. (Food Science & Nutrition)
- M.Sc. (Food Technology)
- M.A. (English Language & Literature)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- B.Ed. M.Ed.

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Sc. (Hons.) in Economics BBM BCA
- B.A. (Hons.) in Economics B.A.
- B.Com. (Hons.) (leading to Master of Finance)

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (Economics)
- M.Sc. (Nanoscience & Nanotechnology)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- MBA MBA (Finance)
- M.Tech. (Computer Science) M.Tech. (Nuclear Medicine)
- M.Tech. (Optoelectronics and Communications)
- M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation)

ELIGIBILITY FOR ADMISSIONS

UNDERGRADUATE PROGRAMMES:

- Candidates should have completed 10 + 2 or 12 years of schooling of a recognized Board (e.g. CBSE), or equivalent thereof.
- Candidates should have passed or appeared for the Final / intermediate qualifying examination at the XII Standard level before the date of admissions test.
- At the XII Standard (X or XI Std. if the results of XII Std. are unpublished at the time of application), the candidate should have secured a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages.

POSTGRADUATE PROGRAMMES:

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the

aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.

- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2013.

Additionally:

- » **For M.Sc. (Food Science & Nutrition) / M.Sc. (Food Technology):** Candidates of B.Sc. (Home Science) / B.Sc. (Biosciences) / B.Sc. (Maths/Phy./Chem.) are eligible to apply.
- » **For M.Sc. (Nanoscience and Nanotechnology):** Candidates of B.Sc. (Physics) / B.Sc. (Biosciences) / B.Sc. (Chemistry) are eligible to apply.
- » **For M.A. (Economics):** Candidates of B.A. / B.A. (Hons.) in Economics or B.Com. / B.Com. (Hons.) are eligible to apply.

PROFESSIONAL PROGRAMMES:

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2013.

Additionally:

- For MBA / MBA (Finance):** Candidates with degrees such as B.E., B.Tech., B.Pharm., B.Sc. (Agri.) etc., are exempted from the minimum requirement of 50% marks in General English.
- For M.Tech. (Computer Science):** A first class in M.Sc. (Mathematics) / M.Sc. (Physics) / M.Sc. (Computer Science) / M.C.A. or first class in B.E. / B.Tech. in Computer Science is required. Additionally, the candidates should have formally studied the following courses: Artificial Intelligence, Computer Networks, Computer Organisation & Architecture, and Database Systems.
- For M.Tech. (Optoelectronics and Communications):** A first class in M.Sc. (Physics) or B.E. / B.Tech. with a background in Optics & Electromagnetic Theory is required.
- For M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation):** A first class Postgraduate degree in Chemistry/Organic Chemistry/Applied Chemistry / Industrial Chemistry / Nanoscience &

Nanotechnology / Biosciences or a first class in B.E. / B.Tech. in Chemical Technology is required.

- For M.Tech. (Nuclear Medicine):** A first class Postgraduate degree in Physics / Chemistry / Biology / Nanoscience is required.

NOTE:

- Candidates who wish to apply for more than one programme, need to submit a separate application form for each programme.
- Eligible candidates will be short-listed by the University based on the marks in the qualifying examinations and will be called for the Admissions Test.
- The University follows the guidelines issued by the Govt. of India and the UGC with regard to Reservation of seats for SC/ST candidates. Further, SC/ST candidates are entitled to a relaxation of 5% marks, in the eligibility criterion.

Interested candidates may apply through either one of the following options:

- WALK-IN:** Purchase applications (Rs. 100) directly from the Office of the Registrar
- POST:** Apply in writing to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P., along with I.P.O. or Bank Draft for Rs.100 in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam/ Puttaparthi. The name and complete postal address along with programmes for which application form is required should be clearly stated in BLOCK LETTERS on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.
- ONLINE:** To apply online, please visit: www.sssihl.edu.in

Application forms availability

1 Dec 2012 to 15 Feb 2013

Applications deadline

28 Feb 2013

Admissions tests & interviews

17-30 Apr 2013

Academic year 2013/14 begins

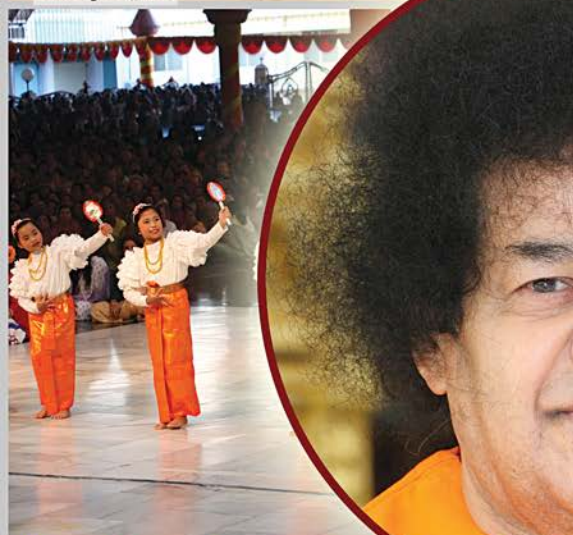
1 June 2013

ఉయ్యాలోత్సవం

త్రిపుర గవర్నర్ ప్రసంగం

డా॥ అనిల్ కకోద్కర్ ప్రసంగం

స్నాతకోత్సవ నాటికలోని ఒక దృశ్యం

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)

రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)

చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు

సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

ఆత్మవిశ్వాసం దృఢపరచుకో!

“నేను పాపిని, బలహీనుడను” అనేటటువంటి పదములను నీవు ఏమాత్రము ఉపయోగించకూడదు. “నేను ఇంత పని చేయగలనా?! ఈ పని చేయగలనా?! నాకు ఆ శక్తి ఉన్నదా?!” అని సందేహించరాదు. నీలో ఆత్మవిశ్వాసం దృఢంగా ఉంటే ఏమైనా చేయగలవు. నీవు ఆత్మ బలహీనుడవు కారాదు, ఆత్మబలుడవు కావాలి. “నాకు లేదు, లేదు” అనుకొంటే ‘సైకలాజికల్’గా లేకుండానే పోతుంది. “నేను చేయగలను, నేను పొందగలను” అనే ధైర్యసాహసములతో సాధనలో ప్రవేశించాలి. అల్ప సుఖములకోసం ఆరాటపడుతున్నావు, నిత్యసత్యమైన ఆత్మతత్త్వమునకు ప్రయత్నం చేయటంలేదు. ఆ అల్ప సుఖము ఎంతకాలము? ఇది కేవలము అతికించుకొన్న ముక్కువంటిదే! ఎప్పుడు రాలిపోతుందో! ఎప్పుడు కూలిపోతుందో! ఎప్పుడు కాలిపోతుందో! నిత్యసత్యమైన ఆత్మతత్త్వముకొరకు ప్రయత్నము చేసినవాడే నిజమైన సాధకుడు. అతనే ధన్యుడు.

- బాబా

